

16

2

שם תיק: נסכחי ממשלה 143 - 118
 מזהה פנימי: מזהה פרטי: כתובת:
 205/3-A
 R00050ff
 3-312-1-3-6
 תאריך הדפסה: 03/07/2022

מדינת ישראל

משרדי הממשלה

1 9 6 9

- 118 - אכרזה על איזורי שיקום
- 119 - ביצוע הוראות חוק האנטומיה והפתולוגיה, תשי"ג-1953
- 120 - הארכת ההסכם בין רשות השידור לבין חברת "קולומביה ברודקסטינג סיסטם" בענין ייעוץ לרשות השידור
- 121 - ערעור על החלטת ועדת השרים העליונה לענין ירושלים בענין תיכנון ופיתוח שטח בדרום ירושלים
- 122 - המשך חברותה של ישראל בסוכנות הבינלאומית לחקר הסרטן
- 123 - אשרור אמנת העבודה הבינלאומית מס' 122 משנת 1964
- 124 - מינוי רשות מוסמכת לפי חוק להסדר תפיסת מקרקעין בשעת חירום
- 125 - הנחת חוקים מחדש על שולחן הכנסת השביעית
- 126 - הכרה באוניברסיטאות תל-אביב ובר-אילן
- 127 - פיתוח כלכלי של השטחים המוחזקים
- 128 - הפעלת אוניות הנוסעים "נילי" ו"דן" ע"י חברת "צי"ם
- 129 - המלצה מס' 132 של ארגון העבודה הבינלאומי
- 130 - אישור הסכם לשיחוף פעולה טכני וליחסי תרבות בין מדינת ישראל לבין וונצואלה
- 131 - ערעור על החלטת ועדת השרים לעניני כלכלה בדבר הפעלת אוניות הנוסעים "דן" ו"נילי" ע"י חברת "צי"ם
- 132 - תזכיר והצעת חוק המילוה לבטחון המדינה (תיקון), תש"ל-1969
- 133 - ערעור על החלטת ועדת השרים לעניני כלכלה בדבר הפעלת אוניות הנוסעים "דן" ו"נילי" ע"י חברת "צי"ם" (ראה נספח 131)
- 134 - אשרור ההסכם בדבר הצלתם של טייסי חלל
- 135 - הצעת חוק לתיקון פקודת העיריות (מס' 10), תש"ל-1969
- 136 - אכרזה על איזור שיקום בנחלאות - ירושלים
- 137 - הצעת חוק התקציב (מס' 2) לשנת 1969/70, תש"ל-1969
- 138 - אשרור אמנת התרבות בין ממשלת ישראל ובין ממשלת הממלכה המאוחדת של בריטניה הגדולה ואירלנד הצפונית
- 139 - הסחלקות ישראל מאמנת קוי טעינה 1930
- 140 - צו על-פי חוק דיני עונשין (בטחון המדינה, יחסי חוץ וסודות רשמיים), תשי"ז-1957
- 141 - הפעלת אוניות הנוסעים "נילי" ו"דן" על-ידי חברה מיוחדת שתקום לצורך זה
- 142 - מינוי פרקליט מחוז תל-אביב (פלילים)
- 143 - ביטוח סיכוני מלחמה

ה צ ע ה ל ה ח ל ט ה

מ ח ל י ט י ם , בהמשך להחלטה מס. כל/138 מיום י"ט באב תשכ"ט
(3.8.69):

א. הכיסויים שחברת "יובל" נתן לחברת "מדבר" נגד סיכונני מלחמה, כולל מעשי איבה אחרים הם כדלקמן:

1. ביטוח רכוש של כלי שיט, מכונות, ציוד וחומרים המשמשים לחיפוש וקידוח נפט, עד לסכום כולל של 12 מיליון דולר.

2. ביטוח סיכונים פיננסיים לכיסוי הפסדים שייגרמו כתוצאה מהפסקת פעולות החיפושים או קידוחי הנפט עקב פעולות מלחמה ומעשי איבה אחרים, עד לסכום כולל של 10 מיליון דולר.

3. ביטוח של באר (Control of well) לכיסוי הוצאות הכרוכות בהשתלטות מחדש על באר מפיקה, עד גבול של 3 מיליון דולר לבאר ובסך הכל עד לגבול של 6 מיליון דולר.

4. סיכוני צד שלישי ואחריות מעבידים שאינם כלולים בביטוח רגיל של סיכוני צד שלישי ואחריות מעבידים עד לסכום כולל של 5 מיליון דולר.

על-אף האמור בסעיפים 1 עד 4 דלעיל, סך כל הסיכונים לגביהם יוצא כיסוי בעת אחת לא יעלה על 22 מיליון דולר.

ב. תקופת הביטוח היא כ-15 חודש, החל בפברואר 1970.

ג. הפרמיה שתשולם עבור ששת החודשים הראשונים היא לפחות 2.5% עבור תקופה זו, ולהמשך התקופה תיקבע הפרמיה בהסכמה בין הצדדים.

ד. על חלק מהסכום המבוטח ייתכן ותידרש גם ערבות של בנק אמריקאי למילוי ההתחייבויות על-פי הפוליטה.
(המדובר הוא בסכום של 6 מיליון דולר).

/דברי.

ד ב ר י ה ס ב ר

בהחלטה מס. כל/138 מיום י"ט באב תשכ"ט (3.8.69) באמר:

"כל/138. קוץ הביטוח הממשלתית לחברת "מדבר"

מ ח ל י ט י ס , ליפות את כוחו של שר האוצר להעניק באמצעות קרן הביטוח הממשלתית לחברת "מדבר" כיסוי בגד סיכויי מלחמה וסיכויי קידוח (BLOW-OUT) לפי המתכונת המקובלת כנגד הפרמיה המקובלת."

חברת "מדבר" מבצעת חיפושים וקידוחי זפת. פעולותיה מבוצעות על-ידיה או באמצעות קבלני משנה איתם חתמה על הסכמים.

הכיסויים המבוקשים הם מפני סיכויי מלחמה ופעולות איבה אחרות. על סיכויים אחרים קיבלה החברה ביטוחים אצל מבטחים רגילים.

הנכסים המבוטחים הם כלי השיט, הציוד, המכונות והחומרים, הן של החברה והן של קבלני המשנה. ביטוח הסיכויים הפיננסיים בא לכסות הפסדים העלולים להיגרם לחברת "מדבר" כתוצאה מהפסקה, ביטול או השהיה בפעולות החברה או קבלני המשנה שלה שלגביהם, לפי ההסכמים שבין החברה וקבלני המשנה שלה, התחייבה החברה לשלם אף אם העבודה אינה מתבצעת עקב פעולת מלחמה או מעשי איבה אחרים.

סכום הכיסוי הכולל שיהיה בתוקף מדי פעם בפעם, ייקבע בהתאם לכמות הציוד והיקף התחייבויות החברה באותה עת, עליהם תמסור החברה מראש הצהרות לחברת "ירבל".

מוגש ע"י שר האוצר

א' בטבת תש"ל
10.12.69

ה צ ע ה ל ה ח ל ט ה

מ ח ל י ט י ם , בהמשך להחלטה מס. כל/138 מיום י"ט באב תשכ"ט
(3.8.69):

א. הכיסויים שחברת "יובל" נתן לחברת "מדבר" בגד סיכונני מלחמה, כולל מעשי איבה אחרים הם כדלקמן:

1. ביטוח רכוש סל כלי שיט, מכונות, ציוד וחומרים המשמשים לחיפוש וקידוח נפט, עד לסכום כולל של 12 מיליון דולר.

2. ביטוח סיכונים פיננסיים לכיסוי הפסדים שייגרמו כתוצאה מהפסקת פעולות החיפושים או קידוחי הנפט עקב פעולות מלחמה ומעשי איבה אחרים, עד לסכום כולל של 10 מיליון דולר.

3. ביטוח של באר (Control of well) לכיסוי הוצאות הכרוכות בהשתלטות מחדש על באר מפיקה, עד גבול של 3 מיליון דולר לבאר ובסך הכל עד לגבול של 6 מיליון דולר.

4. סיכוני צד שלישי ואחריות מעבידים שאינם כלולים בביטוח רגיל של סיכוני צד שלישי ואחריות מעבידים עד לסכום כולל של 5 מיליון דולר.

על-אף האמור בסעיפים 1 עד 4 דלעיל, סך כל הסיכונים לגביהם יוצא כיסוי בעת אחת לא יעלה על 22 מיליון דולר.

ב. תקופת הביטוח היא כ-15 חודש, החל בפברואר 1970.

ג. הפרמיה שתשולם עבור ששת החודשים הראשונים היא לפחות 2.5% עבור תקופה זו, ולהמשך התקופה תיקבע הפרמיה בהסכמה בין הצדדים.

ד. על חלק מהסכום המבוטח ייתכן ותידרש גם ערבות של בנק אמריקאי למילוי ההתחייבויות על-פי הפוליסה.
(המדובר הוא בסכום של 6 מיליון דולר).

./דברי

ד ב ר י ה ס ב ר

בהחלטה מס. כל/138 מיום י"ט באב תשכ"ט (3.8.69) נאמר:

"כל/138. ק"ן הביטוח הממשלתית לחברת "מדבר"

מ ח ל י ט י ם , ליפות את כוחו של שר האוצר להעניק באמצעות קרן הביטוח הממשלתית לחברת "מדבר" כיסוי בגד סיכוני מלחמה וסיכוני קידוח (BLOW-OUT) לפי המתכונת המקובלת כנגד הפרמיה המקובלת."

חברת "מדבר" מבצעת חיפושים וקידוחי נפט. פעולותיה מבוצעות על-ידיה או באמצעות קבלני משנה איתם חתמה על הסכמים.

הכיסויים המבוקשים הם מפני סיכוני מלחמה ופעולות איבה אחרות. על סיכונים אחרים קיבלה החברה ביטוחים אצל מבטחים רגילים.

הנכסים המבוטחים הם כלי השיט, הציוד, המכונות והחומרים, הן של החברה והן של קבלני המשנה. ביטוח הסיכונים הפיננסיים בא לכסות הפסדים העלולים להיגרם לחברת "מדבר" כתוצאה מהפסקה, ביטול או השהיה בפעולות החברה או קבלני המשנה שלה שלגביהם, לפי ההסכמים שבין החברה וקבלני המשנה שלה, התחייבה החברה לשלם אף אם העבודה איבה מתבצעת עקב פעולת מלחמה או מעשי איבה אחרים.

סכום הכיסוי הכולל שיהיה בתוקף מדי פעם בפעם, ייקבע בהתאם לכמות הציוד והיקף התחייבויות החברה באותה עת, עליהם תמסור החברה מראש הצהרות לחברת "ירובל".

מוגש ע"י שר האוצר

א' בטבת תש"ל
10.12.69

ה צ ע ה ל ה ח ל ט ה

מ ח ל י ט י ם : על-פי הצעת שר המשפטים, לאשר את מינויו של מר יעקב קדמי להיות פרקליט מחוז תל-אביב (פלילים).

ד ב ר י ה ס ב ר

להלן חוות דעת ועדת המינויים בנדון:

" מינוי פרקליט מחוז תל-אביב (פלילים)

על-פי בקשת שר המשפטים, החליטה ועדת המינויים הנזכרת בהחלטת הממשלה בדבר סדרי מינוי למשרות מסויימות (ילקוט הפרטומים מס' 790 מיום 8.9.60), להמליץ בפני הממשלה למנות את מר יעקב קדמי למשרת פרקליט מחוז תל-אביב (פלילים).

(-)

פרופ' זאב לב
ח ב ר "

(-)

ד"ר חיים יחיל
ח ב ר

(-)

יעקב ניצן
נציב שירות המדינה

מצורף בזה תולדות חייו של המועמד.

...

מוגש ע"י שר המשפטים

יעקב קדמי - תולדות חיים

נולדתי ביום 9.9.1930 בתל-אביב. בשנת 1935 עברה משפחתי לגבעת רמב"ם ובשנת 1944 סיימתי את לימודי בביה"ס העממי בשכ' בורוכוב. בשנים 47-1945 למדתי בגמנסיה הריאלית "בלפור" בתל-אביב ובחודש אפריל 1948 עמדתי בבחינות הבגרות הארצישראליות.

מאז סוף שנת 1946 ועד לגיוסי לצה"ל ביום 5.5.1948 נמנית עם חברי גדוד הנוער של ארגון "ההגנה" ברמת-גן.

ביום 1.10.1950 שוחררתי משירות סדיר בצה"ל - בדרגת סמל בחיל השריון דאז - וחודש לאחר מכן החילותי בלימודים בפקולטה למשפטים של האוניברסיטה העברית בירושלים. בשנת 1954 סיימתי את לימודי בפקולטה למשפטים בהצלחה ולאחר הגשת עבודת ההסמכה הוענק לי התואר "מוסמך למשפטים". בחודש נובמבר 1955 השלמתי את התמחותי במסדר עו"ד י. אברהמי בתל-אביב והוסמכתי כעורך-דין.

בחודש אפריל 1956 התגייסתי לשירות קבע בצה"ל, בדרגת קצין משפטים בפרקליטות הצבאית. במסך השנים 1956-1964 שימשתי בתפקידים שונים בחולית פרקליטות פיקודית, החל מתובע של בימ"ש צבאי (סיפוט מהיר) עפ"י חק' ההגנה (שעת חירום) 1945 וכלה בתפקיד סגן פרקליט פיקודי. במסך תקופה זו עליתי בסולם הדרגות מדרגת סמל ועד לדרגת רס"ן.

ביום 1.11.1964 התמנית לתפקיד התובע הצבאי הראשי, תפקיד בו הנני מכהן עד היום הזה, וביום 1.10.1967 הועליתי לדרגת סגן-אלוף.

במלחמת ששת הימים שימשתי כמפקד מחלקת הפרקליטות ליד מפקדת כוחות צה"ל בדרום, ועם כניסת צה"ל לרצועת עזה ולסיני מלאתי את תפקיד היועץ המשפטי למפקד כוחות צה"ל באיזור.

אני נשוי ואב לשני ילדים.

ה צ ע ה ל ה ח ל ט ה

מ ח ל י ט י ם : על-פי הצעת שר המשפטים, לאשר את מינויו של מר יעקב קדמי להיות פרקליט מחוז תל-אביב (פלילים).

ד ב ר י ה ס ב ר

להלן חוות דעת ועדת המינויים בנדון:

" מינוי פרקליט מחוז תל-אביב (פלילים)

על-פי בקשת שר המשפטים, החליטה ועדת המינויים הנזכרת בהחלטת הממשלה בדבר סדרי מינוי למשרות מסויימות (ילקוט הפרטומים מס' 790 מיום 8.9.60), להמליץ בפני הממשלה למנות את מר יעקב קדמי למשרת פרקליט מחוז תל-אביב (פלילים).

(-)
פרופ' זאב לב
ח ב ר "

(-)
ד"ר חיים יחיל
ח ב ר

(-)
יעקב ניצן
נציב שירות המדינה

מצורף בזה תולדות חייו של המועמד.

...

מוגש ע"י שר המשפטים

יעקב קדמי - תולדות חיים

נולדתי ביום 9.9.1930 בחל-אביב. בשנת 1935 עברה משפחתי לגבעת רמב"ם ובשנת 1944 סיימתי את לימודי בביה"ס העממי בטכ' בורוכוב. בשנים 1945-47 למדתי בגמנסיה הריאלית "בלפור" בחל-אביב ובחודש אפריל 1948 עמדתי בבחינות הבגרות הארצישראליות.

מאז סוף שנת 1946 ועד לגיוסי לצה"ל ביום 5.5.1948 נמנית עם חברי גדוד הנוער של ארגון "ההגנה" ברמת-גן.

ביום 1.10.1950 שוחררתי משירות סדיר בצה"ל - בדרגת סמל בחיל השריון דאז - וחודש לאחר מכן החילותי בלימודים בפקולטה למשפטים של האוניברסיטה העברית בירושלים. בשנת 1954 סיימתי את לימודי בפקולטה למשפטים בהצלחה ולאחר הגשת עבודת ההסמכה הוענק לי התואר "מוסמך למשפטים". בחודש נובמבר 1955 השלמתי את התמחותי במסדר עו"ד י. אברהמי בחל-אביב והוסמכתי כעורך-דין.

בחודש אפריל 1956 התגייסתי לשירות קבע בצה"ל, בדרגת קצין משפטים בפרקליטות הצבאית. במסך השנים 1956-1964 שימשתי בתפקידים שונים בחולית פרקליטות פיקודית, החל מתובע של בימ"ס צבאי (סיפוט מהיר) עפ"י תק' ההגנה (שעת חירום) 1945 וכלה בתפקיד סגן פרקליט פיקודי. במסך תקופה זו עליתי בסולם הדרגות מדרגת סמל ועד לדרגת רס"ן.

ביום 1.11.1964 החמנית לתפקיד התובע הצבאי הראשי, תפקיד בו הנני מכהן עד היום הזה, וביום 1.10.1967 הועליתי לדרגת סגן-אלוף.

במלחמת ששת הימים שימשתי כמפקד מחלקת הפרקליטות ליד מפקדת כוחות צה"ל בדרום, ועם כניסת צה"ל לרצועת עזה ולסיני מלאתי את תפקיד היועץ המשפטי למפקד כוחות צה"ל באיזור.

אני נשוי ואב לשני ילדים.

הפעלת אוניות הנוסעים "נילי" ו"דן" על-ידי חברה מיוחדת
שתקום לצורך זה

ה צ ע ה ל ה ח ל ט ה

מ ח ל י ט י ם : לאשר הפעלתן של אוניות הנוסעים "נילי" ו"דן" בקווי הים התיכון משך שנת 1970 על-ידי חברה מיוחדת שתוקם לצורך זה בהתאם להבחיות שרי האוצר והתחבורה. עד להקמת החברה יוטל על חברת צי"ם לעשות את כל הסידורים הנחוצים להפעלת האוניות בעונה הקרובה.

הממשלה תקציב למטרה זו 2 מיליון ל"י כסובסידיה להפעלתן במשך שנה אחת. במידה וההפסד יעלה על 2 מיליון ל"י, תכסה הממשלה מחצית מהסכום שמעל 2 מיליון הלירות.

ד ב ר י ה ס ב ר

בזכות המצב החדש שנוצר עם ביטול הקביה של האוניה "נילי" על-ידי חברת "טרנזאט" הצרפתית ובהמשך לדברי ההסגר להצעת מיום כ"ד בחשוון תש"ל (5.11.69) המ"ב, מוצע להפעיל את האוניות "דן" ו"נילי" כמוצע לעיל. ...

מוגש ע"י שר התחבורה

דברי הסבר להצעה מיום כ"ד בחשוון תש"ל (5.11.69) (נספח 128)

בספטמבר 1967 הוחלט על המשך קיום ענף הנוסעים בצי הישראלי למשך 3 שנים בסובסידיה שנתית של עד 5 מיליון ל"י לשנה. כן הוחלט שאם יצומצם מספר האוניות תקטן הסובסידיה.

צי הנוסעים מונה כיום 3 אוניות, "דן" ו"בילי" בפעלות הממשלה ו"מולדת" בפעלות "צי"מ.

האוניה "מולדת" אינה מתאימה לתנאים השוררים כיום בשוק הובלת הנוסעים בים, ולכל הדעות יש למכרה בהקדם.

בהתחשב בנסיבות המיוחדות שנוצרו, הסכים ציבור הימאים, תוך גילוי אחריות לענף כולו, לתת יד למאמץ של חסכון וייעול אשר יביא לצמצום משמעותי בהפסדי ענף הנוסעים.

איגוד הימאים הסכים לצמצום זיכר בצוותות אנשי השירותים עד ל-60%. כן הסכים האיגוד כי האוניות תופעלנה לא משך כל השנה.

אין להתעלם גם מן החשיבות הלאומית בהמשך קיומו של צי אוניות הנוסעים במדינת ישראל.

ועדת מומחים מיוחדת שנתמנתה על-ידי שר התחבורה, ועל דעת שר האוצר, בדקה את הצעות הימאים והגיעה למסקנה כי ההפסד כתוצאה מהפעלת האוניות "בילי" ו"דן" בים-התיכון בתנאים אלה עשוי להיות בין 2 ל-4 מיליוני לירות.

מבכ"ל "צי"מ סבור שההפסד עשוי להיות כ-2 מיליון ל"י.

הועדה בחנה גם הצעות נוספות כגון הפעלת האוניה "דן" בים-התיכון והאוניה "בילי" בים סוף, והגיעה למסקנה כי ההפסד במקרה זה עשוי להיות בין 6 ל-9 מיליוני לירות.

הפסקת קיומו של צי הנוסעים עלולה לגרום לזעזועים חמורים בצי כולו.

בהתחשב בכל האמור לעיל ובנכונות הימאים לתת כתף לבושא, מוצע לאשר המשכת הפעלת 2 האוניות הב"ל בתנאים האמורים.

הפעלת אוניות הנוסעים "נילי" ו"דן" על-ידי חברה מיוחדת
שתקום לצורך זה

ה צ ע ה ל ה ח ל ט ה

מ ח ל י ט י ם : לאשר הפעלתן של אוניות הנוסעים "נילי" ו"דן" בקווי הים התיכון משך שנת 1970 על-ידי חברה מיוחדת שתוקם לצורך זה בהתאם להבחיות שרי האוצר והתחבורה. עד להקמת החברה יוטל על חברת צי"ם לעשות את כל הסידורים הנחוצים להפעלת האוניות בעונה הקרובה.

הממשלה תקציב למטרה זו 2 מיליון ל"י כסובסידיה להפעלתן במשך שנה אחת. במידה וההפסד יעלה על 2 מיליון ל"י, תכסה הממשלה מחצית מהסכום שמעל 2 מיליון הלירות.

ד ב ר י ה ס ב ר

נוכח המצב החדש שנוצר עם ביטול הקניה של האוביה "נילי" על-ידי חברת "טרבזאט" הצרפתית ובהמשך לדברי ההטבר להצעת מיום כ"ד בחשון תש"ל (5.11.69) המ"ב, מוצע להפעיל את האוניות "דן" ו"נילי" כמוצע לעיל. ...

מוגש ע"י שר התחבורה

דברי הסבר להצעה מיום כ"ד בחשוון תש"ל (5.11.69) (נספח 128)

בספטמבר 1967 הוחלט על המשך קיום ענף הנוסעים בצי הישראלי למשך 3 שנים בסובסידיה שנתית של עד 5 מיליון ל"י לשנה. כן הוחלט שאם יצומצם מספר האוניות תקטן הסובסידיה.

צי הנוסעים מונה כיום 3 אוניות, "דן" ו"נילי" בבעלות הממשלה ו"מולדת" בבעלות "צי"מ.

האוניה "מולדת" אינה מתאימה לתנאים השוררים כיום בשוק הובלת הנוסעים בים, ולכל הדעות יש למכרה בהקדם.

בהתחשב בנסיבות המיוחדות שנוצרו, הסכים ציבור הימאים, תוך גילוי אחריות לענף כולו, לתת יד למאמץ של חסכון וייעול אשר יביא לצמצום משמעותי בהפסדי ענף הנוסעים.

איגוד הימאים הסכים לצמצום ניכר בצורות אנשי השירותים עד ל-60%. כן הסכים האיגוד כי האוניות תופעלנה לא משך כל השנה.

אין להתעלם גם מן החשיבות הלאומית בהמשך קיומו של צי אוניות הנוסעים במדינת ישראל.

ועדת מומחים מיוחדת שנתמנתה על-ידי שר התחבורה, ועל זעת שר האוצר, בדקה את הצעות הימאים והגיעה למסקנה כי ההפסד כתוצאה מהפעלת האוניות "נילי" ו"דן" בים-התיכון בתנאים אלה עשוי להיות בין 2 ל-4 מיליוני לירות.

מבכ"ל "צי"מ סבור שההפסד עשוי להיות כ-2 מיליון ל"י.

הועדה בחנה גם הצעות נוספות כגון הפעלת האוניה "דן" בים-התיכון והאוניה "נילי" בים סוף, והגיעה למסקנה כי ההפסד במקרה זה עשוי להיות בין 6 ל-9 מיליוני לירות.

הפסקת קיומו של צי הנוסעים עלולה לגרום לזעזועים חמורים בצי כולו.

בהתחשב בכל האמור לעיל ובנכונות הימאים לתת כתף לנשוא, מוצע לאשר המשכת הפעלת 2 האוניות הב"ל בתנאים האמורים.

ה צ ע ה ל ה ח ל ט ה

"מ ח ל י ט י מ :

א. ידיעות הנוגעות לעליה מארצות אשר היציאה מהן מוגבלת בדרך כלל או ליהודים בלבד, לרבות ידיעות על יציאה או הכנות ליציאה של יהודים מארצות כאמור וכן ידיעות על ארץ כאמור המובאות תוך הסתמכות על דבריו של מי שעלה ממנה תוך 5 השנים שקדמו למועד מסירת הידיעה, מוכרזות בזה כענינים סודיים לענין סעיף 23(ד) לחוק דיני העונשין (בטחון המדינה, יחסי חוץ וסודות רשמיים), תשי"ז-1957 והוא במידה שלא הותר פרסומן על ידי ראש הממשלה או על ידי מי שנחמנה לכך על-ידיו.

ב. הצו לפי סעיף 23(ד) לחוק הנ"ל שפורסם בילקוט הפרסומים 1469 תשכ"ח, עמ' 2058 - בטל.

ג. להביא את הצו המובא בסעיף א לעיל ואת בטול הצו המובא בסעיף ב לעיל לאשור ועדת החוץ והבטחון של הכנסת כנדרש לפי סעיף 23(ד) לחוק דיני העונשין (בטחון המדינה, יחסי חוץ וסודות רשמיים), תשי"ז-1957.

ד ב ר י - ה ס ב ר

א. חוק דיני העונשין (בטחון המדינה, יחסי חוץ וסודות רשמיים), תשי"ז-1957 אוסר השגחה, איסופה, הכנתה, רשומה, החזקתה או מסירתה ללא סמכות של ידיעה סודית.

ב. המונח "ידיעה סודית" מוגדר בסעיף 23(ד) לחוק האמור כידיעה אשר תכנה, צורתה או סדרי החזקתה מעידים עליה כי בטחון המדינה מחייב לשמרה בסוד או ידיעה הנוגעת לסוג ענינים שהממשלה, באשור ועדת החוץ והבטחון של הכנסת הכריזה עליהם בצו שיפורסם ברשומות כענינים סודיים.

ג. ביום כ"ז באייר תשי"ט (4 ביוני 1959) הכריזה הממשלה בצו באשור ועדת החוץ והבטחון של הכנסת כי עניני עליה הם ענינים סודיים לענין החוק האמור והוא במידה שלא ניתן להם פרסום ברבים בישראל על ידי הממשלה או בטמא או שלא הותר פרסומם על ידי ראש הממשלה או מי שנחמנה לכך על-ידיו (ילקוט הפרסומים 677, תשי"ט עמ' 1382).

ד. בי"ד באב תשכ"ח (8 באוגוסט 1968) פרסמה הממשלה נוסח מתוקן של הצו אשר בטל את קודמו אשר הוזכר בסעיף ג לעיל: בצו החדש נקבע כי ידיעות הנוגעות לעליה מארצות אשר היציאה מהן מוגבלת בדרך כלל או ליהודים בלבד, לרבות ידיעות על יציאה או הכנות ליציאה של יהודים מארצות כאמור מוכרזות כענינים סודיים לענין החוק האמור והוא במידה שלא הותר פרסומן על ידי ראש הממשלה או מי שנתמנה לכך על-ידיו (ילקוט פרסומים 1469, תשכ"ח עמ' 2058).

יחד עם פרסום הצו האמור מינה ראש הממשלה את הצנזור הראשי לעתונות ולרדיו כמוסמך להתיר מטעמו פרסומים אשר עליהם חל הצו האמור.

ה. מוצע עתה לפי בקשת הגורמים המטפלים בעליה להכניס שינוי מה לצו ולהחיל את הסודיות לא רק על ידיעות הנוגעות לעליה אלא גם על ידיעות על ארץ אשר היציאה ממנה מוגבלת בדרך כלל או ליהודים בלבד, אם ידיעה זו מובאת חוץ הסתמכות על דברים שאותם השמיע עולה מן הארץ האמורה. הרחבה זו מבוקשת הואיל והבאת הידיעות חוץ אזכור שהן באות מפיו של עולה, עלול להיות בה כדי להביא לשינוי מדיניותה של ארץ כמתואר, בכל הנוגע להתרת יציאתם של יהודים. כעולה לצורך הענין שבפנינו ייחשב מי שעלה ארצה חוץ 5 השנים אשר קדמו למתן פומבי לידיעה.

כפי שצויין לעיל טעונה החלטת הממשלה אשור ועדת החוץ והבטחון של הכנסת ולאחר מכן יש לפרסמה ברשומות.

מוגש על ידי שר המשפטים

כ"א בכסלו תש"ל
1 בדצמבר 1969

ה צ ע ה ל ה ח ל ט ה

"מ ח ל י ט י מ :

א. ידיעות הנוגעות לעליה מארצות אשר היציאה מהן מוגבלת בדרך כלל או ליהודים בלבד, לרבות ידיעות על יציאה או הכנות ליציאה של יהודים מארצות כאמור וכן ידיעות על ארץ כאמור המובאות תוך הסתמכות על דבריו של מי שעלה ממנה תוך 5 השנים שקדמו למועד מסירת הידיעה, מוכרזות בזה כענינים סודיים לענין סעיף 23(ד) לחוק דיני העונשין (בטחון המדינה, יחסי חוץ וסודות רשמיים), חשי"ז-1957 והוא במידה שלא הותר פרסומן על ידי ראש הממשלה או על ידי מי שנחמנה לכך על-ידיו.

ב. הצו לפי סעיף 23(ד) לחוק הנ"ל שפורסם בילקוט הפרסומים 1469 תשכ"ח, עמ' 2058 - בטל.

ג. להביא את הצו המובא בסעיף א לעיל ואת בטול הצו המובא בסעיף ב לעיל לאשור ועדת החוץ והבטחון של הכנסת כנדרש לפי סעיף 23(ד) לחוק דיני העונשין (בטחון המדינה, יחסי חוץ וסודות רשמיים), חשי"ז-1957.

ד ב ר י - ה ס ב ר

א. חוק דיני העונשין (בטחון המדינה, יחסי חוץ וסודות רשמיים), חשי"ז-1957 אוסר השגחה, איסופה, הכנתה, רשומה, החזקתה או מסירתה ללא סמכות של ידיעה סודית.

ב. המונח "ידיעה סודית" מוגדר בסעיף 23(ד) לחוק האמור כידיעה אשר תכנה, צורתה או סדרי החזקתה מעידים עליה כי בטחון המדינה מחייב לשמרה בסוד או ידיעה הנוגעת לסוג ענינים שהממשלה, באשור ועדת החוץ והבטחון של הכנסת הכריזה עליהם בצו שיפורסם ברשומות כענינים סודיים.

ג. ביום כ"ז באייר תשי"ט (4 ביוני 1959) הכריזה הממשלה בצו באשור ועדת החוץ והבטחון של הכנסת כי עניני עליה הם ענינים סודיים לענין החוק האמור והוא במידה שלא ניתן להם פרסום ברבים בישראל על ידי הממשלה או בשמה או שלא הותר פרסומם על ידי ראש הממשלה או מי שנחמנה לכך על-ידיו (ילקוט הפרסומים 677, חשי"ט עמ' 1382).

ד. בי"ד באב תשכ"ח (8 באוגוסט 1968) פרסמה הממשלה נוסח מתוקן של הצו אשר בטל את קודמו אשר הוזכר בסעיף ג לעיל: בצו החדש נקבע כי ידיעות הנוגעות לעליה מארצות אשר היציאה מהן מוגבלת בדרך כלל או ליהודים בלבד, לרבות ידיעות על יציאה או הכנות ליציאה של יהודים מארצות כאמור מוכרזות כענינים סודיים לענין החוק האמור והוא במידה שלא הותר פרסומן על ידי ראש הממשלה או מי שנתמנה לכך על-ידיו (ילקוט פרסומים 1469, תשכ"ח עמ' 2058).

יחד עם פרסום הצו האמור מינה ראש הממשלה את הצנזור הראשי לעתונות ולרדיו כמוסמך להתיר מטעמו פרסומים אשר עליהם חל הצו האמור.

ה. מוצע עתה לפי בקשת הגורמים המטפלים בעליה להכניס שינוי מה לצו ולהחיל את הסודיות לא רק על ידיעות הנוגעות לעליה אלא גם על ידיעות על ארץ אשר היציאה ממנה מוגבלת בדרך כלל או ליהודים בלבד, אם ידיעה זו מובאת תוך הסתמכות על דברים שאותם השמיע עולה מן הארץ האמורה. הרחבה זו מבוקשת הואיל והבאת הידיעות תוך אזכור שהן באות מפיו של עולה, עלול להיות בה כדי להביא לשינוי מדיניותה של ארץ כמתואר, בכל הנוגע להתרת יציאתם של יהודים. כעולה לצורך הענין שבפנינו ייחשב מי שעלה ארצה תוך 5 השנים אשר קדמו למתן פומבי לידיעה.

ו. כפי שצויין לעיל טעונה החלטת הממשלה אשור ועדת החוץ והבטחון של הכנסת ולאחר מכן יש לפרסמה ברשומות.

מוגש על ידי שר המשפטים

ה צ ע ה ל ה ח ל ט ה

מ ח ל י ט י ס :

- א. מדינת ישראל תסתלק מאמנת קוי טעינה 1930.
- ב. ליפות כוחו של משרד החוץ לבצע החלטה זו.

ד ב ר י ה ס ב ר

- א. עפ"י החלטת הממשלה, הצטרפה מדינת ישראל ביום כ"ז בסיון תשכ"ז (5.7.67) לאמנת קוי טעינה 1966 (להלן - אמנת 1966) (פורסמה בי"פ מס' 1458 עמ' 1678), הבאה לקבוע את המעמס המבטימלי לכלי שיט ביט.
- ב. אמנת 1966 באה במקום אמנת קוי טעינה 1930 שמדינת ישראל הצטרפה אליה ביום ח' בחמוז תש"ט (5.7.49) (להלן - אמנת 1930) (פורסמה בכתבי אמנת 189, כרך ו', עמ' 199).
- ג. אמנת 1966 נכנסה לחוקף ביום כ"ה בחמוז תשכ"ח (21.7.68) הן מבחינה בינלאומית והן לגבי ישראל, שהייתה מהמדינות הראשונות שקבלו את האמנה.
- ד. בהתאם להמלצה מס' 1 שבנספח 2 לאמנת 1966, יש להסתלק מאמנת 1930 הסתלקות שתהיה בח פועל סנתיים לאחר כניסתה לחוקף של אמנת 1966, דהיינו, ביום י"ז בחמוז תש"ל (21.7.70).
- ה. לפי סעיף 25 לאמנת 1920, נעשית ההסתלקות מהאמנה לבת פועל שנה לאחר הפקדת כתב ההסתלקות, כלומר, שלאחר א' באב תשכ"ט (21.7.69) ניתן להודיע על ההסתלקות כך שתהיה בהתאם להמלצה שבאמנת 1966.
- ה. הממשלה מתבקשת בהתאם לכך להחליט על הסתלקות ישראל מאמנת קוי טעינה 1930.

מוגש ע"י שר התחבורה

ה צ ע ה ל ה ח ל ט ה

מ ה ל י ט י ס :

- א. מדינת ישראל תסתלק מאמנת קוי טעינה 1930.
- ב. ליפות כוחו של משרד החוץ לבצע החלטה זו.

ד ב ר י ה ס ב ר

- א. עפ"י החלטת הממשלה, הצטרפה מדינת ישראל ביום כ"ז בסיון תשכ"ז (5.7.67) לאמנת קוי טעינה 1966 (להלן - אמנת 1966) (פורסמה ב"פ מס' 1458 עמ' 1678), הבאה לקבוע את המעמס המכסימלי לכלי שיט ביט.
- ב. אמנת 1966 באה במקום אמנת קוי טעינה 1930 שמדינת ישראל הצטרפה אליה ביום ח' בתמוז תש"ט (5.7.49) (להלן - אמנת 1930) (פורסמה בכתבי אמנת 189, כרך ו', עמ' 199).
- ג. אמנת 1966 נכנסה לחוקף ביום כ"ה בתמוז תשכ"ח (21.7.68) הן מבחינה בינלאומית והן לגבי ישראל, שהיתה מהמדינות הראשונות שקבלו את האמנה.
- ד. בהתאם להמלצה מס' 1 שבנספח 2 לאמנת 1966, יש להסתלק מאמנת 1930 הסתלקות שתהיה בח פועל סנתיים לאחר כניסתה לחוקף של אמנת 1966, דהיינו, ביום י"ז בתמוז תש"ל (21.7.70).
- ה. לפי סעיף 25 לאמנת 1920, נעשית ההסתלקות מהאמנה לבת פועל שנה לאחר הפקדת כתב ההסתלקות, כלומר, שלאחר א' באב תשכ"ט (21.7.69) ניתן להודיע על ההסתלקות כך שתהיה בהתאם להמלצה שבאמנת 1966.
- ה. הממשלה מתבקשת בהתאם לכך להחליט על הסתלקות ישראל מאמנת קוי טעינה 1930.

מוגש ע"י שר התחבורה

אשרור אמנת התרבות בין ממשלת ישראל ובין ממשלת הממלכה המאוחדת
של בריטניה הגדולה ואירלנד הצפונית

ה צ ע ה ל ה ח ל ט ה

מ ח ל י ט י ס לאשרר את אמנת התרבות בין ממשלת ישראל
ובין ממשלת הממלכה המאוחדת של בריטניה הגדולה ואירלנד הצפונית
המ"ב, שנחתמה בלונדון ביום כ"ד בסיון תשכ"ט (10.6.69). ...

דברי הסבר מ"ב. ...

מוגש ע"י שר החוץ

בספח 138

ט"ו בכסלו תש"ל
25.11.69

דברי הסבר

ביום 10 ביוני 1969 נחתם הסכם תרבות עם אנגליה.

מטרת הסכם זה היא הגברת שיחוף הפעולה בענייני תרבות, חינוך ומדע באמצעות הדרכים המקובלות, כגון ביקורי חילופין של אנשי הרוח והמדע, החלפת סטודנטים, הרחבת לימודי הכשרה ושפה וכדומה.

לפי סעיף 11 ההסכם טעון אישור, והפרלמנט הבריטי

אשרר אותו לא מכבר.

א מ נ ת ת ר ב ו ת

בין ממשלת ישראל

ממשלת הממלכה המאוחדת של בריטניה הגדולה ואירלנד הצפונית

ממשלת ישראל וממשלת הממלכה המאוחדת של בריטניה הגדולה ואירלנד הצפונית,

ברצותן לקדם את יחסי הידידות ולהגבין את שיתוף הפעולה בענייני חרבות בין שתי ארצותיהן, ובזכרון את ההצהרה בדבר העקרונות לשיתוף פעולה בין-לאומי בענייני חרבות, שאומצה בוועידה הכללית של ארגון האומות המאוחדות לחינוך, מדע ותרבות בנובמבר 1966:

הסכימו על האמור לקמן:

סעיף 1

לענין אמנה זו, המונחים "שטח ארץ" ו-"ארץ" מובנים יחד, ביחס לממשלת ישראל, מדינת ישראל, וביחס לממשלת הממלכה המאוחדת, הממלכה המאוחדת של בריטניה הגדולה ואירלנד הצפונית.

סעיף 2

הממשלות בעלות האמנה יעודדו, באורח הדדי, שיתוף פעולה בענייני חינוך, מדע ותרבות בין שתי הארצות בדרכים כדלקמן:

(א) ביקורי פרופסורים של אוניברסיטאות, וביקורי מדענים ואנשים העוסקים במחקר מדעי וטכני, לרבות הבטחת השירותים הנחוצים לכל האנשים האלה;

(ב) השתתפותם של בוגרי אוניברסיטאות, מדענים, טכנולוגים ומלומדים-חוקרים, שהוסמכו כיאות, של כל ארץ, בחכמות הכשרה ובקורסים להכשרה מקצועית בארץ האחרת, לרבות הבטחת השירותים הנחוצים לצורך לימוד, מחקר והכשרה כאמור;

(ג) הרחבתם של לימודים בשפתה ובספרותה של כל ארץ באוניברסיטאות ובמוסדות חינוך אחרים של הארץ האחרת, בדרכים כגון יצירתם ופיתוחם, במאות גופים, של קהדראות אוניברסיטאיות, משרות הוראה וקורסים;

(ד) חיזוק הקשרים בין האוניברסיטאות ומוסדות החינוך האחרים של שתי הארצות, כך שאלה יוכלו לשקול באופן מידה, ולפי אילו תנאים, תארים, דיפלומות ותעודות שהוענקו על ידי האוניברסיטאות והמוסדות בארץ האחת ניתן יהא לקבלם כשווי ערך לתארים, דיפלומות ותעודות שהוענקו על ידי גופים מקבילים בארץ האחרת, למטרות אקדמאיות, ובמקרים המתאימים, למטרות מקצועיות;

(ה) כינונם של מוסדות חרבות בארצות של בעלת האמנה האחרת, בהתאם לדיניה ולנוהגיה של הארץ שבה עשויים להקים מוסדות כאלה; הביטוי "מוסדות חרבות" יכלול בתי-ספר, ספריות, מרכזי חרבות וארגונים אחרים המוקדשים למטרות של אמנה זו.

סעיף 3

כל ממשלה בעלת האמנה תעודד הבנה טובה יותר של הציבורי-ציה והחרבות של הארץ האחרת בדרכים כדלקמן:

(א) ארגונים של תערוכות וסימפוזיונים על אמנות, חינוך ומדע;

(ב) ביקורים של קבוצות דרמטיות, מוסיקליות, קבוצות מחול ואמנים אחרים, קבוצות ספורט ואתלטים;

(ג) ביקורים בין שתי הארצות של מומחים בחתומי ידע או מיומנות מוגדרים, ושל אנשים בעלי השפעה או בעלי עמדה מכובדת.

סעיף 12

אמנה זו תעמוד בחוקפה לתקופה של ארבע שנים. לאחר מכן, אם
אף אחת מן הממשלות בעלות האמנה לא מסרה הודעה בכתב על סיומה, לא
פחות מששה חודשים לפני תום אותה תקופה, היא תישאר בחוקפה עד תום ששה
חדשים מן התאריך שבו המסור אחת מן הממשלות בעלות האמנה הודעה בכתב
על סיום לממשלה האחרת.

ולראיה חתמו החתומים מטה, שהוסמכו לכך כדין איש איש על ידי
ממשלתו, על אמנה זו.

נעשה בשני עותקים, בלונדון, ביום כ"ד בסיון תשכ"ט הוא יום
10 ביוני 1969, בשפות העברית והאנגלית, ולשני הנוסחים דין מקור
במידה שווה.

בשם ממשלת הממלכה המאוחדת של
בריטניה הגדולה ואירלנד הצפונית:

בשם ממשלת ישראל:

Goronwy Roberts

אהרן רמז

אשרור אמנת התרבות בין ממשלת ישראל ובין ממשלת הממלכה המאוחדת
של בריטניה הגדולה ואירלנד הצפונית

ה צ ע ה ל ה ח ל ט ה

מ ח ל י ט י ם לאשרר את אמנת התרבות בין ממשלת ישראל
ובין ממשלת הממלכה המאוחדת של בריטניה הגדולה ואירלנד הצפונית
המ"ב, שבחתמה בלונדון ביום כ"ד בסיון תשכ"ט (10.6.69).

...

דברי הסבר מ"ב.

...

מוגש ע"י שר החוץ

נספח 138

ט"ו בכסלו תש"ל
25.11.69

זכרי הסכר

ביום 10 ביוני 1969 נחתם הסכם תרבות עם אנגליה.

מטרת הסכם זה היא הגברת שיחוף הפעולה בענייני תרבות, חינוך ומדע באמצעות הדרכים המקובלות, כגון ביקורי חילופין של אנשי הרוח והמדע, החלפת סטודנטים, הרחבת לימודי הכשרה ושפה וכדומה.

לפי סעיף 11 ההסכם טעון אישור, והפרלמנט הבריטי

אשרר אותו לא מכבר.

ר ב י ן

ממשלת הממלכה המאוחדת של בריטניה הגדולה ואירלנד הצפונית

ממשלת ישראל וממשלת הממלכה המאוחדת של בריטניה הגדולה ואירלנד הצפונית,

ברצותן לקדם את יחסי הידידות ולהגביר את שיתוף הפעולה בענייני תרבות בין שתי ארצותיהן, ובזכרון את ההצהרה בדבר העקרונות לשיתוף פעולה בין-לאומי בענייני תרבות, שאומצה בוועידה הכללית של ארגון האומות המאוחדות לחינוך, מדע ותרבות בנובמבר 1966:

הסכימו על האמור לקמן:

סעיף 1

לענין אמנה זו, המונחים "שטח ארץ" ו-"ארץ" מובנים יחד, ביחס לממשלת ישראל, מדינת ישראל, וביחס לממשלת הממלכה המאוחדת, הממלכה המאוחדת של בריטניה הגדולה ואירלנד הצפונית.

סעיף 2

הממשלות בעלות האמנה יעודדו, באורח הדדי, שיתוף פעולה בענייני חינוך, מדע ותרבות בין שתי הארצות בדרכים כדלקמן:

(א) ביקורי פרופסורים של אוניברסיטאות, וביקורי מדריכים ואנשים העוסקים במחקר מדעי וטכני, לרבות הבטחת השירותים הנחוצים לכל האנשים האלה;

(ב) השתתפות של בוגרי אוניברסיטאות, מדענים, טכנולוגים ומלומדים-חוקרים, שהוסמכו כיאות, של כל ארץ, בתכניות הכשרה ובקורסים להכשרה מקצועית בארץ האחרת, לרבות הבטחת השירותים הנחוצים לצורך לימוד, מחקר והכשרה כאמור;

(ג) הרחבתם של לימודים בשפתה ובספרותה של כל ארץ באוניברסיטאות ובמוסדות חינוך אחרים של הארץ האחרת, בדרכים כגון יצירתם ופיחוחם, באותם גופים, של קהילות אוניברסיטאיות, משרות-הוראה וקורסים;

(ד) חידוק הקשרים בין האוניברסיטאות ומוסדות החינוך האחרים של שתי הארצות, כך שאלה יוכלו לשקול באופן מידה, ולפני-אילו חנאים, תארים, דיפלומות ותעודות שהוענקו על ידי האוניברסיטאות והמוסדות בארץ האחת ניתן יהא לקבלם כשווי ערך לתארים, הדיפלומות ותעודות שהוענקו על ידי גופים מקבילים בארץ האחרת, למטרות אקדמאיות, ובמקרים המתאימים, למטרות מקצועיות;

(ה) כינונם של מוסדות תרבות בארצה של בעלת האמנה האחרת, בהתאם לדיניה ולנוהגיה של הארץ שבה עשויים להקים מוסדות כאלה; הביטוי "מוסדות תרבות" יכלול בתי-ספר, ספריות, מרכזי תרבות וארגונים אחרים המוקדשים למטרתה של אמנה זו.

סעיף 3

כל ממשלה בעלת האמנה תעודד חבנה טובה יותר של הציביליזציה והתרבות של הארץ האחרת בדרכים כדלקמן:

(א) ארגונים של תערוכות וסימפוזיונים על אמנות, חינוך ומדע;

(ב) ביקורים של קבוצות דרמטיות, מוסיקליות, קבוצות מחול ואמנים אחרים, קבוצות ספורט ואתלטים;

(ג) ביקורים בין שתי הארצות של מומחים בתחומי ידע או מיומנות מוגדרים, ושל אנשים בעלי השפעה או בעלי עמדה מכובדת.

סעיף 4

כל ממשלה בעלת האמנה תעודד, בכל האמצעים האפשריים, סטודנטים, מלומדים ומומחים של הארץ האחרת; העוסקים במחקר ובלימוד בשטח ארצה, להמשיך בעבודתם, וכן תשתדל להעמיד את כל השירותים הסבירים בתחומים השונים לרשותם של מלומדים, סטודנטים ומומחים של הארץ האחרת, הרוצים לעסוק בחקירות ארכיאולוגיות, או, במקרים שהוכשרו לכך כראות, להשלים את חינוכם או הכשרתם באוניברסיטאות, מוסדות מדע, מעבדות ומכונים לאמנות ולמדע שימושיים בשטח ארצה.

סעיף 5

הממשלות בעלות האמנה תעודדנה שיתוף פעולה בין האירגונים המקצועיים ומוסדות החינוך, המדע והתרבות של שטחי הארץ של כל אחת מהן.

סעיף 6

בכפוף להוראות סעיף 10 של אמנה זו, כל ממשלה בעלת האמנה תעשה הקלות לשם ביצוען של מטרות אמנה זו, להענקת הרשות להיכנס ולשהות בשטח ארצה,

(א) לפקידי ממשלתה של בעלת האמנה האחרת הקשורים בביצוען של מטרות אמנה זו, או לפקידי האירגונים הנזכרים בסעיף 7;

(ב) למורים המועסקים במוסדות ישראל בממלכה המאוחדת ובמוסדות הממלכה המאוחדת בישראל;

(ג) למלומדים ולסטודנטים שאינם מבקשים תעסוקה בישראל, או בממלכה המאוחדת, לפי המקרה.

סעיף 7

כל ממשלה בעלת האמנה תוכל למנות אנשים או רשויות מתאימים כדי להבטיח את מילוי הוראותיה של האמנה. הממשלות המתקשרות יוכלו לחתום על הסכמים נפרדים, הנחוצים להצלחתן של תוכניות שיתוף הפעולה בתחומי החינוך, המדע והתרבות השונים, שייערכו על ידי האנשים או הרשויות שנתמנו לכך.

סעיף 8

(1) כל ממשלה בעלת האמנה תעניק כל הקלה, בגבולות תחיקתה, ליבוא לשטח ארצה של ציוד הדרוש למטרת אמנה זו, כגון תמונות וחומר אחר לתערוכה, ספרים, עתונים וכחבי צה, סרטים, תקליטים וסרטי רשם-קול, חכניות ודיו וטלויזיה.

(2) כל ממשלה בעלת האמנה תעניק כל הקלה, בגבולות תחיקתה ליבוא לשטח ארצה של ציוד, כגון ספרייה או ציוד משוד, גרמופונים, רשמי-קול, מקלטי רדיו, מטולי סרטים וכלי רכב, הדרושים לפעולתם של מוסדות התרבות שצוינו בפסקה (ה) לסעיף 2 של אמנה זו.

סעיף 9

נציגי הממשלות בעלות האמנה יוכלו להיפגש מזמן לזמן, בהפסקות של לא פחות משנה אחת, בדרך-כלל, כדי לדון בפעולתה של אמנה זו.

סעיף 10

שם דבר האמור באמנה זו לא יפגע בהחייבותיו של כל אדם למלא את החוקים וההקנות העומדים בתוקפם בשטח ארצה של כל אחת מן הממשלות בעלות האמנה לענין כניסה, מגורים או יציאה של זרים.

סעיף 11

אמנה זו תעונה אישרור. האמנה תיכנס לתוקפה ביום החמישה עשר לאחר חילוף מסמכי האישרור.

סעיף 12

אמנה זו תעמוד בחוקפה לחקופה של ארבע שנים. לאחר מכן, אם
אף אחת מן הממשלות בעלות האמנה לא מסרה הודעה בכתב על סיומה, לא
פחות מששה חודשים לפני תום אותה תקופה, היא תישאר בחוקפה עד תום ששה
חדשים מן התאריך שבו המסור אחת מן הממשלות בעלות האמנה הודעה בכתב
על סיום לממשלה האחרת.

ולראיה חתמו החתומים מטה, שהוסמכו לכך כדין איש איש על ידי
ממשלתו, על אמנה זו.

נעשה בשני עותקים, בלונדון, ביום כ"ד בסיון תשכ"ט הוא יום
10 ביוני 1969, בשפות העברית והאנגלית, ולשני הנוסחים דין מקור
במידה שווה.

בשם ממשלת הממלכה המאוחדת של
בריטניה הגדולה ואירלנד הצפונית:

בשם ממשלת ישראל:

Gorenwy Roberts

אהרן רמז

הצעת חוק התקציב (מס' 2) לשנת 1969/70, תש"ל-1969

ה צ ע ה ל ה ח ל ט ה

מ ח ל י ט י ס : לאשר את הצעת חוק התקציב (מס' 2) לשנת 1969/70, תש"ל-1969, המ"ב ולהזיחה מיד על שולחן הכנסת.

מוגש ע"י שר האוצר

בספח 137

ט"ז בכסלו תש"ל
26.11.69

חוק התקציב (מס' 2) לשנת 1969/70,
תש"ל - 1969

<p>1. תקציב בטחון
נוסף לשנת
1969/70</p> <p>2. תיקון סעיף 2
לחוק העיקרי</p> <p>3. תחולת החוק
העיקרי</p> <p>4. ביצוע</p> <p>5. תחילה</p>	נוסף על הסכומים שהממשלה רשאה להוציאם על-פי חוק התקציב לשנת 1969/70, תשכ"ט-1969¹ (להלן - החוק העיקרי), רשאה היא להוציא בשנת הכספים 1969/70, לתקציב הבטחון כמשמעותו בסעיף 4 לחוק העיקרי, סכום נוסף של 75,000,000 לירות (להלן תקציב הבטחון הנוסף). בסעיף 2 לחוק העיקרי, במקום "8,148,900,000 לירות" יבוא "8,223,900,000 לירות". הוראות סעיף 4 לחוק העיקרי יתולו על תקציב הבטחון הנוסף. שר האוצר ממונה על ביצוע חוק זה. תחילתו של חוק זה ביום תחילתו של החוק העיקרי.

1. ת"ח 49 עמ' 3

דברי הסבר

החוק המוצע בא לאפשר הוצאה נוספת בסך 75 מיליון לירות לתקציב הבטחון בשנת הכספים 1969/70. הוצאה זו תמומן ממכירת אגרות מילווה לבטחון המדינה בסכום זה שיוצאו על-פי חוק המילווה לבטחון המדינה (תיקון), תש"ל-1969.

הצעת חוק התקציב (מס' 2) לשנת 1969/70, תש"ל-1969

ה צ ע ה ל ה ח ל ט ה

מ ח ל י ט י ס : לאשר את הצעת חוק התקציב (מס' 2) לשנת 1969/70, תש"ל-1969, המ"ב ולהזיחה מיד על שולחן הכנסת.

מוגש ע"י שר האוצר

בספח 137

ט"ז בכסלו תש"ל
26.11.69

חוק התקציב (מס' 2) לשנת 1969/70,
תש"ל - 1969

1. נוסף על הסכומים שהממשלה רשאה להוציאם על-פי חוק התקציב לשנת 1969/70, חשכ"ט-1969¹ (להלן - החוק העיקרי), רשאה היא להוציא בשנת הכספים 1969/70, לתקציב הבטחון כמשמעותו בסעיף 4 לחוק העיקרי, סכום נוסף של 75,000,000 לירות (להלן תקציב הבטחון הנוסף). 2. בסעיף 2 לחוק העיקרי, במקום "8,148,900,000 לירות" יבוא "8,223,900,000 לירות". 3. הוראות סעיף 4 לחוק העיקרי יתולו על תקציב הבטחון הנוסף. 4. שר האוצר ממונה על ביצוע חוק זה. 5. תחילתו של חוק זה ביום תחילתו של החוק העיקרי.	<p>תקציב בטחון
נוסף לשנת
1969/70</p> <p>תיקון סעיף 2
לחוק העיקרי</p> <p>תחולת החוק
העיקרי</p> <p>ביצוע</p> <p>תחילה</p> |
|---|---|

1. ת"ח 49 עמ' 3

דברי הסבר

החוק המוצע בא לאפשר הוצאה נוספת בסך 75 מיליון לירות לתקציב הבטחון בשנת הכספים 1969/70. הוצאה זו תמומן ממכירת אגרות מילווה לבטחון המדינה בסכום זה שיוצאו על-פי חוק המילווה לבטחון המדינה (תיקון), חש"ל-1969.

אכרזה על איזור שיקום בנחלאות - ירושלים

ה צ ע ה ל ח ל ט ה

מ ח ל י ט י מ : לאשר את החלטת הרשות לבינוי ופינוי של איזורי שיקום מיום ט' בכסלו תש"ל (19.11.69), לפרסם הודעה מוקדמת על כוונתה להכריז על איזור שיקום בנחלאות, ירושלים, כמשמעותה בחוק בינוי ופינוי של איזורי שיקום, תשכ"ה-1965.

ד ב ר י ה ס ב ר

הממשלה, בהחלטתה מט' 51 מיום כ"ו בתשרי תש"ל (8.10.69), רשמה לפניה את הודעת שר הסיכון "כי הוא מבטל את שתי ההודעות המוקדמות על איזורי הסיקום בנחלאות, ירושלים ומכין תוכנית חדשה".

הרשות לבינוי ופינוי לאיזורי שיקום החליטה בישיבתה מיום ט' בכסלו תש"ל (19.11.69), לפרסם הודעה מוקדמת על איזור שיקום בנחלאות לפי הגבולות המסומנים במפה המ"ב. ...

הממשלה מתבקשת עכשיו לאשר החלטה זו.

מוגש ע"י שר הסיכון

נספח 136

י' בכסלו תש"ל
20 בנובמבר 1969

... מ"ב מכתב הועד הציבורי למען זכרונות -

נחלאות, הדורש לאשר את תוכנית שיקום

השכונה, אשר הוגשה בשעתו לממשלה.

הוועד הציוני למען זכרונות - נחלאות

סל' 25562 י-ם

ח.ד. 1228

15.10.1969

מ/ש / 10

לכבוד

שר הסכונ
מר מרדכי בן-טוב
ד. וסלים.

כבוד השר,

בהמשך למסיבתך ביום 13.10.69 עם מליאת הוועד הציוני למען זכרונות ונחלאות, בעקבות ההלטת הממשלה מיום 8.10.69 שלח לאשר בשלב זה את נחלאות כאזור שקום, ברצוננו להעלות במנין בתזכיר זה את אשר אמרנו בע"פ.

(1) עם פרסום ההודעה הסוקדמת באמצע ינואר 1969 מטעם חרשות לבנוי ומנוי של אזורי שקום בדבר הכרות נחלאות כאזור שקום, כנגסה אספה כללית ע"פ חזנות בכתב של תושבי זכרונות ונחלאות, האספה הכללית נתכנסה ביום 4.2.69 והחלטותיה מפורשות בנספח מס' 1 המצ"ב והכוללות:

א. להקים ועד צבורי שיטפל בנושא זה כבא כח של התושבים חן הדירים והן בעלי הנכסים.
ב. לקדם בברכה את תכנית שקום נחלאות, בתנאי של דירים תמסרנה דירות במסגרת האזור ולבעלי הבתים ינתן סצוי חוגן.

(2) הוועד הצבורי שנבחר ב-4.2.69 באספה כללית נתכנס ב-17.2.69 והחליט על הקמת אגודה עותומנית רשומה שמיסדיה הם חברי הוועד הצבורי הנבחרים. האגודה אושרה ע"י המסוגת על מחוז ירושלים, ראה הודעתו המסוגרת (נספח מס' 2) מיום 5.9.69 תיק מס' 11/1658.

מליאת הוועד מונה 35 איש וכוללת נציגים מחלקי האזור השונים, דירים, בעלי נכסים ונציגים ממפלגות שונות.

(3) באמצעות עו"ד מ. יאיר מירושלים הועברה ב-7.2.69 התנגדות לועדת אזור שקום נחלאות מסד חרשות לבנוי ומנוי של אזורי שקום שבה נקבע בסעיף 5 כי דירי האזור מסירים את התנגדותם אם יתקיימו התנאים הבאים:

א. דירי האזור יקבלו דירות במקום דירותיהם הנוכחיות בבתיים החדשים שיוקמו במסגרת שקום האזור.

ב. בעלי הבתים יפוצו בהתאם לשווי הנכס בשכונת החדשה.

התשובה להתנגדות זו מיום 5.8.69 בחתימת ה. מרינוב יו"ר ועדת ההתנגדויות אזור שקום ירושלים דחתה את ההתנגדות.

(4) הוועד הצבורי קיים מגעים ושתוף פעולה קונסטרוקטיביים עם נציגי חרשות ונציגי הועדה המקצועית שערכו את חסקר והמפקד מטעם חרשות.

(5) הוועד הצבורי הוציא אגרת (נספח מס' 3) אל תושבי זכרונות ונחלאות שבה קדם בברכה ובשתוף פעולה את דבר שקום האזור כסוף לתנאים הנ"ל.

(6) במסיבת הוועד עם מר חירוש מנהל חרשות באחד מאי וטמטמכר גדונו בעיות מעשיות הכרוכות בשקום האזור.

- (7) לפי מיטב ידיעתנו חוצאות הסקר והמפקד מנערכו ע"י הרשות קבעו כי רובם של תושבי נחלאות מסכימים לתכנית השקום לפי התנאים שקבע הועד הצבורי.
- (8) מעולם לא התנגד הועד על עצם תכנית השקום ועד כמה שידוע לנו גם לא תושבי האזור.
- (9) החלטת הממשלה על אי אשור תכנית השקום נטלה כרעט על תושבי האזור אשר ראו בתכנית זו מתח תקווה לספור תנאי מגוריהם הקשים על ידי סיוע ממלכתי לאור העובדה כי רובם של התושבים אין לאל ידם לספר את תנאי מגוריהם בכוונות עצמם.
- (10) מאחר ולטי המרטומים בעתונות, התנגדות אחדים מטרי הממשלה לאשור נחלאות כאזור שקום נכעה כביכול בגלל התנגדות התושבים, מנחיר בזאת הועד הצבורי, המהווה נציגות מוסמכת ורחבה היחידה באזור, כי רצון התושבים הוא לאשר אזור זכרונות כאזור שקום, כפוף לתנאים שהוזכרו לעיל.
- (11) הואיל ותוקפה של הודעה המוקדמת עומי לטוב בימים אלה חננו מבקשים שכב' הסר לחביא בקשחנו זאת לממשלה בעוד מועד כדי שלא יהיה צורך בהכרזה מוקדמת חדשה ובכך דחיה נוספת בתכנית שקום האזור.
- אנו מודים לכב' על חירותם והתמסול.

בכבוד רב

אריזון רובי
מוכיר

חביב שמעוני
יו"ר הועד

הועד הצבורי רחמן וכריזות יחי אוח
ח.ד. 1228. ט"ו 25562. ירושלים

העמק: מר פדי קולק, ראש עיריית ירושלים

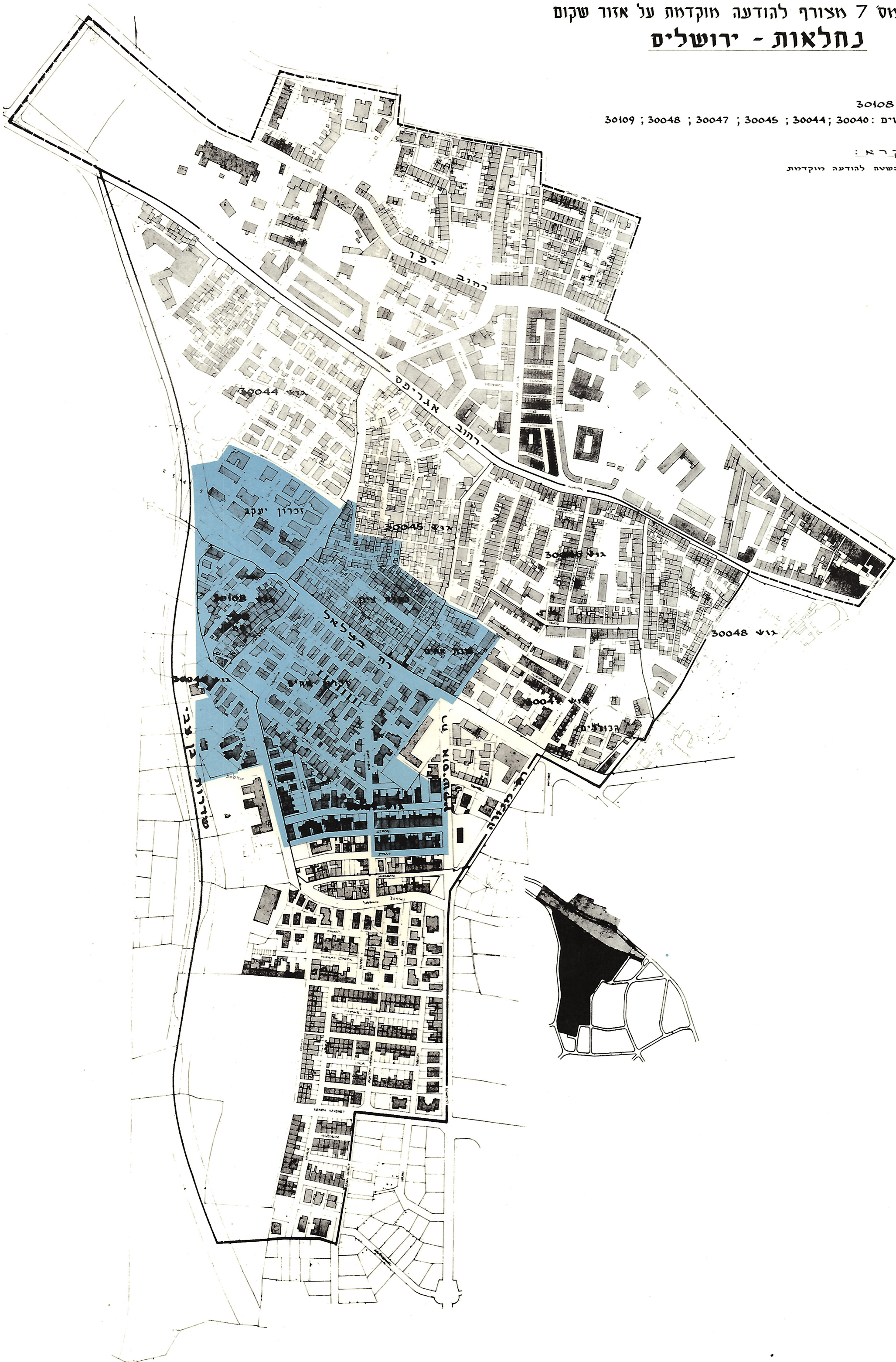
מר חירוש, מנהל חרשות

(28) <u>למאן ירמאן</u>	(19) <u>למאן ירמאן</u>	(1) <u>למאן ירמאן</u>	(3) <u>למאן ירמאן</u>
(29) <u>למאן ירמאן</u>	(20) <u>למאן ירמאן</u>	(2) <u>למאן ירמאן</u>	(4) <u>למאן ירמאן</u>
(30) <u>למאן ירמאן</u>	(21) <u>למאן ירמאן</u>	(3) <u>למאן ירמאן</u>	(5) <u>למאן ירמאן</u>
(31) <u>למאן ירמאן</u>	(22) <u>למאן ירמאן</u>	(4) <u>למאן ירמאן</u>	(6) <u>למאן ירמאן</u>
(32) <u>למאן ירמאן</u>	(23) <u>למאן ירמאן</u>	(5) <u>למאן ירמאן</u>	(7) <u>למאן ירמאן</u>
(33) <u>למאן ירמאן</u>	(24) <u>למאן ירמאן</u>	(6) <u>למאן ירמאן</u>	(8) <u>למאן ירמאן</u>
(34) <u>למאן ירמאן</u>	(25) <u>למאן ירמאן</u>	(7) <u>למאן ירמאן</u>	(9) <u>למאן ירמאן</u>
(35) <u>למאן ירמאן</u>	(26) <u>למאן ירמאן</u>	(8) <u>למאן ירמאן</u>	(10) <u>למאן ירמאן</u>
(36) <u>למאן ירמאן</u>	(27) <u>למאן ירמאן</u>	(9) <u>למאן ירמאן</u>	(11) <u>למאן ירמאן</u>
(37) <u>למאן ירמאן</u>	(28) <u>למאן ירמאן</u>	(10) <u>למאן ירמאן</u>	(12) <u>למאן ירמאן</u>
(38) <u>למאן ירמאן</u>	(29) <u>למאן ירמאן</u>	(11) <u>למאן ירמאן</u>	(13) <u>למאן ירמאן</u>
(39) <u>למאן ירמאן</u>	(30) <u>למאן ירמאן</u>	(12) <u>למאן ירמאן</u>	(14) <u>למאן ירמאן</u>
(40) <u>למאן ירמאן</u>	(31) <u>למאן ירמאן</u>	(13) <u>למאן ירמאן</u>	(15) <u>למאן ירמאן</u>
(41) <u>למאן ירמאן</u>	(32) <u>למאן ירמאן</u>	(14) <u>למאן ירמאן</u>	(16) <u>למאן ירמאן</u>
(42) <u>למאן ירמאן</u>	(33) <u>למאן ירמאן</u>	(15) <u>למאן ירמאן</u>	(17) <u>למאן ירמאן</u>
(43) <u>למאן ירמאן</u>	(34) <u>למאן ירמאן</u>	(16) <u>למאן ירמאן</u>	(18) <u>למאן ירמאן</u>
(44) <u>למאן ירמאן</u>	(35) <u>למאן ירמאן</u>	(17) <u>למאן ירמאן</u>	(19) <u>למאן ירמאן</u>
(45) <u>למאן ירמאן</u>	(36) <u>למאן ירמאן</u>	(18) <u>למאן ירמאן</u>	(20) <u>למאן ירמאן</u>
(46) <u>למאן ירמאן</u>	(37) <u>למאן ירמאן</u>	(19) <u>למאן ירמאן</u>	(21) <u>למאן ירמאן</u>
(47) <u>למאן ירמאן</u>	(38) <u>למאן ירמאן</u>	(20) <u>למאן ירמאן</u>	(22) <u>למאן ירמאן</u>
(48) <u>למאן ירמאן</u>	(39) <u>למאן ירמאן</u>	(21) <u>למאן ירמאן</u>	(23) <u>למאן ירמאן</u>
(49) <u>למאן ירמאן</u>	(40) <u>למאן ירמאן</u>	(22) <u>למאן ירמאן</u>	(24) <u>למאן ירמאן</u>
(50) <u>למאן ירמאן</u>	(41) <u>למאן ירמאן</u>	(23) <u>למאן ירמאן</u>	(25) <u>למאן ירמאן</u>
(51) <u>למאן ירמאן</u>	(42) <u>למאן ירמאן</u>	(24) <u>למאן ירמאן</u>	(26) <u>למאן ירמאן</u>
(52) <u>למאן ירמאן</u>	(43) <u>למאן ירמאן</u>	(25) <u>למאן ירמאן</u>	(27) <u>למאן ירמאן</u>
(53) <u>למאן ירמאן</u>	(44) <u>למאן ירמאן</u>	(26) <u>למאן ירמאן</u>	(28) <u>למאן ירמאן</u>
(54) <u>למאן ירמאן</u>	(45) <u>למאן ירמאן</u>	(27) <u>למאן ירמאן</u>	(29) <u>למאן ירמאן</u>
(55) <u>למאן ירמאן</u>	(46) <u>למאן ירמאן</u>	(28) <u>למאן ירמאן</u>	(30) <u>למאן ירמאן</u>
(56) <u>למאן ירמאן</u>	(47) <u>למאן ירמאן</u>	(29) <u>למאן ירמאן</u>	(31) <u>למאן ירמאן</u>
(57) <u>למאן ירמאן</u>	(48) <u>למאן ירמאן</u>	(30) <u>למאן ירמאן</u>	(32) <u>למאן ירמאן</u>
(58) <u>למאן ירמאן</u>	(49) <u>למאן ירמאן</u>	(31) <u>למאן ירמאן</u>	(33) <u>למאן ירמאן</u>
(59) <u>למאן ירמאן</u>	(50) <u>למאן ירמאן</u>	(32) <u>למאן ירמאן</u>	(34) <u>למאן ירמאן</u>
(60) <u>למאן ירמאן</u>	(51) <u>למאן ירמאן</u>	(33) <u>למאן ירמאן</u>	(35) <u>למאן ירמאן</u>
(61) <u>למאן ירמאן</u>	(52) <u>למאן ירמאן</u>	(34) <u>למאן ירמאן</u>	(36) <u>למאן ירמאן</u>
(62) <u>למאן ירמאן</u>	(53) <u>למאן ירמאן</u>	(35) <u>למאן ירמאן</u>	(37) <u>למאן ירמאן</u>
(63) <u>למאן ירמאן</u>	(54) <u>למאן ירמאן</u>	(36) <u>למאן ירמאן</u>	(38) <u>למאן ירמאן</u>
(64) <u>למאן ירמאן</u>	(55) <u>למאן ירמאן</u>	(37) <u>למאן ירמאן</u>	(39) <u>למאן ירמאן</u>
(65) <u>למאן ירמאן</u>	(56) <u>למאן ירמאן</u>	(38) <u>למאן ירמאן</u>	(40) <u>למאן ירמאן</u>
(66) <u>למאן ירמאן</u>	(57) <u>למאן ירמאן</u>	(39) <u>למאן ירמאן</u>	(41) <u>למאן ירמאן</u>
(67) <u>למאן ירמאן</u>	(58) <u>למאן ירמאן</u>	(40) <u>למאן ירמאן</u>	(42) <u>למאן ירמאן</u>
(68) <u>למאן ירמאן</u>	(59) <u>למאן ירמאן</u>	(41) <u>למאן ירמאן</u>	(43) <u>למאן ירמאן</u>
(69) <u>למאן ירמאן</u>	(60) <u>למאן ירמאן</u>	(42) <u>למאן ירמאן</u>	(44) <u>למאן ירמאן</u>
(70) <u>למאן ירמאן</u>	(61) <u>למאן ירמאן</u>	(43) <u>למאן ירמאן</u>	(45) <u>למאן ירמאן</u>
(71) <u>למאן ירמאן</u>	(62) <u>למאן ירמאן</u>	(44) <u>למאן ירמאן</u>	(46) <u>למאן ירמאן</u>
(72) <u>למאן ירמאן</u>	(63) <u>למאן ירמאן</u>	(45) <u>למאן ירמאן</u>	(47) <u>למאן ירמאן</u>
(73) <u>למאן ירמאן</u>	(64) <u>למאן ירמאן</u>	(46) <u>למאן ירמאן</u>	(48) <u>למאן ירמאן</u>
(74) <u>למאן ירמאן</u>	(65) <u>למאן ירמאן</u>	(47) <u>למאן ירמאן</u>	(49) <u>למאן ירמאן</u>
(75) <u>למאן ירמאן</u>	(66) <u>למאן ירמאן</u>	(48) <u>למאן ירמאן</u>	(50) <u>למאן ירמאן</u>
(76) <u>למאן ירמאן</u>	(67) <u>למאן ירמאן</u>	(49) <u>למאן ירמאן</u>	(51) <u>למאן ירמאן</u>
(77) <u>למאן ירמאן</u>	(68) <u>למאן ירמאן</u>	(50) <u>למאן ירמאן</u>	(52) <u>למאן ירמאן</u>
(78) <u>למאן ירמאן</u>	(69) <u>למאן ירמאן</u>	(51) <u>למאן ירמאן</u>	(53) <u>למאן ירמאן</u>
(79) <u>למאן ירמאן</u>	(70) <u>למאן ירמאן</u>	(52) <u>למאן ירמאן</u>	(54) <u>למאן ירמאן</u>
(80) <u>למאן ירמאן</u>	(71) <u>למאן ירמאן</u>	(53) <u>למאן ירמאן</u>	(55) <u>למאן ירמאן</u>
(81) <u>למאן ירמאן</u>	(72) <u>למאן ירמאן</u>	(54) <u>למאן ירמאן</u>	(56) <u>למאן ירמאן</u>
(82) <u>למאן ירמאן</u>	(73) <u>למאן ירמאן</u>	(55) <u>למאן ירמאן</u>	(57) <u>למאן ירמאן</u>
(83) <u>למאן ירמאן</u>	(74) <u>למאן ירמאן</u>	(56) <u>למאן ירמאן</u>	(58) <u>למאן ירמאן</u>
(84) <u>למאן ירמאן</u>	(75) <u>למאן ירמאן</u>	(57) <u>למאן ירמאן</u>	(59) <u>למאן ירמאן</u>
(85) <u>למאן ירמאן</u>	(76) <u>למאן ירמאן</u>	(58) <u>למאן ירמאן</u>	(60) <u>למאן ירמאן</u>
(86) <u>למאן ירמאן</u>	(77) <u>למאן ירמאן</u>	(59) <u>למאן ירמאן</u>	(61) <u>למאן ירמאן</u>
(87) <u>למאן ירמאן</u>	(78) <u>למאן ירמאן</u>	(60) <u>למאן ירמאן</u>	(62) <u>למאן ירמאן</u>
(88) <u>למאן ירמאן</u>	(79) <u>למאן ירמאן</u>	(61) <u>למאן ירמאן</u>	(63) <u>למאן ירמאן</u>
(89) <u>למאן ירמאן</u>	(80) <u>למאן ירמאן</u>	(62) <u>למאן ירמאן</u>	(64) <u>למאן ירמאן</u>
(90) <u>למאן ירמאן</u>	(81) <u>למאן ירמאן</u>	(63) <u>למאן ירמאן</u>	(65) <u>למאן ירמאן</u>
(91) <u>למאן ירמאן</u>	(82) <u>למאן ירמאן</u>	(64) <u>למאן ירמאן</u>	(66) <u>למאן ירמאן</u>
(92) <u>למאן ירמאן</u>	(83) <u>למאן ירמאן</u>	(65) <u>למאן ירמאן</u>	(67) <u>למאן ירמאן</u>
(93) <u>למאן ירמאן</u>	(84) <u>למאן ירמאן</u>	(66) <u>למאן ירמאן</u>	(68) <u>למאן ירמאן</u>
(94) <u>למאן ירמאן</u>	(85) <u>למאן ירמאן</u>	(67) <u>למאן ירמאן</u>	(69) <u>למאן ירמאן</u>
(95) <u>למאן ירמאן</u>	(86) <u>למאן ירמאן</u>	(68) <u>למאן ירמאן</u>	(70) <u>למאן ירמאן</u>
(96) <u>למאן ירמאן</u>	(87) <u>למאן ירמאן</u>	(69) <u>למאן ירמאן</u>	(71) <u>למאן ירמאן</u>
(97) <u>למאן ירמאן</u>	(88) <u>למאן ירמאן</u>	(70) <u>למאן ירמאן</u>	(72) <u>למאן ירמאן</u>
(98) <u>למאן ירמאן</u>	(89) <u>למאן ירמאן</u>	(71) <u>למאן ירמאן</u>	(73) <u>למאן ירמאן</u>
(99) <u>למאן ירמאן</u>	(90) <u>למאן ירמאן</u>	(72) <u>למאן ירמאן</u>	(74) <u>למאן ירמאן</u>
(100) <u>למאן ירמאן</u>	(91) <u>למאן ירמאן</u>	(73) <u>למאן ירמאן</u>	(75) <u>למאן ירמאן</u>

הרשות לבנוי ופנוי של אזורי שקום תשריט מס 7 מצורף להודעה חוקדמת על אזור שקום נחלאות - ירושלים

גושים : 30108
חלקי גושים : 30109 ; 30048 ; 30047 ; 30045 ; 30044 ; 30040

מקרא :
השטח להודעה חוקדמת

SCALE
0 25 50 100

אכרזה על איזור שיקום בנחלאות - ירושלים

ה צ ע ה ל ח ל ט ה

מ ח ל י ט י ס : לאשר את החלטת הרשות לבינוי ופינוי של איזורי שיקום מיום ט' בכסלו תש"ל (19.11.69), לפרסם הודעה מוקדמת על כוונתה להכריז על איזור שיקום בנחלאות, ירושלים, כמשמעותה בחוק בינוי ופינוי של איזורי שיקום, תשכ"ה-1965.

ד ב ר י ה ס ב ר

הממשלה, בהחלטתה מט' 51 מיום כ"ו בתשרי תש"ל (8.10.69), רשמה לפניה את הודעת סר השיכון "כי הוא מבטל את סחי ההודעות המוקדמות על איזורי השיקום בנחלאות, ירושלים ומכין תוכנית חדשה".

הרשות לבינוי ופינוי לאיזורי שיקום החליטה בישיבתה מיום ט' בכסלו תש"ל (19.11.69), לפרסם הודעה מוקדמת על איזור שיקום בנחלאות לפי הגבולות המסומנים במפה המ"ב. ...

הממשלה מתבקשת עכשיו לאשר החלטה זו.

מוגס ע"י סר השיכון

נספח 136

י' בכסלו תש"ל
20 בנובמבר 1969

... מ"ב מכתב הועד הציבורי למען זכרונות -

נחלאות, הדורש לאשר את תוכנית שיקום

השכונה, אשר הוגשה בשעתו לממשלה.

הוועד הציבורי למען זכרונות - נחלאות

טל' 25562 י-ם

ח.ד. 1228

15.10.1969

ט/ש / 10

לכבוד

שר הכספים
מר מרדכי בן-טוב
ד. וסלים.

כבוד השר,

בהמשך למביטתך ביום 13.10.69 עם מליאת הוועד הציבורי למען זכרונות ונחלאות, בעקבות ההלטה הממסלית מיום 8.10.69 שלא לאשר בשלב זה את נחלאות האזור שקום, ברצוננו להעלות במניין בתזכיר זה את אשר אמרנו בע"פ.

(1) עם פרסום ההודעה הסוקדמת באמצע ינואר 1969 מטעם הרשות לבנוי ופנוי של אזורי שקום בדבר הכרות נחלאות כאזור שקום, כונסה אספה כללית ע"פ חזקנות בכתב של תושבי זכרונות ונחלאות, האספה הכללית נתכנסה ביום 4.2.69 והחלטותיה מפורשות בגססה מס' 1 המצ"ב והכוללות:

א. להקים ועד צבורי שיטפל בנושא זה כבא כח של התושבים הן חדירים והן בעלי הנכסים.
ב. לקדם בברכה את תכנית שקום נחלאות, בתנאי של דירים תמסרנה דירות במסגרת האזור ולבעלי הבתים ינתן סצוי חוגן.

(2) הוועד הציבורי שנבחר ב-4.2.69 באספה כללית נתכנס ב-17.2.69 והחליט על הקמת אגודה עותומנית רשומה שמיסדיה הם חברי הוועד הציבורי הנבחרים. האגודה אושרה ע"י המסוגה על מחוז ירושלים, ראה הודעתו המסוקדת (גססה מס' 2) מיום 5.9.69 תיק מס' 11/1658.

מליאת הוועד מונה 35 איש וכוללת נציגים מחלקי האזור השונים, דירים, בעלי נכסים ונציגים מסמלגות שונות.

(3) באמצעות עו"ד מ. יאיר מירושלים הועברה ב-7.2.69 התנגדות לועדת אזור שקום נחלאות מסוד הרשות לבנוי ופנוי של אזורי שקום שבה נקבע בסעיף 5 כי דירי האזור מסירים את התנגדותם אם יתקיימו התנאים הבאים:

א. דירי האזור יקבלו דירות במקום דירותיהם הנוכחיות בבתיים החדשים שיוקמו במסגרת שקום האזור.

ב. בעלי הבתים יפוצו בהתאם לסווי הנכס בשכונת החדשה.

התשובה להתנגדות זו מיום 5.9.69 בחתימת ה. מרינוב יו"ר ועדת ההתנגדויות אזור שקום ירושלים דחתה את ההתנגדות.

(4) הוועד הציבורי קיים מגעים ושתוף פעולה קונסטרוטיביים עם נציגי הרשות ובכירי הועדה המקצועית שערכו את הסקר והמפקד מטעם הרשות.

(5) הוועד הציבורי הוציא אגרת (גססה מס' 3) אל תושבי זכרונות ונחלאות שבה קדם בברכה ובשתוף פעולה את דבר שקום האזור כסוף לתנאים הנ"ל.

(6) במביטות הוועד עם פר תירוש מנהל הרשות בחדש מאי וטמטמכר גדונו בעיות מעשיות הכרוכות בשקום האזור.

- (7) לפי מיטב ידיעתנו הוצאות הסקר והמחקר שנערכו ע"י הרשות קבעו כי רובם של תושבי נחלאת מסכימים לתכנית השקום לפי התנאים שקבע הועד הצבורי.
- (8) מעולם לא התנגד הועד על עצם תכנית השקום ועד כמה שידוע לנו גם לא תושבי האזור.
- (9) החלטת הממשלה על אי אשור תכנית השקום נטלה כרעט על תושבי האזור אשר ראו בתכנית זו מתת תקווה לסטור תנאי מגוריהם הקשים על ידי סיוע ממלכתי לאור העובדה כי רובם של התושבים אין לאל ידם לסטור את תנאי מגוריהם בכוונות עצמם.
- (10) מאחר ולטי המרטומים בעתונות, התנגדות אחדים מסרי הממשלה לאשור נחלאת כאזור שקום נכעה כביכול בגלל התנגדות התושבים, מבחיר בזאת הועד הצבורי, המהווה נציגות מוטמכת ורחבה היחידה באזור, כי רצון התושבים הוא לאשר אזור זכרונות כאזור שקום, כפוף לתנאים שהוזכרו לעיל.
- (11) הואיל ותוקמה של הודעה המוקדמת עשוי לטוג כימים אלה הננו מבקשים מכב' הסר לחביא בקשחנו זאת לממשלה בעוד טועד כדי שלא יהיה צורך בהכרזות מוקדמת חדשה ובכך דחיה נוספת בתכנית שקום האזור.

אנו מודים לכב' על חיומם והספול.

בכבוד רב

א"י/ו
ארגון רוב
מזכיר

חביב שמעוני
יו"ר הועד

הועד הצבורי לחטן וכרונות יחי אום
ת.ד. 1228. טל' 25562. ירושלים

העתק: מר מדי קולק, ראש עיריית ירוסלים

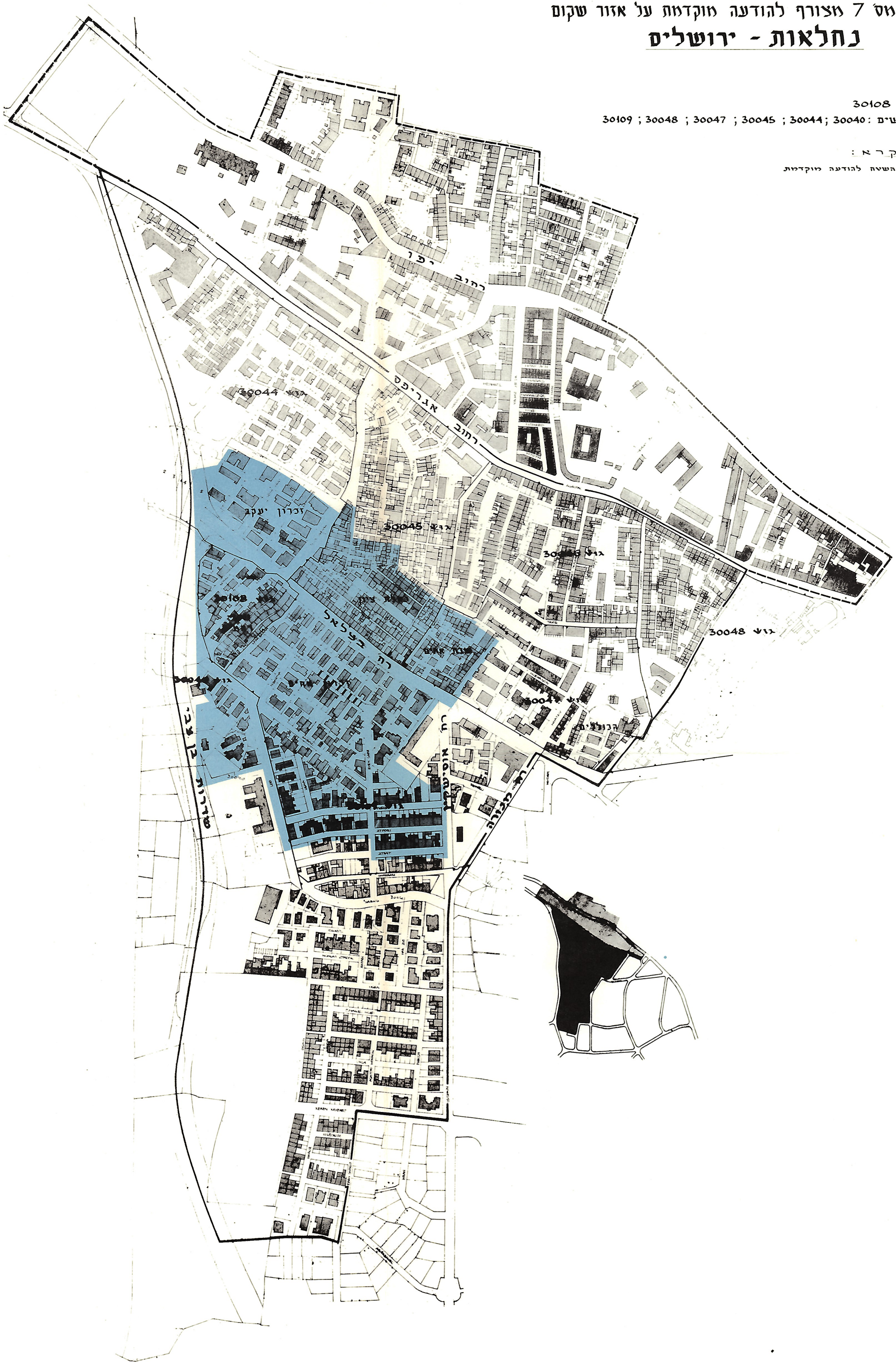
מר חירוש, מנהל חריות

28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

הרשות לבנוי ופנוי של אזורי ושקום
תשריט מס 7 מצורף להודעה מוקדמת על אזור שקום
נחלאות - ירושלים

גושים : 30108
חלקי גושים : 30109 ; 30048 ; 30047 ; 30045 ; 30044 ; 30040

מקרא :
השטח להודעה מוקדמת

SCALE
0 25 50 100

ה צ ע ה ל ח ח ל ט ה

מ ח ל י ט י ם : לאשר את הצעת חוק לתיקון פקודת העיריות (מס' 10), חש"ל-1969, ...
המ"ב, ולהניחה מיד על שולחן הכנסת.

ד ב ר י ה ס ב ר

1. סעיף 126 לפקודת העיריות (נוסח חדש) קובע לאמור:
 "א) מועצה שנבחרה לפי הפקודה, תיגש בישיבתה הראשונה לבחירת אחד מחבריה לראש העיריה.
 ב) עד סייבחר ראש העיריה לפי סעיף זה, יכהן כראש העיריה האדם שנשא בכהונה זו במועד הבחירות, אם נבחר למועצה החדשה, ואם לא נבחר - האדם שהשר ימנהו לכך."
2. לפי סעיף 126(ב) לחוק הקיים, שר הפנים רשאי למנות ראש עיריה, אם ראש העיריה במועצה היוצאת לא נבחר למועצה החדשה.
 בדומה להסדר זה, מוצע לאפשר לשר הפנים למנות ראש עיריה גם אם נבצר מראש העיריה למלא תפקידיו, או אם חדל לכהן בינתיים כגון עקב מקרה פטירה. המדובר במינוי לראש עיריה לתקופה שבין קיום הבחירות ועד להבחרו של ראש המועצה ע"י המועצה החדשה.
3. היועץ המשפטי לממשלה סמך ידו על הצעת החוק מבחינה משפטית וכן הכיר בדחיפותה של הבעיה אשר החוק המוצע בא לפתור. משום כך, אף הסכים להניח את הצעת החוק על שולחן הממשלה ולוותר על תקופת ההמתנה למשך שבועיים ימים.

מוגש ע"י שר הפנים

נספח

חוק לחיקוק פקודת העיריות (מס' 10) תש"ל - 1969

תיקון
סעיף
126

1. בסעיף 126 לפקודת העיריות⁽¹⁾ בסעיף קטן (ב) לאחר המילים "ואם לא נבחר" יבוא "או שנבצר ממנו או שחל מכהונתו!"

דברי הסבר

סעיף 126 לפקודה קובע לאמור:

(א) מועצה שנבחרה לפי הפקודה תיגש בישיבתה הראשונה לבחירת אחד מחבריה לראש העיריה.

(ב) עד שייבחר ראש העיריה לפי סעיף זה, יכהן כראש העיריה האדם שנשא בכהונה זו במועד הבחירות, אם נבחר למועצה החדשה, ואם לא נבחר - האדם שהסר מינהו לכך".

2. הסעיף אינו קובע מה יקרה אם ראש העיריה חדל לכהן באחד הימים שבין יום הבחירות לבין יום בחירת ראש העיריה החדש. או אם נבצר ממנו מסיבה כלשהי למלא את תפקידו.

הסאלה התעוררה בכל חריפותה עם פטירתו של מר א' קריניצי ז"ל שכהן כראש עירית רמת-גן במועד הבחירות, ואף נבחר מחדש למועצת העיריה, אך נפטר בין הזמנים.

מוצע כי גם במקרה כגון זה יכהן מי שהסר מינהו לכך כראש העיריה עד אשר ייבחר ראש העיריה בישיבת הראשונה של המועצה שנבחרה.

(1) דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשכ"ד עמ' 197

ה צ ע ה ל ח ל ט ה

מ ח ל י ט י ם : לאשר את הצעת חוק לתיקון פקודת העיריות (מס' 10), תש"ל-1969, ...
המ"ב, ולהניחה מיד על שולחן הכנסת.

ד ב ר י ה ס ב ר

1. סעיף 126 לפקודת העיריות (נוסח חדש) קובע לאמור:
 " (א) מועצה שנבחרה לפי הפקודה, תיגש בישיבתה הראשונה לבחירת אחד מחבריה לראש העיריה.
 (ב) עד סייבחר ראש העיריה לפי סעיף זה, יכהן כראש העיריה האדם שנשא בכהונה זו במועד הבחירות, אם נבחר למועצה החדשה, ואם לא נבחר - האדם שהשר ימנהו לכך."
2. לפי סעיף 126(ב) לחוק הקיים, שר הפנים רשאי למנות ראש עיריה, אם ראש העיריה במועצה היוצאת לא נבחר למועצה החדשה.
 בדומה להסדר זה, מוצע לאפשר לשר הפנים למנות ראש עיריה גם אם נבצר מראש העיריה למלא תפקידיו, או אם חדל לכהן בינתיים כגון עקב מקרה פטירה. המדובר במינוי לראש עיריה לתקופה שבין קיום הבחירות ועד להבחרו של ראש המועצה ע"י המועצה החדשה.
3. היועץ המשפטי לממשלה סמך ידו על הצעת החוק מבחינה משפטית וכן הכיר בדחיפותה של הבעיה אשר החוק המוצע בא לפתור. משום כך, אף הסכים להניח את הצעת החוק על שולחן הממשלה ולוותר על תקופת ההמתנה למשך שבועיים ימים.

מוגש ע"י שר הפנים

נספח

חוק לתיקון פקודת העיריות (מס' 10) תש"ל - 1969

תיקון
סעיף
126

1. בסעיף 126 לפקודת העיריות⁽¹⁾ בסעיף קטן (ב) לאחר המילים "ואם לא נבחר" יבוא "או שנבצר ממנו או שחדל מכהונתו!"

דברי הסבר

סעיף 126 לפקודה קובע לאמור:

(א) מועצה שנבחרה לפי הפקודה תיגש בישיבתה הראשונה לבחירת אחד מחבריה לראש העיריה.

(ב) עד שייבחר ראש העיריה לפי סעיף זה, יכהן כראש העיריה האדם שנשא בכהונה זו במועד הבחירות, אם נבחר למועצה החדשה, ואם לא נבחר - האדם שהסר מינהו לכך".

2. הסעיף אינו קובע מה יקרה אם ראש העיריה חדל לכהן באחד הימים שבין יום הבחירות לבין יום בחירת ראש העיריה החדש. או אם נבצר ממנו מסיבה כלשהי למלא את תפקידו.

השאלה התעוררה בכל חריפותה עם פטירתו של מר א' קריניצי ז"ל שכהן כראש עירית רמת-גן במועד הבחירות, ואף נבחר מחדש למועצת העיריה, אך נפטר בין הזמנים.

מוצע כי גם במקרה כגון זה יכהן מי שהסר מינהו לכך כראש העיריה עד אשר ייבחר ראש העיריה בישיבה הראשונה של המועצה שנבחרה.

(1) דיני מדינת ישראל; נוסח חדש 8, תשכ"ד עמ' 197

אשרור ההסכם בדבר הצלתם של טייסי חלל

ה צ ע ה ל ח ל ט ה

מ ח ל י ט י מ :

- א. לאשרר את ההסכם בדבר הצלתם של טייסי חלל, החזרתם של טייסי חלל והחזרתם של עצמים שנשלחו אל החלל החיצון מיום כ"ד בניסן תשכ"ח (22.4.68).
- ב. ליפוח את כוחו של שר החוץ לנקוט בצעדים הדרושים לשם ביצוע החלטה זו.

ד ב ר י ה ס ב ר

נוסח עברי של ההסכם, דברי הסבר ורשימת המדינות שחתמו או אשררו ... את ההסכם מ"ב.

מוגש ע"י שר החוץ

נספח 134

ז' בכסלו תש"ל
17 בנובמבר 1969

דברי הסבר

1. עצרת האו"ם, בישיבתה ה-1640, ביום 19.12.67 החליטה ברוב של 115 קולות (ללא מתנגדים וללא נמנעים) לקבל את האמנה בדבר הצלתם של טייסי חלל, החזקתם והחזרתם של עצמים שנשלחו אל החלל החיצון (החלטה מס' (ווא"א) 2345).
2. האמנה נפתחה לחתימה ביום 22.4.68 ונחתמה עד היום ע"י 75 מדינות וישראל ביניהן. האמנה אושרה ע"י 29 מדינות, בין ע"י אשור ובין ע"י הצטרפות, ונכנסה לתוקף ביום 3.12.68. רשימת המדינות הללו רצ"ב. באשר לשכנויותינו, יש להדגיש שעד כה רק לבנון ומצרים אשררו את האמנה; ירדן חתמה אבל לא אושרה ועירק וטורקיה אף לא חתמו.
3. משרד החוץ הגיע למסקנה כי רצוי שגם ישראל תסלים את תהליך התקשרותנו לאמנה הנ"ל.
4. אמנה זו נמנית על האמנות שנכרתו בזמנו כביטוי של רצון טוב ועדור יחסים טובים בין הגושים; אופי הפגנתי זה הוא הצד הכולט בנדרון, ובפרט כאשר לוקחים בחשבון שהסכם זה מבטא כללים משפטיים שהם במידה רבה מובנים מאליהם.
5. משרד החוץ בירר את שאלת האמנה עם משרדי הפנים, המשטרה, הבטחון, המשפטים - ונענה שאין מניעה לאשרור ההסכם. משרד המשפטים קבע שאין צורך בחקיקה פנימית מיוחדת לשם ביצוע האמנה.

Agreement on the Rescue of Astronauts, the Return of Astronauts and the
Return of Objects launched into Outer Space.

Opened for signature at Washington, London and Moscow on 22 April 1968.

S= States Signed.

R= States Ratified.

A = States Acceded.

S R	Argentina	S	Lesotho
S	Australia	S	Luxembourg
S	Austria	S R	Madagascar
A	Barbados	S	Malaysia
S	Belgium	S	Maldives Islands
S	Bolivia	S	Malta
A	Bostwana	A	Mauritius
S R	Bulgaria	S R	Mexico
S	Burma	S	Monaco
S R	Cameroon	S	Morocco
S	Canada	S R	Nepal
S	Chile	S	Netherlands
S	China, Republic of	S R	New Zealand
S	Colombia	S	Nicaragua
S	Congo, Democratic Republic of	S R	Niger
S	Costa Rica	S	Nigeria
S	Cyprus	S	Norway
S R	Czechoslovakia	S	Philippines
S R	Denmark	S R	Poland
S	Dominican Republic	S	Portugal
S R	Ecuador	S	Romania
S	El Salvador	S	Rwanda
S	Finland	S	San Marino
A	Gabon	S	Senegal
S	Germany, Federal Republic of	S	Sierra Leone
S	Ghana	S	Somali Republic
S	Greece	S	South Africa
S R	Guyana	A	Swaziland
S	Haiti	A	Sweden
S R	Hungary	S	Switzerland
S	Iceland	---	Syria
S	Iran	A	Thailand
---	Iraq	S	Tunisia
S R	Ireland	S	Turkey
S	Israel	S R	U. S. S. R.
S	Italy	S R	United Arab Republic
S	Jamaica	S R	U. K.
S	Jordan	S R	U. S. A.
S R	Korea, Republic	S R	Uruguay
S	Laos	S	Venezuela
S R	Lebanon	S	Vietnam
		S	Yugoslavia
		S	Gambia

הסכם בדבר הצלתם של טייסי חלל
החזרתם של טייסי חלל והחזרתם של עצמים שנשלחו אל
החלל החיצון

הצדדים המתקשרים,

בחיתום את הדעת לחשיבותו הגדולה של ההסכם בדבר העקרונות המסדירים את פעולותיהן של מדינות בחקר החלל החיצון, לרבות הירח ושאר גרמים שמימיים, ובשימוש בו, הקורא להושיט את כל העזרה האפשרית לטייסי חלל במקרה של תאונה, מצוק או נחיתת חרום, להחזרתם המהירה והבטוחה של טייסי חלל ולהחזרתם על עצמים שנשלחו אל החלל החיצון,

בכפצים לפתח וליתן ביטוי ממשי נוסף לחובות אלה, ברצותם לקדם שיתוף פעולה בין-לאומי בחקר החלל החיצון והשימוש בו למטרות שלום,

בהיותם מונעים על ידי רגשות אנושיים,
הסכימו על האמור לקמן: -

סעיף 1

על כל צד מתקשר המקבל ידיעות, או המגלה, כי אירעה תאונה לצוות אנשי חלל, או כי הם שרויים בתנאי מצוק, או כי ביצעו נחיתה חרום או נחיתת בלתי מכוונת בשטח ארץ שבתחום שפוטו, או בים הפתוח, או בכל מקום אחר שאינו בתחום שיפוט של כל מדינה,

(א) להודיע על כך מיד לרשות המשלחת, או, אם אין הוא יכול לזהות את הרשות המשלחת או להימצא עמה מיד בקשר, לפרסם מיד הודעה לציבור בכל אמצעי התקשורת המתאימים העומדים לרשותו;

(ב) להודיע על כך מיד למזכיר הכללי של האומות המאוחדות, אשר יפיץ את הידיעות ללא דיחוי בכל אמצעי התקשורת המתאימים העומדים לרשותו.

סעיף 2

אם, מהמת, תאונה, מצוק, נחיתה חרום או נחיתה בלתי מכוונת, נחת צוות אנשי חלל בשטח ארץ שבתחום שיפוטו של צד מתקשר, ינקוט מיד צד מתקשר זה בכל הצעדים האפשריים כדי להצילם, ויושיט להם את כל העזרה הנחוצה. הוא יודיע לרשות המשלחת, וכן למזכיר הכללי של האומות המאוחדות, על הצעדים שהוא נוקט ועל התקדמותם. היתה עזרתה של הרשות המשלחת עשויה לסייע בביצועה של הצלה מהירה, או לתרום באורח ממשי ליציבותן של פעולות החיפוש וההצלה, תשתף הרשות המשלחת פעולה עם הצד המתקשר, לשם ניהול היעיל של פעולות החיפוש וההצלה. פעולות אלו יהיו כפופות להנהלתו ולפיקוחו של הצד המתקשר, אשר יפעל תוך התייעצות הדוקה ומתמדת עם הרשות המשלחת.

סעיף 3

נתקבלו ידיעות, או נחגלה הדבר, כי צוות אנשי חלל צנת בים הפתוח, או בכל מקום אחר שאינו בתחום שיפוטה של כל מדינה שהיא, אותם צודים מתקשרים המוכשרים לעשות כן יושיטו, במקרה של צורך, עזרה בפעולות החיפוש וההצלה של אותו צוות, כדי להבטיח את הצלתו המהירה. הם יודיעו לרשות המשלחת, ולמזכיר הכללי של האומות המאוחדות, על הצעדים שהם נוקטים ועל התקדמותם.

סעיף 4

אם, מחמת תאונה, מצוק, נחיתת חירום או נחיתה בלתי מכוונת, נחת צוות אנשי חלל בשטח ארץ שבתחום שיפוטה של צד מתקשר, או נמצא בים הפתוח, או בכל מקום אחר שאינו בתחום שיפוטה של כל מדינה שהיא, יוחזרו אנשי צוות אלה בשלום ובהקדם אל נציגיה של הרשות המשלחת.

סעיף 5

1. כל צד מתקשר המקבל ידיעות, או המגלה, כי עצם שנשלח לחלל, או מרכיביו של אותו עצם, חזרו אל האדמה בשטח ארץ שבתחום שיפוטה, או בים הפתוח, או בכל מקום אחר שאינו בתחום שיפוטה של כל מדינה שהיא, יודיע על כך לרשות המשלחת ולמזכיר הכללי של האומות המאוחדות.
2. כל צד מתקשר שלו סמכות שיפוטית על שטח הארץ שעליו נחגלו עצם שנשלח לחלל, או מרכיביו של עצם זה, ינקוט, לבקשת הרשות המשלחת, ובעזרתה של רשות זו, אם האחרונה נחבקשה לכך, באותם צעדים שימצאם למעשיים כדי להחזיר את העצם או המרכיבים.
3. לבקשת הרשות המשלחת, עצמים שנשלחו לחלל החיצון, או מרכיביהם, אשר נמצאו מעבר לגבולותיה הטריטוריאליים של הרשות המשלחת, יוחזרו לנציגיה של הרשות המשלחת, או יועמדו לרשותם, ורשות זו תספק, לפי בקשה, נתוני זיהות לפני החזרתם.
4. על אף ס"ק 2 ו-3 לסעיף זה, צד מתקשר שיש לו סיבה להאמין כי עצם שנשלח לחלל, או מרכיביו, שנחגלו בשטח ארץ שבתחום שיפוטה, או שנחפסו על ידו במקום אחר, הם בעלי אופי מסוכן או מזיק, רשאי להודיע על כך לרשות המשלחת, אשר תנקוט מיד בצעדים יעילים, בהנהלתו ובפיקוחו של הצד המתקשר האמור, כדי לסלק סכנה אפשרית לנזק.
5. ההוצאות שחבו בהן במילוי ההתחייבויות לתפוט ולהחזיר תפץ שנשלח לחלל, או מרכיביו, לפי ס"ק 2 ו-3 לסעיף זה, תישא בהן הרשות המשלחת.

סעיף 6

למטרות הסכם זה המונח "רשות משלחת" יתייחס אל המדינה האחראית לשילוח, או מקום שארגון בין-ממשלתי בין לאומי אחראי לשילוח - אירגון זה, ובלבד שארגון זה יצהיר על קבלתו את הזכויות וההתחייבויות שנקבעו בהסכם זה, ושרוב המדינות חברות ארגון זה הן צדדים מתקשרים להסכם זה ולהסכם בדבר העקרונות המסדירים את פעולותיהן של מדינות בחקר החלל החיצון, לרבות הירת ושאר גרמים שמימיים, ובשימוש בו.

סעיף 7

1. הסכם זה יהיה פתוח לחתימה על ידי כל המדינות. כל מדינה שלא תחתום על הסכם זה לפני כניסתו לתוקפו בהתאם לס"ק 3 לסעיף זה, יכולה להצטרף אליו בכל עת.
2. הסכם זה טעון אישור ביד המדינות החתומות. מסמכי האישור ומסמכי ההצטרפות יופקדו אצל ממשלות הממלכה המאוחדת של בריטניה הגדולה ואירלנד הצפונית, ברית הרפובליקות הסוציאליסטיות המועצתיות וארצות הברית של אמריקה, המתמנות בזה כממשלות המופקדות על ההסכם.
3. הסכם זה ייכנס לתוקפו עם הפקדת מסמכי אישור על ידי חמש ממשלות, ובכללן הממשלות שנתמנו, לפי ההסכם, כממשלות המופקדות עליו.
4. לגבי מדינות שמסמכי אישורן או הצטרפותן יופקדו לאחר כניסת הסכם זה לתוקפו, הוא ייכנס לתוקפו בתאריך הפקדת מסמכי אישורן או הצטרפותן.
5. הממשלות המופקדות על ההסכם יודיעו מיד לכל המדינות החתומות והמצטרפות על תאריך כל חתימה, על תאריך הפקדתן של כל מסמכי אישור של ההסכם ומסמכי הצטרפות אליו, על תאריך כניסתו לתוקפו ועל הודעות אחרות.
6. הסכם זה יירשם על ידי הממשלות המופקדות עליו בהתאם לסעיף 102 של מגילת האומות המאוחדות.

סעיף 8

כל מדינה בעלת ההסכם רשאית להציע תיקונים להסכם זה. תיקונים ייכנסו לתוקפם לגבי כל מדינה בעלת ההסכם המקבלת את התיקונים עם קבלתם על ידי רוב המדינות בעלות ההסכם, ולאחר מכן, לגבי כל אחת מן המדינות בעלות ההסכם הנותרות, בתאריך קבלתם על ידה.

סעיף 9

כל מדינה בעלת ההסכם רשאית ליתן הודעה על הסתלקותה מן ההסכם שנה אחת לאחר כניסתו לתוקפו, בהודעה בכתב לממשלות המופקדות עליו. הסתלקות כזאת תהא בת-פועל שנה אחת מתאריך קבלת הודעה זו.

סעיף 10

הסכם זה, שנוסחיו האנגלי, הרוסי, הצרפתי, הספרדי והסיני, דין מקור להם במידה שווה, יופקד בארכיוני הממשלות המופקדות עליו. העתקי הסכם זה, המאושרים כדין, יועברו על ידי הממשלות המופקדות עליו לממשלותיהן של הממשלות החתומות והמצטרפות.

ולראיה חתמו החתומים מטה, שהוסמכו כדין, על הסכם זה. נעשה בשלושה עותקים, בערי לונדון, מוסקבה וושינגטון, ביום עשרים ושנים לאפריל, אלף תשע מאות וששים ושמונה.

בשם הממלכה המאוחדת של בריטניה הגדולה ואירלנד הצפונית :
סיקל סטיוארט

בשם ברית הרפובליקות הסוציאליסטיות המועצתיות :
מ. סמירנובסקי

בשם ארצות הברית של אמריקה :
דוד ברוס

אשרור ההסכם בדבר הצלתם של טייסי חלל

ה צ ע ה ל ח ל ט ה

מ ח ל י ט י מ :

- א. לאשרר את ההסכם בדבר הצלתם של טייסי חלל, החזרתם של טייסי חלל והחזרתם של עצמים שנשלחו אל החלל החיצון מיום כ"ד בניסן תשכ"ח (22.4.68).
- ב. ליפות את כוחו של שר החוץ לנקוט בצעדים הדרושים לסם ביצוע החלטה זו.

ד ב ר י ה ס ב ר

נוסח עברי של ההסכם, דברי הסבר ורשימת המדינות שחתמו או אשררו ... את ההסכם מ"ב.

מוגש ע"י שר החוץ

נספח 134

ז' בכסלו תש"ל
17 בנובמבר 1969

דברי הסבר

1. עצרת האו"ם, בישיבתה ה-1640, ביום 19.12.67 החליטה ברוב של 115 קולות (ללא מתנגדים וללא נמנעים) לקבל את האמנה בדבר הצלתם של טייסי חלל, החזקתם והחזרתם של עצמים שנשלחו אל החלל החיצון (החלטה מס' (וואא) 2345).
2. האמנה נפתחה לחתימה ביום 22.4.68 ונחתמה עד היום ע"י 75 מדינות וישראל ביניהן. האמנה אושרה ע"י 29 מדינות, בין ע"י אשור ובין ע"י הצטרפות, ובכנסה לתוקף ביום 3.12.68. רשימת המדינות הללו רצ"ב. באשר לשכנויותינו, יש להדגיש שעד כה רק לבנון ומצרים אשררו את האמנה; ירדן חתמה אבל לא אשררה ועירק וטוריה אף לא חתמו.
3. משרד החוץ הגיע למסקנה כי רצוי שגם ישראל תשלים את תהליך התקשרותנו לאמנה הנ"ל.
4. אמנה זו נמנית על האמנות שנכרתו בזמנו כביטוי של רצון טוב ועדור יחסים טובים בין הגושים; אופי הפגנתי זה הוא הצד הבולט בנדרון, ובפרט כאשר לוקחים בחשבון שהסכם זה מבטא כללים משפטיים שהם במידה רבה מובנים מאליהם.
5. משרד החוץ בירר את שאלת האמנה עם משרדי הפנים, המשטרה, הבטחון, המשפטים - ונענה שאין מניעה לאשרור ההסכם. משרד המשפטים קבע שאין צורך בחקיקה פנימית מיוחדת לשם ביצוע האמנה.

Agreement on the Rescue of Astronauts, the Return of Astronauts and the
Return of Objects launched into Outer Space.

Opened for signature at Washington, London and Moscow on 22 April 1968.

S= States Signed.

R= States Ratified.

A = States Acceded.

S R	Argentina	S	Lesotho
S	Australia	S	Luxembourg
S	Austria	S R	Madagascar
A	Barbados	S	Malaysia
S	Belgium	S	Maldives Islands
S	Bolivia	S	Malta
A	Bostwana	A	Mauritius
S R	Bulgaria	S R	Mexico
S	Burma	S	Monaco
S R	Cameroon	S	Morocco
S	Canada	S R	Nepal
S	Chile	S	Netherlands
S	China, Republic of	S R	New Zealand
S	Colombia	S	Nicaragua
S	Congo, Democratic Republic of	S R	Niger
S	Costa Rica	S	Nigeria
S	Cyprus	S	Norway
S R	Czechoslovakia	S	Philippines
S R	Denmark	S R	Poland
S	Dominican Republic	S	Portugal
S R	Ecuador	S	Romania
S	El Salvador	S	Rwanda
S	Finland	S	San Marino
A	Gabon	S	Senegal
S	Germany, Federal Republic of	S	Sierra Leone
S	Ghana	S	Somali Republic
S	Greece	S	South Africa
S R	Guyana	A	Swaziland
S	Haiti	A	Sweden
S R	Hungary	S	Switzerland
S	Iceland	---	Syria
S	Iran	A	Thailand
---	Iraq	S	Tunisia
S R	Ireland	S	Turkey
S	Israel	S R	U. S. S. R.
S	Italy	S R	United Arab Republic
S	Jamaica	S R	U. K.
S	Jordan	S R	U. S. A.
S R	Korea, Republic	S R	Uruguay
S	Laos	S	Venezuela
S R	Lebanon	S	Vietnam
		S	Yugoslavia
		S	Gambia

הסכם בדבר הצלתם של טייסי חלל
החזרתם של טייסי חלל והחזרתם של עצמים שנשלחו אל
החלל החיצון

הצדדים המתקשרים,

בחיתום את הדעת לחשיבותו הגדולה של ההסכם בדבר העקרונות המסדירים את פעולותיהן של מדינות בחקר החלל החיצון, לרבות הירות ושאר גרמים שמימיים, ובשימוש בו, הקורא להושיט את כל העזרה האפשרית לטייסי חלל במקרה של תאונה, מצוק או נחיתת חרום, להחזרתם המהירה והבטוחה של טייסי חלל ולהחזרתם על עצמים שנשלחו אל החלל החיצון,

בתפצים לפתח וליתן ביטוי ממשי נוסף לחובות אלה, ברצותם לקדם שיתוף פעולה בין-לאומי בחקר החלל החיצון והשימוש בו למטרות שלום,

בהיותם מונעים על ידי רגשות אנושיים,
הסכימו על האמור לקמן: -

סעיף 1

על כל צד מתקשר המקבל ידיעות, או המגלה, כי אירעה תאונה לצוות אנשי חלל, או כי הם שרויים בתנאי מצוק, או כי ביצעו נחיתת חרום או נחיתה בלתי מכוונת בשטח ארץ שבתחום שפוטו, או בים הפתוח, או בכל מקום אחר שאינו בתחום שיפוטו של כל מדינה,

(א) להודיע על כך מיד לרשות המשלחת, או, אם אין הוא יכול לזהות את הרשות המשלחת או להימצא עמה מיד בקשר, לפרסם מיד הודעה לציבור בכל אמצעי התקשורת המתאימים העומדים לרשותו;

(ב) להודיע על כך מיד למזכיר הכללי של האומות המאוחדות, אשר יפיץ את הידיעות ללא דיחוי בכל אמצעי התקשורת המתאימים העומדים לרשותו.

סעיף 2

אם, מתמנה תאונה, מצוק, נחיתת חרום או נחיתה בלתי מכוונת, נחת צוות אנשי חלל בשטח ארץ שבתחום שיפוטו של צד מתקשר, ינקוט מיד צד מתקשר זה בכל הצעדים האפשריים כדי להצילים, ויושיט להם את כל העזרה הנחוצה. הוא יודיע לרשות המשלחת, וכן למזכיר הכללי של האומות המאוחדות, על הצעדים שהוא נוקט ועל התקדמותם. היתה עזרתה של הרשות המשלחת עשויה לסייע בביצועה של הצלה מהירה, או לתרום באורח ממשי ליציבותן של פעולות החיפוש וההצלה, תשתף הרשות המשלחת פעולה עם הצד המתקשר, לשם ניהול היעיל של פעולות החיפוש וההצלה. פעולות אלו יהיו כפופות להנהלתו ולפיקוחו של הצד המתקשר, אשר יפעל תוך התייעצות הדוקה ומתמדת עם הרשות המשלחת.

סעיף 3

נתקבלו ידיעות, או נתגלה הדבר, כי צוות אנשי חלל צנת בים הפתוח, או בכל מקום אחר שאינו בתחום שיפוטה של כל מדינה שהיא, אותם צדדים מתקשרים המוכשרים לעשות כן יושיטו, במקרה של צורך, עזרה בפעולות החיפוש וההצלה של אותו צוות, כדי להבטיח את הצלתו המהירה. הם יודיעו לרשות המשלחת, ולמזכיר הכללי של האומות המאוחדות, על הצעדים שהם נוקטים ועל התקדמותם.

סעיף 4

אם, מחמת תאונה, מצוק, נחיתת חירום או נחיתה בלתי מכוונת, נחת צוות אנשי חלל בשטח ארץ שבתחום שיפוטה של צד מתקשר, או נמצא בים הפתוח, או בכל מקום אחר שאינו בתחום שיפוטה של כל מדינה שהיא, יוחזרו אנשי צוות אלה בשלום ובהקדם אל נציגיה של הרשות המשלחת.

סעיף 5

1. כל צד מתקשר המקבל ידיעות, או המגלה, כי עצם שנשלח לחלל, או מרכיביו של אותו עצם, חזרו אל האדמה בשטח ארץ שבתחום שיפוטה, או בים הפתוח, או בכל מקום אחר שאינו בתחום שיפוטה של כל מדינה שהיא, יודיע על כך לרשות המשלחת ולמזכיר הכללי של האומות המאוחדות.
2. כל צד מתקשר שלו סמכות שיפוטית על שטח הארץ שעליו נתגלו עצם שנשלח לחלל, או מרכיביו של עצם זה, ינקוט, לבקשת הרשות המשלחת, ובעזרתה של רשות זו, אם האחרונה נתבקשה לכך, באותם צעדים שימצאם למעשיים כדי להחזיר את העצם או המרכיבים.
3. לבקשת הרשות המשלחת, עצמים שנשלחו לחלל החיצון, או מרכיביהם, אשר נמצאו מעבר לגבולותיה הטריטוריאליים של הרשות המשלחת, יוחזרו לנציגיה של הרשות המשלחת, או יועמדו לרשותם, ורשות זו תספק, לפי בקשה, נתוני זיהות לפני החזרתם.
4. על אף ס"ק 2 ו-3 לסעיף זה, צד מתקשר שיש לו סיבה להאמין כי עצם שנשלח לחלל, או מרכיביו, שנתגלו בשטח ארץ שבתחום שיפוטה, או שנחפסו על ידו במקום אחר, הם בעלי אופי מסוכן או מזיק, רשאי להודיע על כך לרשות המשלחת, אשר תנקוט מיד בצעדים יעילים, בהנהלתו ובפיקוחו של הצד המתקשר האמור, כדי לסלק סכנה אפשרית לנזק.
5. ההוצאות שחבו בהן במילוי ההתחייבויות לתפוס ולהחזיר חפץ שנשלח לחלל, או מרכיביו, לפי ס"ק 2 ו-3 לסעיף זה, תישא בהן הרשות המשלחת.

סעיף 6

למטרות הסכם זה המונח "רשות משלחת" יתייחס אל המדינה האחראית לשילוח, או מקום שארגון בין-ממשלתי בין לאומי אחראי לשילוח - אירגון זה, ובלבד שארגון זה יצהיר על קבלתו את הזכויות וההתחייבויות שנקבעו בהסכם זה, ושרוב המדינות חברות ארגון זה הן צדדים מתקשרים להסכם זה ולהסכם בדבר העקרונות המסדירים את פעולותיהן של מדינות בחקר החלל החיצון, לרבות הירח ושאר גרמים שמימיים, ובשימוש בו.

סעיף 7

1. הסכם זה יהיה פתוח לחתימה על ידי כל המדינות. כל מדינה שלא תחתום על הסכם זה לפני כניסתו לתוקפו בהתאם לס"ק 3 לסעיף זה, יכולה להצטרף אליו בכל עת.
2. הסכם זה טעון אישור בידי המדינות החתומות. מסמכי האישור ומסמכי ההצטרפות יופקדו אצל ממשלות הממלכה המאוחדת של בריטניה הגדולה ואירלנד הצפונית, ברית הרפובליקות הסוציאליסטיות המועצתיות וארצות הברית של אמריקה, המתמנות בזה כממשלות המופקדות על ההסכם.
3. הסכם זה ייכנס לתוקפו עם הפקדת מסמכי אישור על ידי חמש ממשלות, ובכללן הממשלות שנתמנו, לפי ההסכם, כממשלות המופקדות עליו.
4. לגבי מדינות שמסמכי אישורן או הצטרפותן יופקדו לאחר כניסת הסכם זה לתוקפו, הוא ייכנס לתוקפו בתאריך הפקדת מסמכי אישורן או הצטרפותן.
5. הממשלות המופקדות על ההסכם יודיעו מיד לכל המדינות החתומות והמצטרפות על תאריך כל חתימה, על תאריך הפקדתן של כל מסמך אישור של ההסכם ומסמך הצטרפות אליו, על תאריך כניסתו לתוקפו ועל הודעות אחרות.
6. הסכם זה יירשם על ידי הממשלות המופקדות עליו בהתאם לסעיף 102 של מגילת האומות המאוחדות.

סעיף 8

כל מדינה בעלת ההסכם רשאית להציע תיקונים להסכם זה. תיקונים ייכנסו לתוקפם לגבי כל מדינה בעלת ההסכם המקבלת את התיקונים עם קבלתם על ידי רוב המדינות בעלות ההסכם, ולאחר מכן, לגבי כל אחת מן המדינות בעלות ההסכם הנותרות, בתאריך קבלתם על ידה.

סעיף 9

כל מדינה בעלת ההסכם רשאית ליתן הודעה על הסתלקותה מן ההסכם שנה אחת לאחר כניסתו לתוקפו, בהודעה בכתב לממשלות המופקדות עליו. הסתלקות כזאת תהא בת-פועל שנה אחת מתאריך קבלת הודעה זו.

סעיף 10

הסכם זה, שנוסחיו האנגלי, הרוסי, הצרפתי, הספרדי והסיני, דין מקור להם במידה שווה, יופקד בארכיוני הממשלות המופקדות עליו. העתקי הסכם זה, המאושרים כדין, יועברו על ידי הממשלות המופקדות עליו לממשלותיהן של הממשלות החתומות והמצטרפות.

ולראיה חתמו החתומים מטה, שהוסמכו כדין, על הסכם זה. נעשה בשלושה עותקים, בערי לוגדון, מוסקבה וושינגטון, ביום עשרים ושנים לאפריל, אלף חשע מאות וששים ושמונה.

בשם הממלכה המאוחדת של בריטניה הגדולה ואירלנד הצפונית :
סיקל סטיוארט

בשם ברית הרפובליקות הסוציאליסטיות המועצתיות :
מ. סמירנובסקי

בשם ארצות הברית של אמריקה :
דוד ברוס

שר הפיתוח והתיירות

ירושלים, 11.11.69

א ל : מזכיר הממשלה

מאת : שר התיירות והפיתוח

הנני מערער על החלטת ועדת השרים לענייני כלכלה למכור את האניה ניל"י בשעה זאת. החלטה זאת של ועדת השרים פירושה חיסול ענף הנוסעים בצי הישראלי. את האניה "מולדת" יש למכור, כי אינה מתאימה לשרת את הענף. באת ימכרו את ניל"י תשאר רק אניה אחת וזה למעשה חיסול הענף. בישיבת הממשלה בה הוחלט על מכירת האניה "תיאודור-הרצל" אמר שר התחבורה שחברת "צים" דנה ברכישת שתי אניות מעורבות לנוסעים ומסעות לפי דגם חדש. רכישת אניות כאלו חבטיח את הרנסביליות של הענף. מאז לא נתקבלה החלטה לרכישת אניות כאלו ובינתיים אנו מחסלים את הענף של הנוסעים. בשעתו הוחלט לקיים את הענף עם סובסידיה ממשלתית וההחלטה קוימה. כל המדינות הימיות המקימות צי נוסעים מסבסדות את הענף הזה. השיקול הכלכלי הוא חשוב מאד ואין אני מתעלם ממנו, אולם ישנם גם שיקולים אחרים עבור מדינה ים-תיכונית כמו ישראל. ישנם שיקולים מדיניים בשחונניים, כלכליים ויהודיים עבור מדינה כישראל.

יש, איפוא, לקחת בחשבון את כל השיקולים, אם תצטרך להנתן סובסידיה מעבר למה שהוחלט פעם, נהיה נאלצים להשלים עם חיסול הענף הזה, אולם באם הימאים שלנו גילו נכונות לעבוד בתנאים קשים ולפי תקן חדש, תנאים שיקטינו את הסובסידיה, אסור לנו לחסל את ענף הנוסעים. יש לראות את התמונה של הצי כולה על אניות המסע והנוסעים גם יחד - מה הוא מכניס למדינה.

ב ב ר כ ה,

משה קול

נסמך 133

שר הפיתוח והתיירות

ירושלים, 11.11.69

א ל : מזכיר הממשלה

מאת : שר התיירות והפיתוח

הנני מערער על החלטת ועדת השרים לענייני כלכלה למכור את האניה ניל"י בשעה זאת. החלטה זאת של ועדת השרים פירושה חיסול ענף הנוסעים בצי הישראלי. את האניה "מולדת" יש למכור, כי אינה מתאימה לשרת את הענף. באח ימכרו את ניל"י תשאר רק אניה אחת וזה למעשה חיסול הענף. בישיבת הממשלה בה הוחלט על מכירת האניה "תיאודור-הרצל" אמר שר התחבורה שחברת "צים" דנה ברכישת שתי אניות מעורבות לנוסעים ומסעות לפי דגם חדש. רכישת אניות כאלו חבטיח את הרנסטביליות של הענף. מאז לא נתקבלה החלטה להכישת אניות כאלו ובינתיים אנו מחסלים את הענף של הנוסעים. בשעתו הוחלט לקיים את הענף עם סובסידיה ממשלתית וההחלטה קוימה. כל המדינות הימיות המקימות צי נוסעים מסבסדות את הענף הזה. השיקול הכלכלי הוא חשוב מאד ואין אני מתעלם ממנו, אולם ישנם גם שיקולים אחרים עבור מדינה ים-תיכונית כמו ישראל. ישנם שיקולים מדיניים בטחוניים, כלכליים ויהודיים עבור מדינה כישראל.

יש, איפוא, לקחת בחשבון את כל השיקולים, אם תצטרך להנתן סובסידיה מעבר למה שהוחלט פעם, נהיה נאלצים להשלים עם חיסול הענף הזה, אולם באם הימאים שלנו גילו נכונות לעבוד בתנאים קשים ולפי תקן חדש, תנאים שיקטינו את הסובסידיה, אסור לנו לחסל את ענף הנוסעים. יש לראות את התמונה של הצי כולה על אניות המסע והנוסעים גם יחד - מה הוא מכניס למדינה.

ב ב ר כ ה

משה קול

133 נסמ

תזכיר והצעת חוק המילווה לבטחון המדינה (תיקון), תש"ל-1969

ה צ ע ת ל ה ח ל ט ה

מ ח ל י ט י ס : לאשר את התזכיר והצעת חוק המילווה לבטחון
המדינה (תיקון), תש"ל-1969, ולהביח את הצעת החוק מיד על שולחן הכנסת
השביעית.

מרגש ע"י שר האוצר

בספח 132

ב' בכסלר תש"ל
12.11.69

ב' בכסלו תש"ל
12 בנובמבר 1969

תזכיר - הצעת חוק

א. שם החוק המוצע:

חוק המילווה לבטחון המדינה (תיקון), תש"ל-1969.

ב. עיקרי הוראות החוק המוצע:

הסכום הכולל שהממשלה תורשה לקבל כמילווה למטרות בטחון יוגדל מסכום של 300 מיליון לירות לסכום של 375 מיליון לירות.

ג. מטרות החוק המוצע והצורך בו:

חוק המילווה לבטחון המדינה, תשכ"ט-1969, מרשה לממשלה לקבל מילווה למטרות בטחון בסכום כולל שלא יעלה על 300 מיליון לירות ולהוציא למטרה זו איגרות חוב.

עקב הביקוש הרב לאיגרות מילווה בטחון מוצע להגדיל את סכום המילווה ב-75 מיליון לירות ולהעמידו על 375 מיליון לירות.

ד. השפעת החוק המוצע על החוק הקיים:

החוק המוצע יחייב תיקון סעיף 1 לחוק המילווה לבטחון המדינה, תשכ"ט-1969.

ה. השפעת החוק המוצע על תקציב המדינה:

המדינה עשויה לקבל מילווה למטרות בטחון בסכום נוסף של 75 מיליון לירות.

ו. השפעת החוק המוצע על התקן:

א י ו.

ז. השפעת החוק המוצע על ההבט המינהלי של המשרד שימונה על ביצועו:

א י ו.

זאב ס
סר האוצר

חוק המילווה לבטחון המדינה (תיקון), תש"ל-1969

1. בסעיף 1 לחוק המילווה לבטחון המדינה, תשכ"ט-1969¹, במקום
"300 מיליון לירות" יבוא "375 מיליון לירות".

תיקון
סעיף 1

דברי הסבר

חוק המילווה לבטחון המדינה, תשכ"ט-1969 (להלן - החוק העיקרי)
מטעם את הממשלה לקבל בשם המדינה מילווה למטרות בטחון בסכום
כולל שלא יעלה על 300 מיליון לירות ולהוציא למטרה זו סדרות
של איגרות חוב.

לאור ההתעוררות הקיימת בציבור לרכישת איגרות מילווה בטחון,
קיים צורך להגדיל את סך כל הסכום אשר הממשלה רשאית לקבל כמילווה
לפי החוק העיקרי.

מוצע לכן להגדיל ב-75 מיליון לירות את הסכום שהממשלה תהיה רשאית
ללוות על פי החוק העיקרי, ולהוציא איגרות חוב נוספות בסכום זה,
בתנאים שנקבעו בחוק העיקרי.

תזכיר והצעת חוק המילווה לבטחון המדינה (תיקון), תש"ל-1969

ה צ ע ה ל ה ח ל ש ה

מ ח ל י ט י מ : לאשר את התזכיר והצעת חוק המילווה לבטחון
המדינה (תיקון), תש"ל-1969, ולהביח את הצעת החוק מיד על שולחן הכנסת
השביעית.

מרגש ע"י שר האוצר

בספח 132

ב' בכסלו תש"ל
12.11.69

ב' בכסלו תש"ל
12 בנובמבר 1969

תזכיר - הצעת חוק

שם החוק המוצע:

א.

חוק המילווה לבטחון המדינה (תיקון), תש"ל-1969.

עיקרי הוראות החוק המוצע:

ב.

הסכום הכולל שהממשלה תורשה לקבל כמילווה למטרות בטחון יוגדל מסכום של 300 מיליון לירות לסכום של 375 מיליון לירות.

מטרות החוק המוצע והצורך בו:

ג.

חוק המילווה לבטחון המדינה, תשכ"ט-1969, מרשה לממשלה לקבל מילווה למטרות בטחון בסכום כולל שלא יעלה על 300 מיליון לירות ולהוציא למטרה זו איגרות חוב.

עקב הביקוש הרב לאיגרות מילווה בטחון מוצע להגדיל את סכום המילווה ב-75 מיליון לירות ולהעמידו על 375 מיליון לירות.

השפעת החוק המוצע על החוק הקיים:

ד.

החוק המוצע יחייב תיקון סעיף 1 לחוק המילווה לבטחון המדינה, תשכ"ט-1969.

השפעת החוק המוצע על תקציב המדינה:

ה.

המדינה עשויה לקבל מילווה למטרות בטחון בסכום נוסף של 75 מיליון לירות.

השפעת החוק המוצע על התקן:

ו.

א י ו.

השפעת החוק המוצע על ההבט המינהלי של המשרד שימונה על ביצועו:

ז.

א י ו.

זאב
סר האוצר

חוק המילווה לבטחון המדינה (תיקון), תש"ל-1969

1. בסעיף 1 לחוק המילווה לבטחון המדינה, תשכ"ט-1969¹, במקום
"300 מיליון לירות" יבוא "375 מיליון לירות".

תיקון
סעיף 1

דברי הסבר

חוק המילווה לבטחון המדינה, תשכ"ט-1969 (להלן - החוק העיקרי)
מטעם את המטסלה לקבל בסם המדינה מילווה למטרות בטחון בסכום
כולל שלא יעלה על 300 מיליון לירות ולהוציא למטרה זו סדרות
של איגרות חוב.

לאור ההתעוררות הקיימת בציבור לרכישת איגרות מילווה בטחון,
קיים צורך להגדיל את סך כל הסכום אשר המטסלה רשאית לקבל כמילווה
לפי החוק העיקרי.

מוצע לכן להגדיל ב-75 מיליון לירות את הסכום שהמטסלה תהיה רשאית
ללוות על פי החוק העיקרי, ולהוציא איגרות חוב נוספות בסכום זה,
בתנאים שנקבעו בחוק העיקרי.

1. ס"ח 554, תשכ"ט, עמ' 82.

1. ביום כ"ד בחשוון תש"ל (5.11.69), הציע שר התחבורה את הצעת ההחלטה הבאה:

" מ ח ל י ט י ס :

א. לאשר הפעלתן של אוניות הנוסעים "נילי" ו"דן" בקווי היס-התיכון, מסך שנת 1970, ע"י חברת "צי"ס.

חברת "קוים" הממשלתית, בעלת האוניות, תחכירן לחברת "צי"ס" למטרה הנ"ל.

ב. הממשלה תקציב למטרה זו 2 מיליון ל"י כסובסידיה להפעלתן במסך שנה אחת. במידה וההפסד יעלה על 2 מיליון ל"י, תכסה הממשלה מחצית מהסכום שמעל 2 מיליון הלירות.

ג. לאור התוצאות בהפעלת אוניות הנוסעים מסך שנת 1970, יוחלט על עתיד ענף הנוסעים, ובמידה ויוחלט על המסך הפעלתו - תוקם חברה מיוחדת לצורך זה.

2. ביום כ"ח בחשוון תש"ל (9.11.69), החליטה הממשלה להעביר את הדיון בנושא לוועדת הסרים לעניני כלכלה.

3. ועדת הסרים לעניני כלכלה דנה בענין ביטיבתה ביום כ"ח בחשוון תש"ל (9.11.69) והחליטה כדלקמן:

"כל/18. הפעלת אוניות נוסעים ע"י חברת "צי"ס"

מ ח ל י ט י ס , בהתאם להחלטה מס' 123 של הממשלה מיום כ"ח בחשוון תש"ל (9.11.69), למכור את אוניות הנוסעים "נילי" ולהטיל על מטרד התחבורה והחשב הכללי במשרד האוצר לבדוק אפשרות הפעלת אוניות הנוסעים "דן" ו"מולדת" בשירות הנוסעים.

פרטי הבדיקה יובאו לידיעת ועדת הסרים לעניני כלכלה.

4. שר התחבורה מערער על החלטה זו ומבקש לאשר את הצעתו המקורית.

מוגס ע"י שר התחבורה

1. ביום כ"ד בחשוון תש"ל (5.11.69), הציע שר התחבורה את הצעת ההחלטה הבאה:

" מ ח ל י ט י ס :

א. לאשר הפעלתן של אוניות הנוסעים "נילי" ו"דן" בקווי היס-התיכון, מסך שנת 1970, ע"י חברת "צי"ס".

חברת "קוים" הממשלתית, בעלת האוניות, תחכירן לחברת "צי"ס" למטרה הנ"ל.

ב. הממשלה תקציב למטרה זו 2 מיליון ל"י כסובסידיה להפעלתן במסך שנה אחת. במידה וההפסד יעלה על 2 מיליון ל"י, תכסה הממשלה מחצית מהסכום שמעל 2 מיליון הלירות.

ג. לאור החוצאות בהפעלת אוניות הנוסעים מסך שנת 1970, יוחלט על עתיד ענף הנוסעים, ובמידה ויוחלט על המסך הפעלתו - תוקם חברה מיוחדת לצורך זה.

2. ביום כ"ח בחשוון תש"ל (9.11.69), החליטה הממשלה להעביר את הדיון בנושא לוועדת הסרים לעניני כלכלה.

3. ועדת הסרים לעניני כלכלה דנה בענין ביטיבתה ביום כ"ח בחשוון תש"ל (9.11.69) והחליטה כדלקמן:

"כל/18. הפעלת אוניות נוסעים ע"י חברת "צי"ס"

מ ח ל י ט י ס , בהתאם להחלטה מס' 123 של הממשלה מיום כ"ח בחשוון תש"ל (9.11.69), למכור את אוניות הנוסעים "נילי" ולהטיל על מטרד התחבורה והחשב הכללי במשרד האוצר לבדוק אפשרות הפעלת אוניות הנוסעים "דן" ו"מולדת" בשירות הנוסעים.

פרטי הבדיקה יובאו לידיעת ועדת הסרים לעניני כלכלה.

4. שר התחבורה מערער על החלטה זו ומבקש לאשר את הצעתו המקורית.

מוגס ע"י שר התחבורה

אשרור הסכם לשיתוף פעולה טכני וליחסי תרבות
בין מדינת ישראל לבין וונצואלה

ה צ ע ה ל ח ל ט ה

מ ח ל י ט י מ לאשרר את ההסכם לשיתוף פעולה טכני וליחסי תרבות
בין מדינת ישראל לבין וונצואלה, שנחתם בקראקאס ביום כ"א בסיון תשכ"ו
(9.6.66).

ד ב ר י ה ס ב ר

ההסכם הנ"ל נחתם בקראקאס ביום כ"א בסיון תשכ"ו (9.6.69). רק
בחודש אוגוסט 1969 נודע לנו כי הפרלמנט של וונצואלה אישרר כבר בשנת
1967 את ההסכם.

מצ"ב הנוסח העברי של ההסכם ודברי הסבר.

...

מוגש ע"י סר החוץ

נספח 130

כ"ח בחשוון תש"ל
9 בנובמבר 1969

דברי הסכר

ההסכם לשיחוף פעולה טכני וליחסי חרבות בין מדינת ישראל לבין וונצואלה
נחתם ביום 9.6.66 בקראקס. לפי סעיף 9 ייכנס ההסכם לחוקפו כשיאושר על ידי
שני הצדדים וכתבי האישור יוחלפו בירושלים. בשנת 1967 חיקק הקונגרס של ונצואלה
חוק, שלפיו מאשרים את ההסכם.

מדובר בהסכם חרבות כללי שיצריך לביצועו הסכמים והסדרים מיוחדים.

הסכם לשיתוף פעולה טכני וליחסי תרבות

בין ישראל וונסואלה

ממשלות מדינת ישראל וקהילית ונסואלה,

בהתחשב שהיחסים בין עמיהן עשויים להתהדק ע"י הרחבת האינטרמציה על ההתקדמות שחלה בכל אחת משתי המדינות, בשטחי המחשבה, המדע והאמנות;

בידיעה שהנחלה הרוחנית של שני העמים נתונה לחילופים פוריים בין אזרחיהם ובין המוסדות התרבותיים שלהם ו-

בהבעת רצונם להגביר את חילופי הידע התרבותי, האמנותי והמדעי בין שתי המדינות וע"י כך להדק עוד יותר את הידידות המסורתית המאחדת את ישראל וונסואלה;

החליטו לקיים הסכם על שיתוף פעולה טכני ועל קשרי תרבות, בכונה להשיג את המטרות דלעיל, ולשם כך מינו את נציגיהם המוסמכים, כדלקמן :

נשיא מדינת ישראל - ~~א~~ מר אלישיב בן-חורין, שגריר מיוחד ושליח מוסמך שלו בונסואלה; ו-

נשיא קהילית ונסואלה - מר איגנסיו איריבארן בורהס שר החוץ שלו,

שלאחר החלפת כתבי האמנה שלהם - שנמצאו ערוכים כראוי - הסכימו לתנאים

הבאים :

סעיף 1

הצדדים החתומים על הסכם זה יפתחו כל הפעולות אשר תתרומנה להפצת תרבותם, תולדות עמיהם ומסורתם וכך פעילותם התרבותית והמדעית, ע"י : ספרים, ירחונים ופרסומים אחרים; הרצאות, קונצרטים והצגות תיאטרון; תערוכות אמנותיות ואחרות שאופיין תרבותי; שידורים ברדיו, הקלטות מוסיקה לאומית וסרטי קולנוע שאופיים אינו מסחרי; וחילופי העתקי מסמכים הנשמרים בגנזכים ובספריות הרשמיות של כל אחת משתי המדינות - שיש בהם ענין לצד השני, בתנאי שכל החילופים הנ"ל לא יהוו עבירה על החוקים הקיימים בשתי המדינות.

סעיף 2

הצדדים החתומים על הסכם זה יעודדו חילופי פרופסורים, חוקרים, אנשי מדע, אמנים וסטודנטים של מדינותיהם והן של אנשים אחרים שיהיה בהם ענין מיוחד לפעילויות תרבותיות.

תוענקנה כל ההקלות הדרושות לכניסה ושהות של הפרופסורים ויתר האנשים הנזכרים בסעיף זה.

סעיף 3

הצדדים החתומים על הסכם זה יקלו על נסיעת אזרחיהם הנזכרים בסעיף הקודם, ממדינה אחת לשנייה, כדי להשתתף בפגישות וכנסים הנושאים אופי אמנותי או מדעי.

הצדדים החתומים על הסכם זה יעודדו את פיתוח הקורסים הקיימים וכן הקמת קורסים חדשים במטרה להפיץ את התרבויות והציוויליזציה של הצד השני בתוך מכללותיהם ובמוסדות אחרים שלהם לחינוך ומחקר, וכן יעודדו הקמת מרכזים המיועדים למטרות אלו במדינותיהם.

סעיף 5

ע"מ להרשות לאזרחי שני הצדדים החתומים על הסכם זה, לבצע את לימודיהם או את מחקריהם במדינה השנייה, תורחבנה התכניות שכבר קיימות, להענקת מלגות. אזרחי ישראל וונסואלה שיזכו במלגות אלו, יהיו משותתרים מתשלום דמי הרשמה, בחינה וכד'.⁶

סעיף 6

כל אחד מהצדדים החתומים על הסכם זה, יגן-בשטח מדינתו- על זכויות הסופר של יצירות ספרותיות, חינוכיות, מדעיות או אמנותיות, פרי עטם או עבודתם של סופרים, מלחינים ואמנים, אזרחי המדינה השנייה בהתאם להסכמים הבינלאומיים עליהם הם חתומים או שחתמו בעתיד.

סעיף 7

הצדדים החתומים על הסכם זה, בהתחשב בעניין המשותף בקידום ההתפתחות הכלכלית והחברתית של עמיהם, רואים בסיפוק רב את התכניות הכלליות והמיוחדות שבשיתוף הפעולה הטכני והמקצועי הקיימות כבר בין ישראל וונסואלה. הם משוכנעים שחילופי הידע ההדדי והנסיון-ההולכים ומתרחבים-בין שני העמים, וכמו כן מאמציהם המשותפים הנושאים פרי מעשי ומעודד-יש בהם כדי לחרום לרצון הטוב ולהבנה הדדית.

הצדדים החתומים על הסכם זה יעודדו-על כן-הרחבת שיתוף הפעולה הנ"ל כתאום עם הארגונים והמוסדות המוסמכים שלהם.

סעיף 8

כל חילוקי הדעות שיתגלו בין הצדדים החתומים על הסכם זה, שקשורים בפירוש או ביצוע הסכם זה, יוסדרו באמצעי השלום הנהוגים לפי החוק הבינלאומי.

סעיף 9

הסכם זה יאושר, ולאחר מילוי התהליכים החוקתיים בכל אחת של המדינות המתקשרות יכנס לתוקפו חודש אחד אחרי החלפת כתבי האישור אשר תבוצע בהקדם האפשרי כעיר ירושלים.

לראיה ולאומות המוסכם, שני הנציגים המוסמכים הנ"ל חתמו על הסכם זה
והטביעו את חותמם.

נעשה בעיר קראקס, בחשעה ביוני של שנת אלף חשע מאות ששים ושש, בשני
אוריגינלים, בשפות העברית והספרדית.

בשם ממשלת קהילית ונסואלה

בשם ממשלת מדינת ישראל

איגנסיו איריבארן בורחס
Ignacio Iribarren Borges

אלישיב בן - חורין

שר החוץ

שגריר ישראל

אשרור הסכם לשיתוף פעולה טכני וליחסי תרבות
בין מדינת ישראל לבין וונצואלה

ה צ ע ה ל ה ח ל ש ה

מ ח ל י ט י ם לאשרר את ההסכם לשיתוף פעולה טכני וליחסי תרבות
בין מדינת ישראל לבין וונצואלה, שנחתם בקראקאס ביום כ"א בסיון תשכ"ו
(9.6.66).

ד ב ר י ה ס ב ר

ההסכם הנ"ל נחתם בקראקאס ביום כ"א בסיון תשכ"ו (9.6.69). רק
בחודש אוגוסט 1969 נודע לנו כי הפרלמנט של וונצואלה אישרר כבר בשנת
1967 את ההסכם.

מצ"ב הנוסח העברי של ההסכם ודברי הסבר.

מוגש ע"י סר החוץ

נספח 130

כ"ח בחשוון תש"ל
9 בנובמבר 1969

זכרי הסבר

ההסכם לשיחוף פעולה טכני וליחסי תרבות בין מדינת ישראל לבין וונצואלה נחתם ביום 9.6.66 בקואקס. לפי סעיף 9 ייכנס ההסכם לחוקפו כשיאושרר על ידי שני הצדדים וכתבי האישור יוחלפו בירושלים. בשנת 1967 חיקק הקונגרס של ונצואלה חוק, שלפיו מאשררים את ההסכם.

מדובר בהסכם תרבות כללי שיצריך לביצועו הסכמים והסדרים מיוחדים.

הסכם לשיתוף פעולה טכני וליחסי תרבות

בין ישראל וונסואלה

ממשלות מדינת ישראל וקהילית ונסואלה,

בהתחשב שהיחסים בין עמיהן עשויים להתהדק ע"י הרחבת האינטרמציה על

ההתקדמות שחלה בכל אחת משתי המדינות, בשטחי המחשבה, המדע והאמנות;

בידיעה שהנחלה הרוחנית של שני העמים נתונה לחילופים פוריים בין אזרחיהם

ובין המוסדות התרבותיים שלהם ו-

בהבעת רצונם להגביר את חילופי הידע התרבותי, האמנותי והמדעי בין שתי המדינות וע"י כך להדק עוד יותר את הידידות המסורתית המאחדת את ישראל וונסואלה;

החליטו לקיים הסכם על שיתוף פעולה טכני ועל קשרי תרבות, בכונה להשיג את

המטרות דלעיל, ולשם כך מינו את נציגיהם המוסמכים, כדלקמן :

נשיא מדינת ישראל - את מר אלישיב בן-חורין, שגריר מיוחד ושליח מוסמך שלו

בונסואלה; ו-

נשיא קהילית ונסואלה - את מר איגנסיו איריבארן בורהס שר החוץ שלו,

שלאחר החלפת כתבי האמנה שלהם - שנמצאו ערוכים כראוי - הסכימו לתנאים

הבאים :

סעיף 1

הצדדים החתומים על הסכם זה יפתחו כל הפעולות אשר תתרום להפצת תרבותם,

תולדות עמיהם ומסורתם וכן פעילותם התרבותית והמדעית, ע"י : ספרים, ירחונים

ופרסומים אחרים; הרצאות, קונצרטים והצגות תיאטרון; תערוכות אמנותיות ואחרות

שאופיין תרבותי; שידורים ברדיו, הקלטות מוסיקה לאומית וסרטי קולנוע שאופיים

אינו מסחרי; וחילופי העתקי מסמכים הנשמרים בגנזכים ובספריות הרשמיות של כל אחת

משתי המדינות - שיש בהם ענין לצד השני, בתנאי שכל החילופים הנ"ל לא יהוו עבירה על

החוקים הקיימים בשתי המדינות.

סעיף 2

הצדדים החתומים על הסכם זה יעודדו חילופי פרופסורים, חוקרים, אנשי מדע,

אמנים וסטודנטים של מדינותיהם והן של אנשים אחרים שיהיה בהם ענין מיוחד לפעילויות

תרבותיות.

תוענקה כל ההקלות הדרושות לכניסה ושהות של הפרופסורים ויתר האנשים הנזכרים

בסעיף זה.

סעיף 3

הצדדים החתומים על הסכם זה יקלו על נסיעת אזרחיהם הנזכרים בסעיף הקודם,

ממדינה אחת לשנייה, כדי להשתתף בפגישות וכנסים הנושאים אופי אמנותי או מדעי.

הצדדים החתומים על הסכם זה יעודדו את פיתוח הקורסים הקיימים וכן הקמת קורסים חדשים במטרה להפיץ את התרבויות והציוויליזציה של הצד השני בתוך מכללותיהם ובמוסדות אחרים שלהם לחינוך ומחקר, וכן יעודדו הקמת מרכזים המיועדים למטרות אלו במדינותיהם.

סעיף 5

ע"מ להרשות לאזרחי שני הצדדים החתומים על הסכם זה, לבצע את לימודיהם או את מחקריהם במדינה השנייה, תורחבנה התכניות שכבר קיימות, להענקת מלגות. אזרחי ישראל וונסואלה שיזכו במלגות אלו, יהיו משותתרים מחשלוים דמי הרשמה, בחינה וכד'.⁶

סעיף 6

כל אחד מהצדדים החתומים על הסכם זה, יגן-בשטח מדינתו- על זכויות הסופר של יצירות ספרותיות, חינוכיות, מדעיות או אמנותיות, פרי עטם או עבודתם של סופרים, מלחינים ואמנים, אזרחי המדינה השנייה בהתאם להסכמים הבינלאומיים עליהם הם חתומים או שיחתמו בעתיד.

סעיף 7

הצדדים החתומים על הסכם זה, בהתחשב בענין המשותף בקידום ההתפתחות הכלכלית והחברתית של עמיהם, רואים בסיפוק רב את התכניות הכלליות והמיוחדות שבשיתוף הפעולה הטכני והמקצועי הקיימות כבר בין ישראל וונסואלה. הם משוכנעים שחילופי הידע ההדדי והנסיון-ההולכים ומתרחבים-בין שני העמים, וכמו כן מאמציהם המשותפים הנושאים פרי מעשי ומעודד-יש בהם כדי לתרום לרצון הטוב ולהבנה הדדית.

הצדדים החתומים על הסכם זה יעודדו-על כן-הרחבת שיתוף הפעולה הנ"ל כתאום עם הארגונים והמוסדות המוסמכים שלהם.

סעיף 8

כל חילוקי הדעות שיתגלו בין הצדדים החתומים על הסכם זה, שקשורים בפירוש או ביצוע הסכם זה, יוסדרו באמצעי השלוים הנהוגים לפי החוק הבינלאומי.

סעיף 9

הסכם זה יאושר, ולאחר מילוי התהליכים החוקתיים בכל אחת של המדינות המתקשרות ייכנס לתוקפו חודש אחד אחרי החלפת כתבי האישור אשר תבוצע בהקדם האפשרי כעיר ירושלים.

לראיה ולאומות המוסכם, שני הנציגים המוסמכים הנ"ל חתמו על הסכם זה
והטביעו את חותמם.

נעשה בעיר קראקס, בתשעה ביוני של שנת אלף תשע מאות ששים ושש, בשני
אוריגינלים, בשפות העברית והספרדית.

בשם ממשלת קהילית ונסואלה

בשם ממשלת מדינת ישראל

איגנסיו איריבארן בורס
Ignacio Iribarren Borges

אלישיב בן - חורין

שר החוץ

שגריר ישראל

אשרור הסכם לשיתוף פעולה טכני וליחסי תרבות
בין מדינת ישראל לבין וונצואלה

ה צ ע ה ל ח ל ט ה

מ ח ל י ט י מ לאשרר את ההסכם לשיתוף פעולה טכני וליחסי תרבות
בין מדינת ישראל לבין וונצואלה, שנחתם בקראקאס ביום כ"א בסיון תשכ"ו
(9.6.66).

ד ב ר י ה ס ב ר

ההסכם הנ"ל נחתם בקראקאס ביום כ"א בסיון תשכ"ו (9.6.69). רק
בחודש אוגוסט 1969 נודע לנו כי הפרלמנט של וונצואלה אישרר כבר בשנת
1967 את ההסכם.

מז"ב הנוסח העברי של ההסכם ודברי הסבר.

...

מוגש ע"י שר החוץ

נספח 130

כ"ח בחשוון תש"ל
9 בנובמבר 1969

דברי הסבר

ההסכם לשיחוף פעולה טכני וליחסי תרבות בין מדינת ישראל לבין וונצואלה נחתם ביום 9.6.66 בקראקס. לפי טעיף 9 ייכנס ההסכם לתוקפו כשיאושרר על ידי שני הצדדים וכתבי האישור יוחלפו בירושלים. בשנת 1967 חיקק הקונגרס של ונצואלה חוק, שלפיו מאשררים את ההסכם.

מדובר בהסכם תרבות כללי שיצריך לביצועו הסכמים והסדרים מיוחדים.

הסכם לשיתוף פעולה טכני וליחסי תרבות

בין ישראל וונסואלה

ממשלות מדינת ישראל וקהילית ונסואלה,

בהתחשב שהיחסים בין עמיהן עשויים להתהדק ע"י הרחבת האינטרמציה על

ההתקדמות שחלה בכל אחת משתי המדינות, בשטחי המחשבה, המדע והאמנות;

בידיעה שהנחלה הרוחנית של שני העמים נתונה לחילופים פוריים בין אזרחיהם

ובין המוסדות התרבותיים שלהם ו-

בהבעת רצונם להגביר את חילופי הידע התרבותי, האמנותי והמדעי בין שתי

המדינות וע"י כך להדק עוד יותר את הידידות המסורתית המאחדת את ישראל וונסואלה;

החליטו לקיים הסכם על שיתוף פעולה טכני ועל קשרי תרבות, בכונה להשיג את

המטרות דלעיל, ולשם כך מינו את נציגיהם המוסמכים, כדלקמן :

נשיא מדינת ישראל - ~~את~~ מר אלישיב בן-תורין, שגריר מיוחד ושליח מוסמך שלו

בונסואלה; ו-

נשיא קהילית ונסואלה - את מר איגנסיו איריבארן בורהס שר החוץ שלו,

שלאחר החלפת כתבי האמנה שלהם - שנמצאו ערוכים כראוי - הסכימו לתנאים

הבאים :

סעיף 1

הצדדים החתומים על הסכם זה יפתחו כל הפעולות אשר תתרומנה להפצת תרבותם,

תולדות עמיהם ומסורתם וכן פעילותם התרבותית והמדעית, ע"י : ספרים, ירחונים

ופרסומים אחרים; הרצאות, קונצרטים והצגות תיאטרון; תערוכות אמנותיות ואחרות

שאופיין תרבותי; שידורים ברדיו, הקלטות מוסיקה לאומית וסרטי קולנוע שאופיים

אינו מסחרי; וחילופי העתקי מסמכים הנשמרים בגנזכים ובספריות הרשמיות של כל אחת

משתי המדינות - שיש בהם ענין לצד השני, בתנאי שכל החילופים הנ"ל לא יהוו עבירה על

החוקים הקיימים בשתי המדינות.

סעיף 2

הצדדים החתומים על הסכם זה יעודדו חילופי פרופסורים, חוקרים, אנשי מדע,

אמנים וסטודנטים של מדינותיהם והן של אנשים אחרים שיהיה בהם ענין מיוחד לפעילויות

תרבותיות.

תוענקנה כל ההקלות הדרושות לכניסה ושהות של הפרופסורים ויתר האנשים הנזכרים

בסעיף זה.

סעיף 3

הצדדים החתומים על הסכם זה יקלו על נסיעת אזרחיהם הנזכרים בסעיף הקודם,

ממדינה אחת לשניה, כדי להשתתף בפגישות וכנסים הנושאים אופי אמנותי או מדעי.

הצדדים החתומים על הסכם זה יעודדו את פיתוח הקורסים הקיימים וכן הקמת קורסים חדשים במטרה להפיץ את התרבויות והציויליזציה של הצד השני בתוך מכללותיהם ובמוסדות אחרים שלהם לחינוך ומחקר, וכן יעודדו הקמת מרכזים המיועדים למטרות אלו במדינותיהם.

סעיף 5

ע"מ להרשות לאזרחי שני הצדדים החתומים על הסכם זה, לבצע את לימודיהם או את מחקריהם במדינה השנייה, תורחבנה התכניות שכבר קיימות, להענקת מלגות. אזרחי ישראל וונסואלה שיזכו במלגות אלו, יהיו משותתרים מתשלום דמי הרשמה, בחינה וכד'.⁶

סעיף 6

כל אחד מהצדדים החתומים על הסכם זה, יגן-בשטח מדינתו- על זכויות הסופר של יצירות ספרותיות, חינוכיות, מדעיות או אמנותיות, פרי עטם או עבודתם של סופרים, מלחינים ואמנים, אזרחי המדינה השנייה בהתאם להסכמים הבינלאומיים עליהם הם חתומים או שחתמו בעתיד.

סעיף 7

הצדדים החתומים על הסכם זה, בהתחשב בעניין המשותף בקידום ההתפתחות הכלכלית והחברתית של עמיהם, רואים בסיפוק רב את התכניות הכלליות והמיוחדות שבשיתוף הפעולה הטכני והמקצועי הקיימות כבר בין ישראל וונסואלה. הם משוכנעים שחילופי הידע ההדדי והנסיון-ההולכים ומתרחבים-בין שני העמים, וכמו כן מאמציהם המשותפים הנושאים פרי מעשי ומעודד-יש בהם כדי לתרום לרצון הטוב ולהבנה הדדית.

הצדדים החתומים על הסכם זה יעודדו-על כן-הרחבת שיתוף הפעולה הנ"ל כתאום עם הארגונים והמוסדות המוסמכים שלהם.

סעיף 8

כל חילוקי הדעות שיתגלו בין הצדדים החתומים על הסכם זה, שקשורים בפירוש או ביצוע הסכם זה, יוסדרו באמצעי השלום הנהוגים לפי החוק הבינלאומי.

סעיף 9

הסכם זה יאושר, ולאחר מילוי התהליכים החוקתיים בכל אחת של המדינות המתקשרות ייכנס לתוקפו חודש אחד אחרי החלפת כתבי האישור אשר תבוצע בהקדם האפשרי כעיר ירושלים.

לראיה ולאומות המוסכם, שני הנציגים המוסמכים הנ"ל חתמו על הסכם זה
והטביעו את חותמם.

נעשה בעיר קראקס, בחשעה ביוני של שנת אלף תשע מאות ששים ושש, בשני
אוריגינלים, בשפות העברית והספרדית.

בשם ממשלת קהיליח ונסואלה

בשם ממשלת מדינת ישראל

איגנסיו איריבארן בורחס
Ignacio Iribarren Borges

אלישיב בן - חורין

שר החוץ

שגריר ישראל

המלצה מס' 132 של ארגון העבודה הבינלאומי

הצעה להחלטה

מ ח ל י ט י ט : ליפות את כוחו של שר העבודה להניה על שולחן
הכנסת המלצה מס' 132, בדבר שיפור תנאי חייהם של עבודתם של חוכרים,
אריסים וסוגים דומים של עובדים חקלאיים, המ"ב, שנחקלה על ידי ארגון
העבודה הבינלאומי במושביו ה- 52 בצירוף תזכיר לגבי כוונת הממשלה בקשר
עם ההמלצה האמורה.

מוגס ע"י שר העבודה

נספח 129

כ"א בחסון חס"ל
2 בנובמבר 1969

תזכיר בקשר להנחתתן על שלחן הכנסת
של אמנות והמלצות של ארגון העבודה הבינלאומי

1. סעיף 19 לחוקת ארגון העבודה הבינלאומי קובע:
- 5" (א) תשלח האמנה לכל החברות לשם אישור;
- (ב) כל חברה וחברה מתחייבת להביא את האמנה, לשם חיקוק או לשם פעולה אחרת, לפני הרשות או הרשויות שהענין הוא בגדר סמכותן תוך תקופת שנה אחת - לכל היותר - מעילת מושב הועידה, אך אין אפשרות לעשות זאת מתוך תקופת שנה אחת מחמת נסיבות יוצאות מן הכלל - בהקדם האפשרי למעשה, ובשום פנים לא יאוחר משמונה-עשר חודש מסיום מושב הועידה.
- (ג) החברות יודיעו למנהל הכללי של משרד העבודה הבינלאומי על האמצעים שנקטו, בהתאם לסעיף זה, לשם הבאת ההמלצה בפני הרשות המוסמכת או הרשויות שהן רואות אותן כמוסמכות, ועל הפעולות שנקטו אותן רשויות.
- 6" (א) תישלח המלצה לכל החברות לעיוןן לשם מתן תוקף לה דרך תחיקה לאומית או באופן אחר;
- (ב) כל חברה וחברה מתחייבת להביא את ההמלצה לשם חיקוק או לשם פעולה אחרת לפני הרשות או הרשויות, שהענין הוא בגדר סמכותן, תוך תקופת שנה אחת - לכל היותר - מעילת מושב הועידה, או באין אפשרות לעשות זאת תוך תקופת שנה אחת מחמת נסיבות יוצאות מן הכלל, - בהקדם האפשרי למעשה, ובשום פנים לא יאוחר משמונה-עשר חודש מסיום הועידה;
- (ג) החברות יודיעו למנהל הכללי של משרד העבודה הבינלאומי על האמצעים שנקטו, בהתאם לסעיף זה, לשם הבאת ההמלצה בפני הרשות המוסמכת או הרשויות המוסמכות כאמור, בצירוף פרטים על הרשות או הרשויות שהן רואות אותן כמוסמכות, ועל הפעולה שנקטו אותן הרשויות."
2. המושב ה-36 של ועידת העבודה הבינלאומית שהתכנס בחודש יוני 1953 אישר חוות דעת של ועדות מומחים בדבר דרך הגשת האמנות וההמלצות לרשות המוסמכת שבה גאמר:
- (א) אין הממשלה יוצאת ידי החובה להגיש אמנות והמלצות לרשות החוקקת רק על ידי העברת נוסח האמנות וההמלצות למחוקק;
- (ב) "ההגשה" לרשות המחוקקת חייבת להיות מלווה הודעה או הצעות בהן נמסר על כוונת הממשלה ביחס לאמנה או המלצה;
- (ג) על הממשלה להודיע מה הצעדים שבדעתה לנקוט על מנת ליתן תוקף לאמנות ולהמלצות, או להודיע שאין לנקוט פעולה ויש לדחות החלטה לעתיד או שלרשות המחוקקת תנתן הזדמנות לזיכוח.
3. בהתאם להתחייבויות הנזכרות מהאמור לעיל תונה. על שולחן הכנסת - מס' 132 המלצה/בדבר שיפור תנאי חייהם ועבודתם של חוכרים, אריסים, וסוגים דומים של עובדים חקלאיים.
4. ההמלצה מס' 132 תועבר לגורמים הנוגעים בדבר בכדי שתשמש להם ולמשרד העבודה עד כמה שהדבר ניתן, הנחיה לטיפול בנושא הנדון בהמלצה זו.

המלצה בדבר שיפור תנאי חייהם ועבודתם של חוכרים, אריסים וטוגים דומים של עובדים חקלאיים.

אומצה בידי הוועידה במושב החמישים ושנים,

ג' זיבה, 25 ביוני, 1968

המלצה 132

המלצה בדבר שיפור תנאי חייהם ועבודתם של חוכרים, אריסים וטוגים דומים של עובדים חקלאיים.

הוועידה הכללית של ארגון העבודה הבין-לאומי, לאחר שבקראה בג' זיבה על ידי הוועד המנהל של משרד העבודה הבין-לאומי ונתכנסה למושב החמישים ושנים ביום 5 ביוני, 1968,

לאחר שהחליטה על אימוצן של הצעות מסוימות בדבר שיפור תנאי חייהם ועבודתם של חוכרים, אריסים, וטוגים דומים של עובדים חקלאיים, הוא הסעיף הרביעי בסדר יומן של המושב,

לאחר שהחליטה כי הצעות אלו ילבשו צורת המלצה, בשומה אל לבה, כי הצעות אלו אינן מהוות אלא בחיבה אחת של בעית הרפורמה האגררית והן חייבות להימצא באותה מסגרת רחבה יותר, בתיתה את דעתה, כי ארגון האומות המאוחדות והסוכנויות המיוחדות, במיוחד ארגון העבודה הבין-לאומי והארגון למזון ולחקלאות של האומות המאוחדות, בקראו, בהחלטות המועצה הכלכלית והסוציאלית של האומות המאוחדות, להקדיש תשומת לב רבה יותר לכל בחינותיה של הרפורמה האגררית,

בהוכיפה ובתיתה את דעתה, כי למען הצלחת הפעולה הקשורה בבחינות השונות ביותר של הרפורמה האגררית חיוני הדבר לקיים שיתוף פעולה הדוק בתחומיהם המתאימים בין ארגון האומות המאוחדות ובין הסוכנויות המיוחדות, במיוחד הארגון למזון ולחקלאות של האומות המאוחדות, שתפקידו העיקרי בנוגע לרפורמה האגררית הוכר על ידי המועצה הכלכלית והסוציאלית של האומות המאוחדות.

בתיתה את דעתה, כי התקנים שלקמן עוצבו, כתוצאה מכל, מתוך שיתוף פעולה עם ארגון האומות המאוחדות ועם הארגון למזון ולחקלאות של האומות המאוחדות, וכי כדי למנוע כפילות ולהבטיח תאום גאות ימשך שיתוף פעולה זה, במגמה לקדם ולהבטיח את החלתם של התקנים הבירוריים.

בתינה את דעתה, במיוחד, כי כל הדינים והחשבוניות שהוגשו על ידי החברות, בהתאם לסעיף 19 של חוקת ארגון העבודה הבין-לאומי, יועמדו לרשותם של ארגון האומות המאוחדות ושל ארגון למזון ולחקלאות של האומות המאוחדות כדי לאפשר להם להביא בחשבון דינים וחשבוניות אלה בעבודותיהם. שלהם בדבר הרפורמה האגררית, ובדינים וחשבוניות הנוגעים להתקדמות שהוגשה בתחום הרפורמה האגררית, המבוקשים על ידי המועצה הכללית והסוציאלית של האומות המאוחדות.

מאמצת ביום זה, עשרים וחמישה ביוני, אלף תשע מאות ששים ושמונה, את ההמלצה שלקמן, שתיקרא "המלצה בדבר חוכרים ואריסים, 1968".

1. תחום התחולה

1. (1) המלצה זו חלה על עובדים חקלאיים -

(א) המשלמים דמי שכירות קבועים במזומנים, בעין, בעבודה, או בצרופם של אלה,

(ב) המשלמים דמי שכירות בעין, כשאלה מהווים חלק מוסכם מן היבול,

(ג) אשר שכרם הוא חלק מן היבול, במידה שאין התחיקה הנוגעת לשכירים חלה עליהם, שעה שהם עובדים את האדמה בעצמם, או שעה שהם מעסיקים עזרה מן החוץ בגבולות שנקבעו בתחיקת הארץ.

(2) עובדים אלה יאוזכרו לקמן כ- "חוכרים, אריסים וסוגים דומים של עובדים חקלאיים".

2. המלצה זו אינה חלה על יחסי העסקה שבהם משלמים בעד העבודה שכר עבודה קבוע.

3. הוראות המלצה זו הנוגעות ל"בעלי קרקעות" חלות על כל אדם שעמו עורך עובד הגידון בהמלצה זו חוזה של חכירה, של אריסות, או הסדר דומה, בין שאדם זה הוא בעל הקרקע, בא כוחו של בעל הקרקע, או כל אדם אחר המחזיק בזכות לערוך את החוזים הגידונים.

2. מטרות

4. אחת ממטרותיה של כל מדיניות כלכלית וסוציאלית חייבת להיות - להעלות באורח פרוגרסיבי ומתמיד את רוחותם של החוכרים, האריסים והסוגים הדומים של עובדים חקלאיים, ולהבטיח להם את הדרגה הגבוהה ביותר האפשרית של יציבות ובטחון בנוגע לעבודתם ולאמצעי מחייתם, בהתחשב בצורך להיזקק לטכניקות חקלאות טובות ולהשתמש באורח יעיל במשאבים הטבעיים והכלכליים המצויים, וכן באמצעים הכספיים של הארץ המעורבים.

5. החברות חייבות, בלא לפגוע בזכויותיהם היסודיות של בעלי הקרקעות,

לנקוט בצעדים המתאימים כדי שהנהלת המסקים תהא מוטלת בעיקרה על החוכרים, האריסים, והסוגים הדומים של עובדים חקלאיים; הן חייבות לספק להם את העזרה הנדרשת לתכלית זו, תוך סקידה על כך שהמשאבים הנוצלו באופן הטוב ביותר וכי הם יישמרו כראוי.

6. בהתאם לעיקרון הכללי, לפיו הגישה אל הקרקע חייבת להיות פתוחה לעובדים חקלאיים מכל הסוגים, יש לנקוט באמצעים, מקום שהדבר תואם את ההתפתחות הכלכלית והסוציאלית, במגמה להקל על גישתם של חוכרים, אריסים וסוגים דומים של עובדים חקלאיים אל הקרקע.

7. יש לעודד ולהקל הקמתם ופיתוחם, על בסיס חופשי, של ארגונים המייצגים את עניניהם של חוכרים, אריסים, וסוגים דומים של עובדים חקלאיים, ושל ארגונים המייצגים את עניניהם של בעלי קרקעות.

8. מן הראוי להכיר בכך, שכל האמצעים שנקבעו בהמלצה זו, במגמה להשיג את המטרות המפורשות בפסקאות 4 עד 7, יהיו יעילים יותר אם ישתלבו בתכנית ארצית כוללת של רפורמה אגררית.

3. דרכי הביצוע

9. מקום שהתחיקה המסדירה החזקת קרקעות, או התחיקה המסדירה עניני עבודה, הצומדות בתוקפן, אינן מאפשרות להשיג באורח מניח את הדעת את מטרות המדיניות האגררית שצויינו לעיל, ובמיוחד אותן מטרות שפורשו בפסקה 4, מן הראוי לתקן את התחיקות הללו, או לאמץ תחיקה מיוחדת, לאחר התייעצות עם הארגונים המעוניינים, או, אם אין אלה קיימים, עם נציגי הנוגעים בדבר.

10. מן הראוי לנקוט באמצעים ולקבוע צוהלים המתאימים לתנאי הארץ כדי:

(א) להבטיח שדמי השכירות יהיו בגובה אשר -

(1) יאפשר לתופש המקרקעין רמת חיים התואמת את יוקרת האדם;

(2) יספק לכל אחד מן הצדדים תמורה צודקת ונאותה;

(3) יסייע לעבודת אדמה מתקדמת;

(ב) לקבוע את החלק המינימלי מן היבול שלו זכאים בני האדם המוזכרים בפסקה 1, פסקת משנה (1) (ג);

(ג) לערוך תיאומים בדמי-השכירות בנסיבות מיוחדות, כגון במקרים של שינויים ממשיים ביבול, במחירי הקרקע ובשווייה;

(ד) לדחות את תשלום דמי השכירות, ומקום שהנסיבות תובעות זאת, להפחיתם, במקרה של יבול רע, או של אסונות אחרים הפוגעים במשק, שנגרמו מחמת סיבות טבע שאין החוכר, האריס, או העובד החקלאי מסוג דומה, יכול לצפותם או למנועם.

11. יש לבקוט באמצעים מתאימים כדי להקן על חוכרים, אריסים, וסוגים דומים של עובדים חקלאיים, מפני כפיה, מצד בעלי קרקעות, של כל צורה של שירותים אישיים, אט בתשלום ואט שלא בתשלום; כל בסיון להסיל שירותים כאמור דיבר יהא ענישה מתאימה שתיקבע בידי הרשות המוסמכת.

12. מנקבון מתאים, המותאם לתנאי הארץ, יהא חייב לאפשר:

(א) את הבטחת החלתם של התחיקה, התקנות, החוזים וההסדרים שבמנהג, התורמים לרווחתם, המעוררים את רוח יוזמתם והמבטיחים את הגנתם של חוכרים, אריסים, וסוגים דומים של עובדים חקלאיים;

(ב) את היישוב המהיר, במינימום של הוצאות, של סכסוכים בין בעלי קרקעות, מצד אחד, ובין חוכרים, אריסים וסוגים אחרים של עובדים חקלאיים, מן הצד האחר.

13. הארגונים המייצגים את עביניהם של חוכרים, אריסים וסוגים דומים של עובדים חקלאיים, והארגונים המייצגים את עביניהם של בעלי קרקעות, או, מקום שאלה אינם קיימים, נציגיהם של הנוגעים בדבר, ישותפו בהפעלתם של הצוהלים והמנגנון הזכרים בפיסקאות 10 ו-12, וכן בבדיקת החוזים המוזכרים בפסקה 14, פסקת משנה (1) (א), ופיסקה 15.

14. (1) החוזים המסדירים את היחסים בין בעלי קרקעות, מצד אחד, ובין חוכרים, אריסים וסוגים דומים של עובדים חקלאיים, מן הצד האחר,

(א) יהיו, מתוך העדפה, ערוכים בכתב, או חואמים דגם-חרוזה שנקבע בידי רשות מוסמכת;

(ב) יהיו ערוכים לפי צורה שנקבעה, וכדי להבטיח שהחוכרים, האריסים או הסוגים הדומים של עובדים חקלאיים, יבינו הבנה שלמה את הזכויות והחובות הנובעות מן החוזים, בתנאים אשר יבטיחו פיקוח באות מצד הרשויות המוסמכות;

(ג) יהיו חלים על תקופת זמן מספקת, וכוללים תנאי מתאים של חידוש מאליו, באופן שיבטיחו את הבטחון שבהחזקת הקרקע ויעודדו שיטות עבודה חקלאית טובות

(2) ייאסר על בעלי קרקעות לתבוע מתת, במזומנים או בעין, או תשלומים אחרים, בעד מסירת החרוזה או חידוש; כל בסיון לתבוע תשלומים כאמור דיבר יהא ענישה מתאימה שתיקבע בידי הרשות המוסמכת.

15. (1) כל חוזה חייב לכלול את כל הפרטים העשויים לחידוש, יחד עם החוקים והתקנות הנוגעים לענין, כדי לקבוע את זכויותיהם וחובותיהם של הצדדים.

(2) בכל המקרים יכללו הפרטים שיש לכלול בחוזה את הבאים לקמן:

(א) שמות הצדדים המתקשרים ושאר פרטים הדרושים לזיהויים;

(ב) תאור המשק יחד עם רשימת מצאי;

(ג) דמי הסכירות שיש לשלם בעד המשק, או הסכר המגיע בעד עבודתו

של תופש המקרקעין, וצורת התשלום בכל אחד משני המקרים;

(3) הפרטים שיש לכלול בחוזה יכללו גם את הבאים לקמן, במידה שאין הם קבועים באורח מספיק בחוקי הארץ או בתקנותיה:

(א) משך זמן החוזה והשיטה לחישובו של משך זמן זה;

(ב) הוראות הנוגעות לחידושו של החוזה או להבאתו לידי סיום, ולפי

הנאות, להעברתו של החוזה, ולחוקי משנה;

(ג) קביעת סוגי התיקונים שלהם יהא אחראי כל אחד מן הצדדים;

(ד) זכויותיהם וחובותיהם המתאימות של הצדדים, בנוגע להוצאות הייצור, ליבול המשק והעשיה בו;

(ה) הזכות לפיצוי בעד שיפורים שנעשו בידי תופש המקרקעין במשך קיום החוזה, כאמור בפסקה 17.

(ו) הזכות לפיצוי בעד פגיעה, במקרה שהביא בעל הקרקע את החוזה לידי גמר לפני תום תוקפו, כאמור בפסקה 16, פסקת משנה 4;

(ז) זכויותיהם וחובותיהם המתאימות של הצדדים בנוגע לבזק לבנינים ולצירוד;

(ח) נוהלים ליישוב סכסוכים;

(ט) כללים החלים במקרה של פטירת תופש המקרקעין;

(י) אמצעים המיועדים להגן על זכויותיהם המתאימות של הצדדים בנוגע למקורות מחצבים, מקורות מים ומקורות אחרים הקשורים במשק.

(4) החוזים יכללו, מקום שנאות, את הפרטים שלקמן:

(א) שיטות החקלאות שיש להשתמש בהן כדי להבטיח את החזקתם התקינה של המשק ומשאביו;

(ב) הסידורים שעל בעל הקרקע לספקם, כגון סיכון וסדרי נוחות אחרים;

(ג) הביטוח שיש לבקש בו מפני סיכונים חקלאות וסיכונים אחרים, והאחריות לגבי הוצאותיו של ביטוח כאמור.

16. (1) זכותו של בעל הקרקע להביא את החוזה לידי גמר לפני סיום תוקפו, לאחר מתן הודעה באותה, תוגבל למקרים הקבועים בחוק או בתקנות, כגון כאשר הקרקע מבוצלת באופן גרוע בידי התופש בה, או כאשר בעל הקרקע חפץ לחדש את תפישתו בה לשם מטרות הנראות כמוצדקות בעיני הרשות המוסמכת.
- (2) מקום שחוזה הובא לידי גמר, כאמור, יינתן לחוכרים, לאריסים, ולסוגים דומים של עובדים חקלאיים, זמן מספיק כדי לאסוף את יבולם, או יפוצו בשל כך באורח נאות, לפי בחירתם.
- (3) במקרה של מכירת הקרקע התפוש על ידם, יש להודיע על כך לחוכרים, לאריסים ולסוגים דומים של עובדים חקלאיים, בכתב, בעוד מועד. אלה אשר עיבדו את אדמותיהם באורח המניח את הדעת במשך מספר שנים שנקבע, יהנו מזכות קדימה בקניה.
- (4) החוכרים, האריסים, והסוגים הדומים של עובדים חקלאיים, יהיו זכאים לפיצוי בעד פגיעה, במקרה שהביא בעל הקרקע את החוזה לידי גמר לפני סיום תוקפו מחמת סיבות שאינן אי קיום של ההתחייבויות המוסמכות.
17. לחוכרים, אריסים, וסוגים דומים של עובדים חקלאיים, תהא הזכות לבצע את השיפורים העשויים להיות דרושים במשק שהם תופשים אותו, ואם השיגו את אישורם המוקדם של בעל הקרקע או של הרשות המוסמכת לבצע שיפורים כאמור, או במקרים שהללו מורשים בחוק, יהיו זכאים לפיצוי בעד הערך המוסף הקיים של אותם שיפורים בעת נטישת המשק.
18. מקום שנהוג, או בחוץ, שחוכרים, אריסים, וסוגים הדומים של עובדים חקלאיים, יתגוררו במשק, יש לעודד את בעלי הקרקעות לספק להם טיכון נאות, בהתאם לתקנים התואמים את יוקרת האדם, לגבי אותם עניינים כגון שמירה בפני איתני הטבע, אספקת מל שתיה, מתקנים סניטריים ודיור נפרד לבעלי חיים, הרשות המוסמכת תבקש באמצעים המתאימים והמעשיים כדי לסייע לבעלי הקרקעות לשאת באחריותם בנושא זה.
19. מקום שמתאים, וככל שאין הדבר טבוע באופיו של ההסדו החוזי, יורשו החוכרים, האריסים, והסוגים הדומים של עובדים חקלאיים, להשתמש בחלקת אדמה כדי לייצר מזון לעצמם ולמשפחותיהם.
20. ייבקשו אמצעים מתאימים, במסגרת השיטות של רישום ציבורי, כדי שזכויותיהם של חוכרים, אריסים, וסוגים דומים של עובדים חקלאיים, יירשמו כדין, בלא הוצאות, וכדי שהרישומים הקשורים בכך יהיו מעודכנים.

4. אמצעים משלימים

21. בכל המקרים המתאימים, הרשדות המוסמכות, תוך שיתוף פעולה במידת האפשר עם הארגונים המעובדיים, יעודדו, בהבטחת הכשרה מתאימה, את החוכרים, האריסים, והטוגים הדומים של עובדים חקלאיים, להקים מוסדות שיתופיים, כגון אגודות שיתופיות לייצור ולעיבוד של מוצרים חקלאיים, אגודות שיתופיות לאסראי, אגודות שיתופיות לשיווק המוצרים ואגודות שיתופיות לקניה, ולחזק את המוסדות מסוג זה הקיימים מכבר.

22. (1) בהתחשב במשאבים הלאומיים המצויים ובתנאים הסוררים בארץ, יש לבקש באמצעים למען יועצקו לחוכרים, אריסים, וטוגים דומים של עובדים חקלאיים, הלוואות מספיקות בריבית נמוכה, במזומנים או בעין, במיוחד:

(א) כדי לסייע להרים את רמת הייצור והצריכה;

(ב) כדי להקל על הגישה לקרקע;

(ג) כדי להגדיל את יעילותן של הרפורמות האגרריות ושל התכניות ליישוב הקרקעות.

(2) העצקתו של אסראי מסוג זה תיכלל, ככל שאפשר, במסגרת תכניות פיתוח וביהול חקלאיות, שאושרו ונבדקו כראוי.

(3) בהתחשב בתנאי הארץ, מן הראוי להקדיש תשומת לב מיוחדת לשיטות:

- (א) של אסראי שיתופי בריבית נמוכה;
- (ב) של אסראי שבפיקוח;
- (ג) של אסראי בנקאי בריבית נמוכה;
- (ד) של אסראי ללא ריבית הביתן על ידי המדינה.

(4) חוכרים, אריסים וטוגים דומים של עובדים חקלאיים לא יידרשו להשיג את הרשאתם של בעלי קרקעות לשם קבלת אסראי אשר ישמש לשיפור משקם.

23. (1) הרשויות והגופים המוסמכים יבקשו באמצעים המתאימים כדי להבטיח שחינוך כללי, וכן תכניות לחינוך חקלאי ולהכשרה מקצועית בחקלאות, יהיו, למעשה, בהישג ידם של חוכרים, אריסים, וטוגים דומים של עובדים חקלאיים, ושל התלויים בהם.

(2) מקום הרפורמה אגררית או תכניות ליישוב קרקעות חלות על בני אדם כאמור, יפותחו תכניות מיוחדות לחינוך ולהכשרה, כדי לאפשר להם להנות באורח מלא מן הרפורמה או תכניות היישוב הנזכרות.

(3) נציגיהם של הארגונים החקלאיים המעובדיים ישותפו בעבודתם של הגופים הממשלתיים האחראים להחלתן של הוראות פיסקה זו.

24. הרשויות המוסמכות יקדישו תשומת לב מיוחדת לתכניות מתואמות של פיתוח התעסוקה הכפרית, באופן:-

- (א) שתינתן לחוכרים, לאריסים, ולטוגים דומים של עובדים חקלאיים, וכן לבני משפחתם, האפשרות לבצל בשלמות את כושר עבודתם;
- (ב) שיסופקו עיסוקים קבועים, מחוץ לסקטור החקלאי, לאלה שאינם יכולים למצוא עבודה בחקלאות.

25. הרשויות המוסמכות ישקדו על כך שחוכרים, אריסים, וטוגים דומים של עובדים חקלאיים:

- (א) יהיו מוגנים, ככל האפשר ובאות, במערכות מתאימות של ביטוח סוציאלי;
- (ב) יהנו מתכניות לפיתוח כפרי הנוגעות לעניינים כגון חיבור, בריאות הציבור, שיכון ושירותים סוציאליים, לרבות פעילות תרבותית ופעילות מבוזרת, ובמיוחד מהחלתן של התכניות לפיתוח קהילתי לגביהם.

26. (1) חוכרים, אריסים, וטוגים דומים של עובדים חקלאיים, יוגבו, ככל שהדבר אפשרי ומעשי, מפני סיכונים של הפסד הכנסה כתוצאה מאסונות טבע, כגון בצורת, שטפונות, ברד, דליקה, מחלות בעלי חיים וצמחים.

(2) מקום שהדבר גאות ואפשרי, הרשויות המוסמכות, לאחר שביעור בחסכון את המצב בארץ, יכניסו וישודדו שיטות ביטוח אשר יגיבו על עובדים אלה מפני סיכונים כאמור, וימלאו תפקיד בכבד במימונן.

האמור לעיל הוא ברוח אמת של ההמלצה שאומצה כדיון על יוזי הורעידה הכללית של ארגון העבודה הבין-לאומי במושב החמשים ושנים, שנתקיים בג'ניבה ושעל צעילתו הוכרז ביום עשרים וחמשה ביוני, 1968.

ולראיה צרפנו את חתימותינו היום הזה, עשרים וחמשה ביוני, 1968.

בשם הורעידה,

ר. ג. סאן סבסטיאן.

המנהל הכללי של משרד העבודה הבין-לאומי,

דוד א. מורט.

המלצה מס' 132 של ארגון העבודה הבינלאומי

ה צ ע ה ל ה ח ל ט ה

מ ח ל י ט י ט : ליפות את כוחו של שר העבודה להניח על שולחן
הכנסת המלצה מס' 132, בדבר שיפור תנאי חייהם של עבודתם של חוכרים,
אריסים וסוגים דומים של עובדים חקלאיים, המ"ב, שנתקבלה על ידי ארגון
העבודה הבינלאומי במושביו ה- 52 בצירוף תזכיר לגבי כוונת הממשלה בקשר
עם ההמלצה האמורה.

מוגס ע"י שר העבודה

נספח 129

כ"א בחסון חס"ל
2 בנובמבר 1969

תזכיר בקשר להנחתן על שלחן הכנסת
של אמנות והמלצות של ארגון העבודה הבינלאומי

1. סעיף 19 לחוקת ארגון העבודה הבינלאומי קובע:
- 5" (א) תשלח האמנה לכל החברות לשם אישור;
- (ב) כל חברה וחברה מתחייבת להביא את האמנה, לשם חיקוק או לשם פעולה אחרת, לפני הרשות או הרשויות שהענין הוא בגדר סמכותן תוך תקופת שנה אחת – לכל היותר – מעילת מושב הועידה, אך אין אפשרות לעשות זאת מתוך תקופת שנה אחת מחמת נסיבות יוצאות מן הכלל – בהקדם האפשרי למעשה, ובשום פנים לא יאוחר משמונה-עשר חודש מסיום מושב הועידה.
- (ג) החברות יודיעו למנהל הכללי של משרד העבודה הבינלאומי על האמצעים שנקטו, בהתאם לסעיף זה, לשם הבאת ההמלצה בפני הרשות המוסמכת או הרשויות שהן רואות אותן כמוסמכות, ועל הפעולות שנקטו אותן רשויות.
- 6" (א) תישלח המלצה לכל החברות לעיוןן לשם מתן תוקף לה דרך תחיקה לאומית או באופן אחר;
- (ב) כל חברה וחברה מתחייבת להביא את ההמלצה לשם חיקוק או לשם פעולה אחרת לפני הרשות או הרשויות, שהענין הוא בגדר סמכותן, תוך תקופת שנה אחת – לכל היותר – מעילת מושב הועידה, או באין אפשרות לעשות זאת תוך תקופת שנה אחת מחמת נסיבות יוצאות מן הכלל, – בהקדם האפשרי למעשה, ובשום פנים לא יאוחר משמונה-עשר חודש מסיום הועידה;
- (ג) החברות יודיעו למנהל הכללי של משרד העבודה הבינלאומי על האמצעים שנקטו, בהתאם לסעיף זה, לשם הבאת ההמלצה בפני הרשות המוסמכת או הרשויות המוסמכות כאמור, בצירוף פרטים על הרשות או הרשויות שהן רואות אותן כמוסמכות, ועל הפעולה שנקטו אותן הרשויות."
2. המושב ה-36 של ועידת העבודה הבינלאומית שהתכנס בחודש יוני 1953 אישר חוות דעת של ועדות מומחים בדבר דרך הגשת האמנות וההמלצות לרשות המוסמכת שבה גאמר:
- (א) אין הממשלה יוצאת ידי החובה להגיש אמנות והמלצות לרשות החוקקת רק על ידי העברת נוסח האמנות וההמלצות למחוקק;
- (ב) "ההגשה" לרשות המחוקקת חייבת להיות מלווה הודעה או הצעות בהן נמסר על כוונת הממשלה ביחס לאמנה או המלצה;
- (ג) על הממשלה להודיע מה הצעדים שבדעתה לנקוט על מנת ליתן תוקף לאמנות ולהמלצות, או להודיע שאין לנקוט פעולה ויש לדחות החלטה לעתיד או שלרשות המחוקקת תנתן הזדמנות לוויכוח.
3. בהתאם להתחייבויות הנובעות מהאמור לעיל תונה. על שולחן הכנסת – מס' 132 המלצה/בדבר שיפור תנאי חייהם ועבודתם של חוכרים, אריסים, וסוגים דומים של עובדים חקלאיים.
4. ההמלצה מס' 132 תועבר לגורמים הנוגעים בדבר בכדי שתשמש להם ולמשרד העבודה עד כמה שהדבר ניתן, הנחיה לטיפול בנושא הנדון בהמלצה זו.

המלצה בדבר שיפור תנאי חייהם ועבודתם של חוכרים, אריסים וטוגים דומים של עובדים חקלאיים.

אומצה בידי הוועידה במושב החמישים ושנים,

ג'ניבה, 25 ביוני, 1968

המלצה 132

המלצה בדבר שיפור תנאי חייהם ועבודתם של חוכרים, אריסים וטוגים דומים של עובדים חקלאיים.

הוועידה הכללית של ארגון העבודה הבין-לאומי, לאחר שנקראה בג'ניבה על ידי הוועד המנהל של משרד העבודה הבין-לאומי ונתכנסה למושב החמישים ושנים ביום 5 ביוני, 1968,

לאחר שהחליטה על אימוצן של הצעות מסוימות בדבר שיפור תנאי חייהם ועבודתם של חוכרים, אריסים, וטוגים דומים של עובדים חקלאיים, הוא הסכיף הרביעי בסדר יומו של המושב,

לאחר שהחליטה כי הצעות אלו ילבשו צורת המלצה, בשומה אל לבת, כי הצעות אלו אינן מהוות אלא בחינה אחת של בעיית הרפורמה האגררית והן חייבות להימצא באותה מסגרת רחבה יותר, בתיתה את דעתה, כי ארגון האומות המאוחדות והסוכנויות המיוחדות, במיוחד ארגון העבודה הבין-לאומי והארגון למזון ולחקלאות של האומות המאוחדות, בקראו, בהחלטות המועצה הכלכלית והסוציאלית של האומות המאוחדות, להקדיש תשומת לב רבה יותר לכל בחינותיה של הרפורמה האגררית,

בהוכיפה ובתיתה את דעתה, כי למען הצלחת הפעולה הקטורה בבחינות השונות ביותר של הרפורמה האגררית חיוני הדבר לקיים שיתוף פעולה הדוק בתחומיהם המתאימים בין ארגון האומות המאוחדות ובין הסוכנויות המיוחדות, במיוחד הארגון למזון ולחקלאות של האומות המאוחדות, שתפקידו העיקרי בנוגע לרפורמה האגררית הוכר על ידי המועצה הכלכלית והסוציאלית של האומות המאוחדות.

בתיתה את דעתה, כי התקנים שלקמן עוצבו, כתוצאה מכל, מתוך שיתוף פעולה עם ארגון האומות המאוחדות ועם הארגון למזון ולחקלאות של האומות המאוחדות, וכי כדי למנוע כפילות ולהבטיח תאום באות יימשך שיתוף פעולה זה, במגמה לקדם ולהבטיח את החלתם של התקנים הנידונים.

בתינתן את דעתה, במיוחד, כי כל הדינים והחשבונות שהוגשו על ידי החברות, בהתאם לסעיף 19 של חוקת ארגון העבודה הבין-לאומי, יועמדו לרשותם של ארגון האומות המאוחדות ושל ארגון למזון ולחקלאות של האומות המאוחדות כדי לאפשר להם להביא בחשבון דינים וחשבונות אלה בעבודותיהם. שלהם בדבר הרפורמה האגררית, ובדינים וחשבונות הנוגעים להתקדמות שהוגשה בתחום הרפורמה האגררית, המבוקשים על ידי המועצה הכללית והסוציאלית של האומות המאוחדות.

מאמצת ביום זה, עשרים וחמישה ביוני, אלף תשע מאות ששים ושמונה, את ההמלצה חלקמן, שתיקרא "המלצה בדבר חוכרים ואריסים, 1968".

1. תחום התחולה

1. (1) המלצה זו חלה על עובדים חקלאיים -

(א) המטלמים דמי שכירות קבועים במזומנים, בעין, בעבודה, או בצרופם של אלה,

(ב) המטלמים דמי שכירות בעין, כשאלה מהווים חלק מוסכם מן היבול,

(ג) אשר שכרם הוא חלק מן היבול, במידה שאין התחיקה הנוגעת לשכירים חלה עליהם, ^{שעה שהם עובדים את האדמה בעצמם, או שעה שהם מעסיקים עזרה מן החוץ בגבולות שנקבעו בתחיקת הארץ.}

(2) עובדים אלה יאוזכרו לקמן כ- "חוכרים, אריסים וסוגים דומים של עובדים חקלאיים".

2. המלצה זו אינה חלה על יחסי העסקה שבהם משלמים בעד העבודה שכר עבודה קבוע.

3. הוראות המלצה זו הנוגעות ל"בעלי קרקעות" חלות על כל אדם שעמו עורך עובד הגידון בהמלצה זו חרזה של חכירה, של אריסות, או הסדר דומה, בין שאדם זה הוא בעל הקרקע, בא כוחו של בעל הקרקע, או כל אדם אחר המחזיק בזכות לערוך את החרזים הגידונים.

2. מטרות

4. אחת ממטרותיה של כל מדיניות כלכלית וסוציאלית חייבת להיות - להעלות באורח פרוגרסיבי ומתמיד את רוחתם של החוכרים, האריסים והסוגים הדומים של עובדים חקלאיים, ולהבטיח להם את הדרגה הגבוהה ביותר האפשרית של יציבות ובטחון בנוגע לעבודתם ולאמצעי מחייתם, בהתחשב בצורך להיזקק לטכניקות חקלאות טובות ולהשתמש באורח יעיל במשאבים הטבעיים והכלכליים המצויים, וכן באמצעים הכספיים של הארץ המעורבים.

5. החברות חייבות, בלא לפגוע בזכויותיהם היסודיות של בעלי הקרקעות,

לבקוט בצעדים המתאימים כדי שהנהלת המטקים תהא מוטלת בעיקרה על החוכרים, האריסים, והסוגים הדומים של עובדים חקלאיים; הן חייבות לספק להם את העזרה הנדרשת לתכלית זו, תוך סקידה על כך שהמשאבים הנוצלו באופן הטוב ביותר וכי הם יישמרו כראוי.

6. בהתאם לעיקרון הכללי, לפיו הגישה אל הקרקע חייבת להיות פתוחה לעובדים חקלאיים מכל הסוגים, יש לבקוט באמצעים, מקום שהדבר תואם את ההתפתחות הכלכלית והסוציאלית, במגמה להקל על גישתם של חוכרים, אריסים וסוגים דומים של עובדים חקלאיים אל הקרקע.

7. יש לעודד ולהקל הקמתם ופיתוחם, על בסיס חופשי, של ארגונים המייצגים את עניניהם של חוכרים, אריסים, וסוגים דומים של עובדים חקלאיים, ושל ארגונים המייצגים את עניניהם של בעלי קרקעות.

8. מן הראוי להכיר בכך, שכל האמצעים שנקבעו בהמלצה זו, במגמה להשיג את המטרות המפורשות בפיסקאות 4 עד 7, יהיו יעילים יותר אם ישתלבו בתכנית ארצית כוללת של רפורמה אגררית.

3. דרכי הביצוע

9. מקום שהתחיקה המסדירה החזקת קרקעות, או התחיקה המסדירה עניני עבודה, העומדות בתוקפן, אינן מאפשרות להשיג באורח מניח את הדעת את מטרות המדיניות האגררית שצוינו לעיל, ובמיוחד אותן מטרות שפורשו בפסקה 4, מן הראוי לתקן את התחיקות הללו, או לאמץ תחיקה מיוחדת, לאחר התייעצות עם הארגונים המעוניינים, או, אם אין אלה קיימים, עם נציגי הנוגעים בדבר.

10. מן הראוי לבקוט באמצעים ולקבוע נוהלים המתאימים לתנאי הארץ כדי:

(א) להבטיח שדמי השכירות יהיו בגובה אשר -

(1) יאפשר לתופש המקרקעין רמת חיים התואמת את יוקרת האדם;

(2) יספק לכל אחד מן הצדדים תמורה צודקת ונאותה;

(3) יסייע לעבודת אדמה מתקדמת;

(ב) לקבוע את החלק המינימלי מן היבול שלו זכאים בני האדם המוזכרים בפסקה 1, פסקת משנה (1) (ג);

(ג) לערוך תיאומים בדמי-השכירות בנסיבות מיוחדות, כגון במקרים של שינויים ממשיים ביבול, במחירי הקרקע ובשוריה;

(ד) לדחות את תשלום דמי השכירות, ומקום שהנסיבות תובעות זאת, להפחיתם, במקרה של יבול רע, או של אסונות אחרים הפוגעים במשק, שבגרמו סחמת סיבות טבע שאין החוכר, האריס, או העובד החקלאי מסוג דומה, יכול לצפותם או למונעם.

11. יש לבקש באמצעים מתאימים כדי להקן על חוכרים, אריסים, וסוגים דומים של עובדים חקלאיים, מפני כפיה, מצד בעלי קרקעות, של כל צורה של שירותים אישיים, אם בתשלום ואם שלא בתשלום; כל נסיון להסיל שירותים כאמור דיבר יהא ענישה מתאימה שתיקבע בידי הרשות המוסמכת.

12. מנגנון מתאים, המותאם לתנאי הארץ, יהא חייב לאפשר:

(א) את הבטחת החלתם של התחיקה, התקנות, החוזים וההסדרים שבמנהג, התורמים לרווחתם, המעוררים את רוח יוזמתם והמבטיחים את הגנתם של חוכרים, אריסים, וסוגים דומים של עובדים חקלאיים;

(ב) את היישוב המהיר, במינימום של הוצאות, של סכסוכים בין בעלי קרקעות, מצד אחד, ובין חוכרים, אריסים וסוגים אחרים של עובדים חקלאיים, מן הצד האחר.

13. הארגונים המייצגים את עביניהם של חוכרים, אריסים וסוגים דומים של עובדים חקלאיים, והארגונים המייצגים את עביניהם של בעלי קרקעות, או, מקום שאלה אינם קיימים, נציגיהם של הזוגעים בדבר, ישותפו בהפעלתם של הצוהלים והמנגנון הנזכרים בפיסקאות 10 ו-12, וכן בבדיקת החוזים המוזכרים בפסקה 14, פסקת משנה (1) (א), ופיסקה 15.

14. (1) החוזים המסדירים את היחסים בין בעלי קרקעות, מצד אחד, ובין חוכרים, אריסים וסוגים דומים של עובדים חקלאיים, מן הצד האחר,

(א) יהיו, מתוך העדפה, ערוכים בכתב, או תואמים דגם-חוזה שנקבע בידי רשות מוסמכת;

(ב) יהיו ערוכים לפי צורה שנקבעה, וכדי להבטיח שהחוכרים, האריסים או הסוגים הדומים של עובדים חקלאיים, יבינו הבנה שלמה את הזכויות והחובות הנובעות מן החוזים, בתנאים אשר יבטיחו פיקוח באות מצד הרשויות המוסמכות;

(ג) יהיו חלים על תקופת זמן מספקת, וכוללים תנאי מתאים של חידוש מאליו, באופן שיבטיחו את הבטחון שבהחזקת הקרקע ויעודדו שיטות עבודה חקלאית טובות

(2) ייאסר על בעלי קרקעות לתבוע מתת, במזומנים או בעין, או תשלומים אחרים, בעד מסירת החוזה או חידושו; כל נסיון לתבוע תשלומים כאמור דיבר יהא ענישה מתאימה שתיקבע בידי הרשות המוסמכת.

15. (1) כל חרזה חייב לכלול את כל הפרטים העשויים לחידוש, יחד עם החוקים והתקנות הנוגעים לענין, כדי לקבוע את זכויותיהם וחובותיהם של הצדדים.

(2) בכל המקרים יכללו הפרטים שיש לכלול בחרזה את הבאים לקמן:

- (א) שמות הצדדים המתקשרים ושאר פרטים הדרושים לזיהויים;
- (ב) תאור המשק יחד עם רשימת מצאי;
- (ג) דמי השכירות שיש לשלם בעד המשק, או השכר המגיע בעד עבודתו של תופש המקרקעין, וצורת התשלום בכל אחד משני המקרים;

(3) הפרטים שיש לכלול בחרזה יכללו גם את הבאים לקמן, במידה שאין הם קבועים באורח מספיק בחוקי הארץ או בתקנותיה:

- (א) משך זמן החרזה והשיטה לחישובו של משך זמן זה;
- (ב) הוראות הנוגעות לחידוש של החרזה או להבאתו לידי סיום, ולפי הבאות, להעברתו של החרזה, ולחוקי משנה;
- (ג) קביעת סוגי התיקונים שלהם יהא אחראי כל אחד מן הצדדים;
- (ד) זכויותיהם וחובותיהם המתאימות של הצדדים, בנוגע להוצאות הייצור, ליבול המשק והעשיה בו;

(ה) הזכות לפיצוי בעד שיפורים שנעשו בידי תופש המקרקעין במשך קיום החרזה, כאמור בפסקה 17.

(ו) הזכות לפיצוי בעד פגיעה, במקרה שהביא בעל הקרקע את החרזה לידי גמר לפני תום תוקפו, כאמור בפסקה 16, פסקת משנה 4;

(ז) זכויותיהם וחובותיהם המתאימות של הצדדים בנוגע לבזק לבנינים ולצידוד;

(ח) בזהלים ליישוב סכסוכים;

(ט) כללים החלים במקרה של פטירת תופש המקרקעין;

(י) אמצעים המיועדים להגן על זכויותיהם המתאימות של הצדדים בנוגע למקורות מחצבים, מקורות מים ומקורות אחרים הקשורים במשק.

(4) החרוזים יכללו, מקום שנאות, את הפרטים שלקמן:

(א) שיטות החקלאות שיש להשתמש בהן כדי להבטיח את החזקתם התקינה של המשק ומשאביו;

(ב) הסידורים שעל בעל הקרקע לספקם, כגון סיכון וסדרי בוחות אחרים;

(ג) הביטוח שיש לבקש בו מפני סיכונים חקלאות וסיכונים אחרים, והאחריות לגבי הוצאותיו של ביטוח כאמור.

16. (1) זכותו של בעל הקרקע להביא את החוזה לידי גמר לפני סיום תוקפו, לאחר מתן הודעה באותה, תוגבל למקרים הקבועים בחוק או בתקנות, כגון כאשר הקרקע מבוצלת באופן גרוע בידי התופש בה, או כאשר בעל הקרקע חפץ לחדש את תפישתו בה לשם מטרות הנראות כמוצדקות בעיני הרשות המוסמכת.
- (2) מקום שחוזה הובא לידי גמר, כאמור, יינתן לחוכרים, לאריסים, ולסוגים דומים של עובדים חקלאיים, זמן מספיק כדי לאסוף את יבולם, או יפוצו בשל כך באורח נאות, לפי בחירתם.
- (3) במקרה של מכירת הקרקע התפוש על ידם, יש להודיע על כך לחוכרים, לאריסים ולסוגים דומים של עובדים חקלאיים, בכתב, בעוד מועד. אלה אשר עיבדו את אדמותיהם באורח המניח את הדעת במשך מספר שנים שנקבע, יהנו מזכות קדימה בקניה.
- (4) החוכרים, האריסים, והסוגים הדומים של עובדים חקלאיים, יהיו זכאים לפיצוי בעד פגיעה, במקרה שהביא בעל הקרקע את החוזה לידי גמר לפני סיום תוקפו מחמת סיבות שאינן אי קיום של ההתחייבויות המוסמכות.
17. לחוכרים, אריסים, וסוגים דומים של עובדים חקלאיים, תהא הזכות לבצע את השיפורים העשויים להיות דרושים במשק שהם תופשים אותו, ואם השיגו את אישורם המוקדם של בעל הקרקע או של הרשות המוסמכת לבצע שיפורים כאמור, או במקרים שהללו מורשים בחוק, יהיו זכאים לפיצוי בעד הערך המוסף הקיים של אותם שיפורים בעת בטישת המשק.
18. מקום שנהוג, או בחוץ, שחוכרים, אריסים, וסוגים דומים של עובדים חקלאיים, יתגוררו במשק, יש לעודד את בעלי הקרקעות לספק להם טיכון נאות, בהתאם לתקנים התואמים את יוקרת האדם, לגבי אותם עניינים כגון שמירה בפני איתני הטבע, אספקת מי שתייה, מתקנים סניטריים ודיוור בפרד לבעלי חיים, הרשות המוסמכת תבקר באמצעים המתאימים והמעשיים כדי לסייע לבעלי הקרקעות לשאת באחריותם בנושא זה.
19. מקום שמתאים, וככל שאין הדבר טבוע באופיו של ההסדו החוזי, יורשו החוכרים, האריסים, והסוגים הדומים של עובדים חקלאיים, להשתמש בחלקת אדמה כדי לייצר מזון לעצמם ולמשפחותיהם.
20. ייבקשו אמצעים מתאימים, במסגרת השיטות של רישום ציבורי, כדי שזכויותיהם של חוכרים, אריסים, וסוגים דומים של עובדים חקלאיים, יירשמו כדין, בלא הוצאות, וכדי שהרישומים הקשורים בכך יהיו מעודכנים.

4. אמצעים משלימים

21. בכל המקרים המתאימים, הרשויות המוסמכות, תוך שיתוף פעולה במידת האפשר עם הארגונים המעוניינים, יעודדו, בהבטחת הכשרה מתאימה, את החוכרים, האריסים, והסוגים הדומים של עובדים חקלאיים, להקים מוסדות שיתופיים, כגון אגודות שיתופיות לייצור ולעיבוד של מוצרים חקלאיים, אגודות שיתופיות לאסרתי, אגודות שיתופיות לשיווק המוצרים ואגודות שיתופיות לקניה, ולחזק את המוסדות מסוג זה הקיימים מכבר.

22. (1) בהתחשב במשאבים הלאומיים המצויים ובתנאים הסוררים בארץ, יש לנקוט באמצעים למען יועבדו לחוכרים, אריסים, וסוגים דומים של עובדים חקלאיים, הלוואות מספיקות בריבית זמוכה, במזומנים או בעין, במיוחד:

(א) כדי לסייע להרים את רמת הייצור והצריכה;

(ב) כדי להקל על הגישה לקרקע;

(ג) כדי להגדיל את יעילותן של הרפורמות האגרריות ושל התכניות ליישוב הקרקעות.

(2) הענקתו של אשראי מסוג זה תיכלל, ככל שאפשר, במסגרת תכניות פיתוח וניהול חקלאיות, שאושרו ונבדקו כראוי.

(3) בהתחשב בתנאי הארץ, מן הראוי להקדיש תשומת לב מיוחדת לשיטות:

- (א) של אשראי שיתופי בריבית זמוכה;
- (ב) של אשראי שבפיקוח;
- (ג) של אשראי בזקאי בריבית זמוכה;
- (ד) של אשראי ללא ריבית הניתן על ידי המדינה.

(4) חוכרים, אריסים וסוגים דומים של עובדים חקלאיים לא יידרשו להשיג את הרשאתם של בעלי קרקעות לשטן קבלת אשראי אשר ישמש לשיפור משקם.

23. (1) הרשויות והגופים המוסמכים יבקשו באמצעים המתאימים כדי להבטיח שחינוך כללי, וכן תכניות לחינוך חקלאי ולהכשרה מקצועית בחקלאות, יהיו, למעשה, בהישג ידם של חוכרים, אריסים, וסוגים דומים של עובדים חקלאיים, ושל התלויים בהם.

(2) מקום הרפורמה אגררית או תכניות ליישוב קרקעות חלות על בני אדם כאמור, יפותחו תכניות מיוחדות לחינוך ולהכשרה, כדי לאפשר להם להנות באורח מלא מן הרפורמה או תכניות היישוב הנזכרות.

(3) נציגיהם של הארגונים החקלאיים המעוניינים ישותפו בעבודתם של הגופים הממשלתיים האחראים להחלתן של הוראות פיסקה זו.

24. הרשויות המוסמכות יקדישו תשומת לב מיוחדת לתכניות מתואמות של פיתוח התעסוקה הכפרית, באופן:-

- (א) שתיבתן לחוכרים, לאריסים, ולסוגים דומים של עובדים חקלאיים, וכן לבני משפחתם, האפשרות לבצל בשלמות את כושר עבודתם;
- (ב) שיסופקו עיסוקים קבועים, מחוץ לסקטור החקלאי, לאלה שאינם יכולים למצוא עבודה בחקלאות.

25. הרשויות המוסמכות ישקדו על כך שחוכרים, אריסים, וסוגים דומים של עובדים חקלאיים:

- (א) יהיו מוגנים, ככל שאפשר ונאות, במערכות מתאימות של ביטוח סוציאלי;
- (ב) יהנו מתכניות לפיתוח כפרי הנוגעות לעניינים כגון חיבור, בריאות הציבור, שיכון ושירותים סוציאליים, לרבות פעילות תרבותית ופעילות מבדרת, ובמיוחד מהחלתן של התכניות לפיתוח קהילתי לגביהם.

26. (1) חוכרים, אריסים, וסוגים דומים של עובדים חקלאיים, יוגנו, ככל שהדבר אפשרי ומעשי, מפני סיכונים של הפסד הכנסה כתוצאה מאסונות טבע, כגון בצורת, שטפונות, ברד, דליקה, מחלות בעלי חיים וצמחים.

(2) מקום שהדבר נאות ואפשרי, הרשויות המוסמכות, לאחר שיביעו בחשבון את המצב בארץ, יכניסו ויעודדו שיטות ביטוח אשר יגינו על עובדים אלה מפני סיכונים כאמור, וימלאו תפקיד בכבד במימונן.

האמור לעיל הוא ברוח אמת של ההמלצה שאומצה כדין על ידי הוועידה הכללית של ארגון העבודה הבין-לאומי במושב החמישים ושנים, שנחקקים בג'ניבה ושעל בעילתו הוכרז ביום עשרים וחמשה ביוני, 1968.

ולראיה צרפנו את חתימותינו היום הזה, עשרים וחמשה ביוני, 1968.

בשיא הוועידה,

ר. ג. סאן סבסטיאן.

המנהל הכללי של משרד העבודה הבין-לאומי,

דוד א. מורט.

ה צ ע ה ל ח ח ל ט ה

מ ח ל י ט י ס :

- א. לאשר הפעלתן של אוניות הנוסעים "נילי" ו"דן" בקוי הים-התיכון, משך שנת 1970, ע"י חברת "צי"ס.
- חברת "קוים" הממשלתית, בעלת האוניות, תחכירן לחברת "צי"ס למטרה הנ"ל.
- ב. הממשלה תקציב למטרה זו 2 מיליון ל"י כסובסידיה להפעלתן במשך שנה אחת. במידה וההפסד יעלה על 2 מיליון ל"י, תכסה הממשלה מחצית מהסכום שמעל 2 מיליון הלירות.
- ג. לאור התוצאות בהפעלת אוניות הנוסעים משך שנת 1970, יוחלט על עתיד ענף הנוסעים, ובמידה ויוחלט על המשך הפעלתו - תוקם חברה מיוחדת לצורך זה.

ד ב ר י ה ט ב ר

בספטמבר 1967 הוחלט על המשך קיום ענף הנוסעים בצי הישראלי למשך 3 שנים כסובסידיה שנתית של עד 5 מיליון ל"י לשנה. כן הוחלט שאם יצומצם מספר האוניות חקטן הסובסידיה.

צי הנוסעים מונה כיום 3 אוניות, "דן" ו"נילי" בבעלות הממשלה ו"מולדת" בבעלות "צי"ס.

האוניה "מולדת" אינה מתאימה לתנאים הסוררים כיום בשוק הובלת הנוסעים בים, ולכל הדעות יש למכרה בהקדם.

בהתחשב בנסיבות המיוחדות שנוצרו, הסכים ציבור הימאים, תוך גילויי אחריות לענף כולו, לתת יד למאמץ של חסכון וייעול אשר יביא לצמצום משמעותי בהפסדי ענף הנוסעים.

איגוד הימאים הסכים לצמצום ניכר בצוותות אנשי הסירות עד ל-60%. כן הסכים האיגוד כי האוניות תופעלנה לא משך כל השנה.

אין להתעלם גם מן החשיבות הלאומית בהמשך קיומו של צי אוניות הנוסעים במדינת ישראל.

. / ועדת

ועדת מומחים מיוחדת שנחמנתה על ידי שר התחבורה, ועל דעת שר האוצר, בדקה את הצעות הימאים והגיעה למסקנה כי ההפסד כתוצאה מהפעלת האוניות "נילי" ו"דן" בים-התיכון בתנאים אלה עשוי להיות בין 2 ל- 4 מיליוני לירות.

מנכ"ל "צי"ס" סבור שההפסד עשוי להיות כ- 2 מיליון ל"י.

הועדה בחנה גם הצעות נוספות כגון הפעלת האוניה "דן" בים-התיכון והאוניה "נילי" בים סוף, והגיעה למסקנה כי ההפסד במקרה זה עשוי להיות בין 6 ל- 9 מיליוני לירות.

הפסקת קיומו של צי הנוסעים עלולה לגרום לזעזועים חמורים בצי כולו.

בהתחשב בכל האמור לעיל ובנכונות הימאים לתת כתף לנושא, מוצע לאשר המשכת הפעלת 2 האוניות הנ"ל בתנאים האמורים.

מוגש ע"י שר התחבורה

כ"ד בחשוון תש"ל
5 בנובמבר 1969

ה צ ע ה ל ה ח ל ט ה

מ ח ל י ט י ס :

- א. לאשר הפעלתן של אוניות הנוסעים "נילי" ו"דן" בקווי היס-התיכון, משך שנת 1970, ע"י חברת "צי"ס".
- חברת "קוים" הממשלתית, בעלת האוניות, תחזיר לחברת "צי"ס" למטרה הנ"ל.
- ב. הממשלה תקציב למטרה זו 2 מיליון ל"י כסובסידיה להפעלתן במשך שנה אחת. במידה וההפסד יעלה על 2 מיליון ל"י, תכסה הממשלה מחצית מהסכום שמעל 2 מיליון הלירות.
- ג. לאור התוצאות בהפעלת אוניות הנוסעים משך שנת 1970, יוחלט על עתיד ענף הנוסעים, ובמידה ויוחלט על המשך הפעלתו - תוקם חברה מיוחדת לצורך זה.

ד ב ר י ה ס ב ר

בספטמבר 1967 הוחלט על המשך קיום ענף הנוסעים בצי הישראלי למשך 3 שנים בסובסידיה שנתיית של עד 5 מיליון ל"י לשנה. כן הוחלט שאם יצומצם מספר האוניות תקטן הסובסידיה.

צי הנוסעים מונה כיום 3 אוניות, "דן" ו"נילי" בבעלות הממשלה ו"מולדת" בבעלות "צי"ס".

האוניה "מולדת" אינה מתאימה לתנאים השוררים כיום בשוק הובלת הנוסעים בים, ולכל הדעות יש למכרה בהקדם.

בהתחשב בנסיבות המיוחדות שנוצרו, הסכים ציבור הימאים, תוך גילויי אחריות לענף כולו, לתת יד למאמץ של חסכון וייעול אשר יביא לצמצום משמעותי בהפסדי ענף הנוסעים.

איגוד הימאים הסכים לצמצום ניכר בצוותות אנשי השירותים עד ל-60%. כן הסכים האיגוד כי האוניות תופעלנה לא משך כל השנה.

אין להתעלם גם מן החשיבות הלאומית בהמשך קיומו של צי אוניות הנוסעים במדינת ישראל.

. / ועדת

ועדת מומחים מיוחדת שנחמנתה על ידי שר התחבורה, ועל דעת שר האוצר, בדקה את הצעות הימאים והגיעה למסקנה כי ההפסד כתוצאה מהפעלת האוניות "נילי" ו"דן" בים-התיכון בתנאים אלה עשוי להיות בין 2 ל- 4 מיליוני לירות.

מנכ"ל "צי"ס" סבור שההפסד עשוי להיות כ- 2 מיליון ל"י.

הועדה בחנה גם הצעות נוספות כגון הפעלת האוניה "דן" בים-התיכון והאוניה "נילי" בים סוף, והגיעה למסקנה כי ההפסד במקרה זה עשוי להיות בין 6 ל- 9 מיליוני לירות.

הפסקת קיומו של צי הנוטעים עלולה לגרום לזעזועים חמורים בצי כולו.

בהתחשב בכל האמור לעיל ובנכונות הימאים לתת כתף לנושא, מוצע לאשר המשכת הפעלת 2 האוניות הנ"ל בתנאים האמורים.

מוגש ע"י שר התחבורה

כ"ד בחשוון תש"ל
5 בנובמבר 1969

מדינת ישראל

האוצר

ירושלים, י"א בתשרי תשל"א
23 בספט' 1969

מס'

אל : ראש הממשלה

מאת: י. ארנון

גברתי ראש הממשלה,

הנדון: פתוח כלכלי של השטחים המוחזקים

לאחר הישיבה מיום 27.8.69 בלשכתך על נושא הפליטים, כיבסתי התיעצות ביום 8.9.69 בהשתתפות: ה"ה י. הרצוג, מבכ"ל משרד רוה"מ, מר דוד גולן מבכ"ל משרד המסחר והתעשייה, מר א. עמיעד מבכ"ל משרד החקלאות ופרופ' מ. ברונו נציג קבוצת רחובות. גובשה מערכת הצעות מעשיות בתחומי התעשייה החקלאות השיכון והפליטים.

א. הקמת מרכזי תעשייה

מוצע להקים שני מרכזי תעשייה (שני מרכזים ביו"ש: בחברון ובשכם - או מרכז אחד ביו"ש ומרכז שני ברצועה). מרכזים אלה יכוונו לתעשיות עתירות עבודה. הכוונה היא בעיקר להקמת מבנים רב תכליתיים בדומה לאיזורי פיתוח בארץ. הפעלת שני מרכזים ל-500 עובדים כל אחד תעלה כ-12 מיליון ל"י (4 מיליון ל"י במבנים ועוד 8 מיליון ל"י בציוד והון חוזר), מזה חלקה של הממשלה יהיה כ-8 מיליון ל"י חצי כהוצאה תקציבית וחצי קרן הלוואות. היתרה תושקע ע"י משקיעים פרטיים ממקורות עצמאיים שלהם. מרכזים אלה מיועדים להפוך למוקדי פעילות כלכלית ועצם הקמתם עשויה להכפיל את הפעילות הכלכלית.

מוצע להקים אחד משני מרכזי התעשייה בקרבת מקום למחנה פליטים. רצוי להצמיד לידם מוסדות לחינוך מקצועי מתאימים. הבניה של המרכזים תעשה כחלק מתהליך ההכשרה המקצועית.

ב. פיתוח חקלאי

מוצע פיתוח חקלאי מודרג בגדה תוך 5-7 שנים בשני שלבים. מטרתה של התכנית היא להעלות את החקלאות המסורתית של הגדה לחקלאות אינטנסיבית מתקדמת. ההשקעה בשלב א' באומדת ב-25 מיליון ל"י מזה 2/3 יושקע לפיתוח ויעול מקורות המים, וביצועה ימשך שנתיים. שנה לאחר ביצוע שלב א' יעלה ערך הייצור ב-40 מיליון ל"י בערך ותיוצר תעסוקה ישירה ועקיפה ל-4000-3000 איש, עם גמר שלב א' יחל ביצוע שלב ב' שבסופו תיוצר תעסוקה ל-10.000 - 8.000 איש וערך הייצור יעלה ל-100 מיליון ל"י ההשקעה הכוללת בשני השלבים תהיה בערך 30 מיליון דולר. ההשקעה בהצעות עזה תהיה בערך 30 מיליון ל"י ומטרתה היא החדרת גידולים עתירי עבודה והקמת מפעלי עבוד ושירותים.

ג. שיפוץ מחנה פליטים

לאחר התייעצות עם מושלים צבאיים הצוגעים בדבר, מוצע להתחיל בשיפוץ מחנה פליטים אחד בגדה במגמה להנפכו לכפר חקלאי. ההשקעה הכרוכה בשיפוץ מעין זה היא כ-2 מיליון ל"י, תבוא ממקורות חו"ל ותבוצע ע"י גורמים מקומיים.

ד. הקמת קרן הלוואות לשכון

מוצע להקים קרן הלוואות לשיכון בגדה אשר תופעל באמצעות גורמים מקומיים לא ישראליים (הכוונה הסמויה היא בעיקר הלוואות שיכון לפליטים).

ה. מינוי רכז

יש לברר האם הפעולה דורשת רכז מיוחד, כפי שהוצע ע"י חלק מהמשתתפים.

ו. התקציב

התקציב הדרוש לשנים 1969/70 ו-1970/71 הוא 25 מיליון ל"י לשנה. כפי שבמסר לבו קיימת אפשרות לקבל סכום של כחצי מיליון דולר מקרן בחו"ל, בעיקר לשיפוץ מחנה פליטים.

כל הנ"ל הינו בבחיבת שלב ראשוני לפעילות כלכלית מוגברת בשטחים. יחד עם ביצוע שלב ראשוני זה, יש לתכנן את השלבים הבאים במסגרת פיתוח רב מימדים באמצעות קרן בין לאומית וכו', ע"פ הצעת ועדת רחובות.

אם התוכנית הנ"ל מתקבלת על צעת ראש הממשלה, אנו מציעים כי הנושא יידון בקרוב בוועדת הנשרים לענייני השטחים. לישיבה זו בביא הצעות מפורטות לפי הסעיפים דלעיל.

רצ"ב בספח על פיתוח תעשיתי בירוש ורצועת עזה ובספח על פיתוח חקלאי בירוש ורצועת עזה.

בברכת גמר חתימה טובה,

י. ארנון

פתוח תעשיתי ביו"ש ורצועת עזה

ההנחה הבסיסית היא כי הממשלה תפעל ע"י יצרת תנאים נאותים ועדוד יוזמות ולא האמצעות תכנון פרויקטים מפעליים ובודאי לא ע"י הקמתם באמצעות גופים צבוריים.

בנוסף להחלטה להעניק ביו"ש ורצועת עזה הקלות במסים בהלוואות ובערבויות, מוצע בזה לבקוש בשני צעדים נוספים: הקמת מבנים לתעשייה ומלאכה (לתשכרה) והכשרה מקצועית.

אנו מעריכים כי בתעשיות עתירות עבודה עליהם מדובר יהיה צורך בבניה של כ-10 מ"ר לעובד (בנספח מס. 1 ראה מקדם שטח לגבי מספר ענפי תעשייה).

לפי הנסיון שלנו באזורי פתוח ההשקעה הדרושה למבנים סטנדרטיים היא כ-200 ל"י למ"ר לבניה. כהוצאות תשתית ופתוח כללי יש לקחת בחשבון כ-40 ל"י נוספות למ"ר. הערכה זו מבוססת על המקדמים המשמשים לנו באזורי פתוח בישראל תוך התאמתם לסוגי התעשייה והמקום החזויים בשטחים.

באגף לאזורי פתוח במשרדנו ישנם תכניות מוכנות ביחידות סטנדרטיות בגדלים שונים, המוקמות ללא מחיצות והתנבות להתאמה לפרויקטים הספציפיים בצורפים שונים של תאים פנימיים. התכניות העקריות הן:

א. יחידה למלאכה ותעשייה זעירה בת 600 מ"ר הנתנת לחלוקה ל-9 תאים.

ב. יחידה תעשיתית קטנה בת 1160 מטר הניתנת לחלוקה ל-4 תאים.

ג. יחידה תעשיתית גדולה של כ-3000 מטר.

ההוצאות לציוד קבוע ולהון חוזר משתנות בהתאם לענפים וגם המקדמים הרבה פחות מהימנים, בכל זאת ניתן להתבסס לצור הערכת סדרי גודל על המקדמים הבאים:

הענף	השקעה בציוד קבוע לעובד	הון חוזר לעובד
מזון	12,000.-	כ- 20% מהמחזור - מבלי להביא בחשבון אשראי ללקוחות. כמווד מינימלי ניתן להביא בחשבון כ- 2,500.- - 2,000 ל"י לעובד.
טכסטיל, הלבשה ועור	5,000.-	
עיבודי מתכת, חשמל וכד'	5,500.-	
עיבודי עץ, רהיטים	4,500.-	
אריזות, מלאכת מחשבת וכד'	2,000.- - 1,000.-	

* כממוצע בין הרבה יותר במפעלים כמו הקפאה והרבה פחות בעישון דגים.

ההוצאה הממוצעת הדרושה למרכז תעשייתי תלויה, כמובן, בגודל המרכז ובהרכב הענפי הספציפי. ככל שמרכז מסוים יתוכנן לספק יותר מקומות תעסוקה הוא יצטרך כנראה לכלול יותר מפעלים גדולים חדורשים בדרך כלל השקעה יותר גדולה לעובד בציוד קבוע ובשטחים מסביב לשטח היצור הישיר (תקורה). לגבי בניה ישירה של שטח יצור ולגבי הון חוזר לא נראה שיהיה שוני מהותי מבחינה זאת. בהתאם למקדמים המפורטים לעי"ל סוכמו ההוצאות הכוללות ל- 3 אלטרנטיבות לצוגמא:

1000 עובד	500 עובד	300 עובד	
1,500,000.- ל"י *	800,000.- ל"י	400,000.- ל"י	חשתי ופתוח סביבה
2,500,000.-	1,200,000.-	600,000.-	בניה
6,000,000.-	2,800,000.-	1,400,000.-	ציוד
2,500,000.-	1,100,000.-	600,000.-	הון חוזר
12,500,000.-	5,900,000.-	3,000,000.-	סה"כ

* מקדם להוצאות חשתי ופתוח כללי - בד"כ יש לקחת יחס של 1 : 3 שטח בנוי לעומת שטח כללי. במקרה של מרכז של 1000 עובד היחס צ"ל 1 : 4. והוצאה ממוצעת רק 30 ל"י למ"ר.

מחצית ההוצאה לציוד ולהון חוזר תבוא מכספי היזמים, למיכך נראה כי התקציב הממשלתי הדרוש להפעלת תכנית כזו לפי שלש האלטרנטיבות יהיה:

1000 עובד	500 עובד	300 עובד	
4,000,000.- ל"י	2,000,000.- ל"י	1,000,000.- ל"י	ההוצאה תקציבית
4,250,000.-	2,000,000.-	1,000,000.-	מקדמי הלוואה

אינני מביע דעה היכן צריכים להיות מוקמים מרכזים כנ"ל, אולם בראה לי
כי כדי להשיג גמישות מקסימלית, כדאי להעדיף מספר יותר גדול של מרכזים
יותר קטנים מבלי לאבד את הפשרות לאכלס מפעלים קצת יותר גדולים.
במלים אחרות, בראה לי כי כדאי להתמסל בהקמת שני מרכזים מאלטרנטיבה
נ' בכשר העסקה של 500 עובדים כל אחד.

טוב ענפי תעשיה לפי מקדמי הבניה (מ"ר לעובד)

20-30	15-40	15-20	15	10-15	10	5-10	5
בורסקאות	חומרי בניה	שימורי דגים	זכוכית	עץ ונגרות	דפוס וכריכיה	סריגה	מלאכה מחשבת
מוצרי פברגלס		מוסכים	מכנסה	מאפיה	מסגרות	הלבשה	חפצי חן
		מוצרי פלסטיק	משקאות קלים	קונסטוריות	יציקה	מתפרה	צורפות
				אריגה	צבעות	חשמלאות	נעליים
			סיגריות	סויה	שטיחים	קרמיקה	
					ממתקים	אריזת מזון	
					בסקויטים	תרופות	
						צעצועים	

תזכיר ראשוני על פיתוח הגדה המערביתכללי

א. מטרת הפרויקט להעלות את החקלאות המסורתית של הגדה לחקלאות אינטנסיבית מחדמת חוץ 5-7 שנים.

התכנית נשענת על ההצלחה ושיחוף הפעולה שמשרד החקלאות השיג בשנתיים האחרונות וחולל לשמש מודל לפיתוח אזורי כולל למזרח החיכון.

ב. הפעולות הכלולות בתכנית הן :

1. אנטנסיפיקציה של גידולי הבעל.
2. הרחבת גידולי השלחין ב-50,000 דונם ויעול השימוש ב-50,000 דונם נוספים. הדגש על גידולים לייצוא בצורה טריה ומעובדת.
3. הרחבת שטחי המטעים.
4. העלאת היבולים והחנכות בגידולים הקיימים.
5. מודרניזציה של משק בעלי החיים.
6. הקמת מפעלים אזוריים ושרותים לחקלאות כמו בתי-אריזה, בתי-קרור, בית-חרוש לעבוד חוצרת וכו'.

ג. בסוף תקופת התכנית יעלה ערך הייצור ב-100 מיליון ל"י, חיוצר תעסוקה ישירה ועקיפה ל-8,000-10,000 איש (מספר המועסקים חלוי במצב הכלכלי בשטחים). הפעילות הרבה שתיוצר הן בהקמת המפעלים והן בייצור חסייע בקידום כלכלת הגדה כולה, ההשקעות שהיינה בערך 30 מיליון דולר.

שלבי ביצוע

האינפורמציה שבידנו אינה מספקת לחכנון מפורט של התכנית כולה, ולכן אנו מציעים להפעילה בשני שלבים :

שלב א'

1. חכנון מפורט של התכנית והשלמת הסקרים והמחקרים הדרושים לחכנון.
2. התחלה מיידית של ביצוע "חכנות שלב א'" שתפורט בסעיפים הבאים.

שלב ב'

השלמת ביצוע התכנית והרצחה.

עקרי שלב א' (במשך שנתיים)

1. חוספת 20,000 דונם שלחין כחלקמן :
(א) 15,000 דונם בסביבות ג'נין ע"י קידוחים מקומיים או הבאח מים מישראל.
(ב) 5,000 דונם שלחין בסביבות יריחו.
2. אנטנסיפיקציה של 100,000 דונם גידולי בעל.
3. אנטנסיפיקציה של השלחין ב-10,000 דונם נוספים.
4. חוספת של נטיעות.

5. שיפור ויעול משק בעלי החי.
6. התחלת הקמה של מפעלים איזוריים כמו תחנות מיון, בחי-קרור וביה-חרושת לעבוד תוצרת.
- הגידולים יהיו אינטנסיביים ועטירי עבודה ומרביחם ייועדו לייצוא בצורה טריה ומעובדת.
4. שנה לאחר ביצוע שלב א' יעלה ערך הייצור ב-40 מיליון ל"י בערך ותיוצר חעסוקה ישירה ועקיפה ל-3,000 עד 4,000 איש.
- אומדן ההשקעות לשלב א' 25 מיליון ל"י.
- 2/3 מההשקעות לפיתוח ויעול מקורות מים.

פיתוח חקלאי ברצועת עזה

מטרת הפרויקט להביא את החקלאות בעזה לאינטנסיפיקציה מכסימלית
ע"י החדרת גידולים עתירי עבודה והעמקת היצור ע"י הקמת מפעלי
עבוד תוצרת ושירותים.

בסוף תקופת הפיתוח יעלה ערך הייצור הכולל ב-20 מיליון ל"י לשנה
ותוספת התעסוקה הישירה והעקיפה תהיה כ-4000 מועסקים. ההשקעה
תהייה בערך 30 מיליון ל"י .

הפעולות הכלולות בתוכנית הן:

- א. פיתוח גידולי יצוא על 10,000 דונם.
- ב. תוספת של 10,000 - 5000 דונם שלחין (תלוי בתוצאות הבדיקות).
- ג. אינטנסיפיקציה של שטחי הבעל.
- ד. הקמת בתי אריזה, בתי חרושת לעבוד תוצרת, בתי קרור וכו'.
- ה. פתוח הדיג ע"י שכלול שיטות והקמת מחקבי קרור ואסוס, הקמת מפעל
לעבוד ועשון דגים.

מדינת ישראל

האוצר

ירושלים, י"א בתשרי תשי"ז
23 בספט' 1969

מס'

אל : ראש הממשלה

מאת: י. ארנון

גברתי ראש הממשלה,

הנדון: פתוח כלכלי של השטחים המוחזקים

לאחר הישיבה מיום 27.8.69 בלשכתך על נושא הפליטים, כיבסת התיעצות ביום 8.9.69 בהשתתפות: ה"ה י. הרצוג, מנכ"ל משרד רוה"מ, מר דוד גולן מנכ"ל משרד המסחר והתעשיה, מר א. עמיעד מנכ"ל משרד החקלאות ופרופ' מ. ברנר נציג קבוצת רחובות. גובשה מערכת הצעות מעשיות בתחומי התעשיה החקלאות השיכון והפליטים.

א. הקמת מרכזי תעשיה

מוצע להקים שני מרכזי תעשיה (שני מרכזים ביו"ש: בחברון ובשכם - או מרכז אחד ביו"ש ומרכז שני ברצועה). מרכזים אלה יכוונו לתעשיות עתירות עבודה. הכוונה היא בעיקר להקמת מבנים רב תכליתיים בדומה לאיזורי פיתוח בארץ. הפעלת שני מרכזים ל-500 עובדים כל אחד תעלה כ-12 מיליון ל"י (4 מיליון ל"י במבנים ועוד 8 מיליון ל"י בציוד והון חוזר), מזה חלקה של הממשלה יהיה כ-8 מיליון ל"י חצי כהוצאה תקציבית וחצי קרן הלוואות. היתרה תושקע ע"י משקיעים פרטיים ממקורות עצמאיים שלהם. מרכזים אלה מיועדים להפוך למוקדי פעילות כלכלית ועצם הקמתם עשויה להכפיל את הפעילות הכלכלית.

מוצע להקים אחד משני מרכזי התעשיה בקרבת מקום למחנה פליטים. רצוי להצמיד לידם מוסדות לחינוך מקצועי מתאימים. הבניה של המרכזים תעשה כחלק מתהליך ההכשרה המקצועית.

ב. פיתוח חקלאי

מוצע פיתוח חקלאי מודרג בגדה תוך 5-7 שנים בשני שלבים. מטרתה של התכנית היא להעלות את החקלאות המסורתית של הגדה לחקלאות אינטנסיבית מתקדמת. ההשקעה בשלב א' באומדת ב-25 מיליון ל"י מזה 2/3 יושקע לפיתוח ויעול מקורות המים, וביצועה ימשך שנתיים. שנה לאחר ביצוע שלב א' יעלה ערך הייצור ב-40 מיליון ל"י בערך ותיווצר תעסוקה ישירה ועקיפה ל-4000-3000 איש, עם גמר שלב א' יחל ביצוע שלב ב' שבסופו תיווצר תעסוקה ל-10.000 - 8.000 איש וערך הייצור יעלה ל-100 מיליון ל"י ההשקעה הכוללת בשני השלבים תהיה בערך 30 מיליון דולר. ההשקעה ברצועת עזה תהיה בערך 30 מיליון ל"י ומטרתה היא החדרת גידולים עתירי עבודה והקמת מפעלי עבוד ושירותים.

ג. שיפוץ מחנה פליטים

לאחר התייעצות עם מושלים צבאיים הנוגעים בדבר, מוצע להתחיל בשיפוץ מחנה פליטים אחד בגדה במגמה להופכו לכפר חקלאי. ההשקעה הכרוכה בשיפוץ מעין זה היא כ-2 מיליון ל"י, תבוא ממקורות חו"ל ותבוצע ע"י גורמים מקומיים.

ד. הקמת קרן הלוואות לשכון

מוצע להקים קרן הלוואות לשיכון בגדה אשר תופעל באמצעות גורמים מקומיים לא ישראליים (הכוונה הסמויה היא בעיקר הלוואות שיכון לפליטים).

ה. מינוי רכז

יש לברר האם הפעולה דורשת רכז מיוחד, כפי שהוצע ע"י חלק מהמשתתפים.

ו. התקציב

התקציב הדרוש לשנים 1969/70 ו-1970/71 הוא 25 מיליון ל"י לשנה. כפי שנמסר לנו קיימת אפשרות לקבל סכום של כחצי מיליון דולר מקרן בחו"ל, בעיקר לשיפוץ מחנה פליטים.

כל הב"ל הינו בבחיבת שלב ראשוני לפעילות כלכלית מוגברת בשטחים. יחד עם ביצוע שלב ראשוני זה, יש לתכנן את השלבים הבאים במסגרת פיתוח רב מימדים באמצעות קרן בין לאומית וכו', ע"פ הצעת ועדת רחובות.

אם התוכנית הב"ל מתקבלת על צעת ראש הממשלה, אנו מציעים כי הנשא יידון בקרוב בוועדת השרים לענייני השטחים. לישיבה זו בביא הצעות מפורטות לפי הסעיפים דלעיל.

רצ"ב נספח על פיתוח תעשיתי ביו"ש ורצועת עזה ונספח על פיתוח חקלאי ביו"ש ורצועת עזה.

בברכת גמר חתימה טובה,

י. ארנון

פתוח תעשיתי ביו"ש ורצועת עזה

ההנחה הבסיסית היא כי הממשלה תפעל ע"י יצרת תנאים באותים ועדוד יוזמות ולא האמצעות תכנון פרויקטים מפעליים ובודאי לא ע"י הקמתם באמצעות גופים צבוריים.

בנוסף להחלטה להעביר ביו"ש ורצועת עזה הקלות במסים בהלוואות ובערבויות, מוצע בזה לבקוט בשני צעדים נוספים: הקמת מבנים לתעשייה ומלאכה (למשכרה) והכשרה מקצועית.

אבו מעריכים כי בתעשיות עתירות עבודה עליהם מדובר יהיה צורך בבניה של כ-10 מ"ר לעובד (בנספח מס. 1 ראה מקדם שטח לגבי מספר ענפי תעשייה).

לפי הבסיון שלבו באזורי פתוח ההשקעה הדרושה למבנים סטנדרטיים היא כ-200 ל"י למ"ר לבניה. כהוצאות תשתית ופתוח כללי יש לקחת בחשבון כ-40 ל"י נוספות למ"ר. הערכה זו מבוססת על המקדמים המשמשים לבו באזורי פתוח בישראל תוך התאמתם לסוגי התעשייה והמקום החזויים בשטחים.

באגף לאזורי פתוח במשרדנו ישנם תכניות מוכנות ביחידות סטנדרטיות בגדלים שונים, המוקמות ללא מחיצות והתננות להתאמה לפרויקטים הספציפיים בצורפים שונים של תאים פנימיים. התכניות העקריות הן:

א. יחידה למלאכה ותעשייה זעירה בת 600 מ"ר הנתבת לחלוקה ל-9 תאים.

ב. יחידה תעשיתית קטנה בת 1160 מטר הניתבת לחלוקה ל-4 תאים.

ג. יחידה תעשיתית גדולה של כ-3000 מטר.

ההוצאות לצירוד קבוע ולהון חוזר משתנות בהתאם לענפים וגם המקדמים הרבה פחות מהימנים, בכל זאת ניתן להתבסס לצור הערכת סדרי גודל על המקדמים הבאים:

הענף	השקעה בציוד קבוע לעובד	הון חוזר לעובד
מזון	12,000.-	כ- 20% מהמחזור - מבלי להביא בחשבון אשראי ללקוחות. כמודד מינימלי ניתן להביא בחשבון כ- 2,500.- - 2,000 ל"י לעובד.
טכסטיל, הלבשה ועוד	5,000.-	
עיבודי מתכת, חשמל וכד'	5,500.-	
עיבודי עץ, רהיטים	4,500.-	
אריזות, מלאכת מחשבת וכד'	1,000.- - 2,000.-	

א כממוצע בין הרבה יותר במפעלים כמו הקפאה והרבה פחות בעישון דגים.

ההוצאה הממוצעת הדרושה למרכז תעשייתי תלויה, כמובן, בגודל המרכז ובהרכב הענפי הספציפי. ככל שמרכז מסוים יתוכנן לספק יותר מקומות תעסוקה הוא יצטרך כנראה לכלול יותר מפעלים גדולים הדורשים בדרך כלל השקעה יותר גדולה לעובד בציוד קבוע ובשטחים מסביב לשטח היצור הישיר (תקורה). לגבו בניה ישירה של שטח יצור ולגבי הון חוזר לא נראה שיהיה שוני מהותי מבחינה זאת. בהתאם למקדמים המפורטים לעיל סוכמו ההוצאות הכוללות ל- 3 אלטרנטיבות לצוגמא:

השחית ופתוח סביבה	300 עובד	500 עובד	1000 עובד
	400,000.- ל"י	800,000.- ל"י	1,500,000.- ל"י *
בניה	600,000.-	1,200,000.-	2,500,000.-
ציוד	1,400,000.-	2,800,000.-	6,000,000.-
הון חוזר	600,000.-	1,100,000.-	2,500,000.-
סה"כ	3,000,000.-	5,900,000.-	12,500,000.-

א מקדם להוצאות תשתית ופתוח כללי - בד"כ יש לקחת יחס של 1 : 3 שטח בנוי לעומת שטח כללי. במקרה של מרכז של 1000 עובד היחס צ"ל 1 : 4. והוצאה ממוצעת רק 30 ל"י למ"ר.

מחצית ההוצאה לציוד ולהון חוזר תבוא מכספי היזמים, לפיכך נראה כי התקציב הממשלתי הדרוש להפעלת תכנית כזו למי שלש האלטרנטיבות יהיה:

מהוצאה תקציבית	300 עובד	500 עובד	1000 עובד
	1,000,000.- ל"י	2,000,000.- ל"י	4,000,000.- ל"י
מקורן הלוואות	1,000,000.-	2,000,000.-	4,250,000.-

אינני מביע דעה היכן צריכים להיות מוקמים מרכזים כנ"ל, אולם נראה לי
כי כדי להשיג גמישות מקסימלית, כדאי להעדיף מספר יותר גדול של מרכזים
יותר קטנים מבלי לאבד את הפשרות לאכלס מפעלים קצת יותר גדולים.
במלים אחרות, נראה לי כי כדאי להתמסל בהקמת שני מרכזים מאלטרנטיבה
נ' בכשר העסקה של 500 עובדים כל אחד.

טוב ענפי העשיה לפי מקדמי הבניה (מ"ר לעובד)

20-30	15-40	15-20	15	10-15	10	5-10	5
בורסקאות	חומרי בניה	שימורי דגים	זכוכיח	עץ ונגרות	דפוס וכריכיה	סריגה	מלאכה מחשבת
מוצרי		מוסכים	מכסה	מאפיה	מסגרות	הלבשה	חפצי חן
פיברגלס		מוצרי פלסטיק	משקאות קלים	קונסטוריות	יציקה	מתפרה	צורפות
				אריגה	צבעות	חשמלאות	נעליים
			סיגריות	סויה	שטיחים	קרמיקה	
					ממתקים	אריזה מזון	
					בסקויטים	חרופות	
						צעצועים	

תזכיר ראשוני על פיתוח הגדה המערביתכללי

א. מטרת הפרויקט להעלות את החקלאות המסורתית של הגדה לחקלאות אינטנסיבית מתקדמת חוץ 5-7 שנים.

התכנית נשענת על ההצלחה ושיחוף הפעולה שמשרד החקלאות השיג בשנתיים האחרונות וחוכל לשמש מודל לפיתוח אזורי כולל למזרח התיכון.

ב. הפעולות הכלולות בתכנית הן :

1. אנטנסטיפיקציה של גידולי הבעל.
2. הרחבת גידולי השלחין ב-50,000 דונם ויעול השימוש ב-50,000 דונם נוספים.
- הדגש על גידולים לייצוא בצורה טריה ומעובדת.
3. הרחבת שטחי המטעים.
4. העלאת היבולים והחנוכות בגידולים הקיימים.
5. מודרניזציה של משק בעלי החיים.
6. הקמת מפעלים אזוריים ושרותים לחקלאות כמו בתי-אריזה, בתי-קרור, בית-חרוש לעבוד חוצרת וכו'.

ג. בסוף תקופת התכנית יעלה ערך הייצור ב-100 מיליון ל"י, חיוצר תעסוקה ישירה ועקיפה ל-10,000-8,000 איש (מספר המועסקים חלוי במצב הכלכלי בשטחים).
הפעילות הרבה שחיוצר הן בהקמת המפעלים והן בייצור חסייע בקידום כלכלת הגדה כולה, ההשקעות תהיינה בערך 30 מיליון דולר.

שלבי ביצוע

האינפורמציה שבידנו אינה מספקת לתכנון מפורט של התכנית כולה, ולכן אנו מציעים להפעילה בשני שלבים :

שלב א'

1. תכנון מפורט של התכנית והשלמת הסקרים והמחקרים הדרושים לתכנון.
2. התחלה מיידית של ביצוע "תכנית שלב א'" שתפורט בסעיפים הבאים.

שלב ב'

השלמת ביצוע התכנית והרצחה.

עקרי שלב א' (במשך שנתיים)

1. חוספת 20,000 דונם שלחין כדלקמן :
(א) 15,000 דונם בסביבות ג'נין ע"י קידוחים מקומיים או הבאת מים מישראל.
(ב) 5,000 דונם שלחין בסביבות יריחו.
2. אנטנסטיפיקציה של 100,000 דונם גידולי בעל.
3. אנטנסטיפיקציה של השלחין ב-10,000 דונם נוספים.
4. חוספת של נטיעות.

5. שיפור ויעול משק בעלי תחי.

6. התחלת הקמה של מפעלים איזוריים כמו תחנות מיון, בחי-קרור וביה-חרושת לעבוד תוצרת.

הגידולים יהיו אינטנסיביים ועטירי עבודה ומרביתם ייועדו לייצוא בצורה טריה ומעובדת.

שנה לאחר ביצוע שלב א' יעלה ערך הייצור ב-40 מיליון ל"י בערך ותיוצר חעסוקה ישירה ועקיפה ל-3,000 עד 4,000 איש.

אומדן ההשקעות לשלב א' 25 מיליון ל"י.

2/3 מההשקעות לפיתוח ויעול מקורות מים.

פיתוח חקלאי ברצועת עזה

מטרת הפרויקט להביא את החקלאות בעזה לאינטנסיפיקציה מכסימלית
ע"י החדרת גידולים עתירי עבודה והעמקת היצור ע"י הקמת מפעלי
עבוד תוצרת ושירותים.

בסוף תקופת הפיתוח יעלה ערך היצור הכולל ב-20 מיליון ל"י לשנה
ותוספת התעסוקה הישירה והעקיפה תהיה כ-4000 מועסקים. ההשקעה
תהייה בערך 30 מיליון ל"י.

הפעולות הכלולות בתוכנית הן:

- א. פיתוח גידולי יצוא על 10,000 דונם.
- ב. תוספת טל 10,000 - 5000 דונם שלחין (תלוי בתוצאות הבדיקות).
- ג. אינטנסיפיקציה של שטחי הבעל.
- ד. הקמת בתי אריזה, בתי חרושת לעבוד תוצרת, בתי קרור וכו'.
- ה. פתוח הדיג ע"י שכלול שיטות והקמת מתקני קרור ואסוס, הקמת מפעל
לעבוד ועשון דגים.

ה צ ע ה ל ה ח ל ט ה

מ ח ל י ט י ט : בהתאם לסעיף 10 לחוק המועצה להשכלה גבוהה,
תשי"ח-1958, לאשר את ההחלטות הבאות של המועצה להשכלה גבוהה מיום
י"ח בחשוון תש"ל (30.10.69):

(א) להכיר באוניברסיטת תל-אביב מוסד מוכר להשכלה גבוהה
ולחסמך את אוניברסיטת תל-אביב להעניק תארים מוכרים.

(ב) להכיר באוניברסיטה בר-אילן מוסד מוכר להשכלה גבוהה
ולחסמך את האוניברסיטה בר-אילן להעניק תארים מוכרים.

מוגש ע"י שר החינוך והתרבות

הכרה באוניברסיטאות תל-אביב ובר-אילן

ה צ ע ה ל ה ח ל ט ה

מ ח ל י ט י ם : בהתאם לסעיף 10 לחוק המועצה להשכלה גבוהה, תשי"ח-1958, לאשר את ההחלטות הבאות של המועצה להשכלה גבוהה מיום י"ח בחשוון תש"ל (30.10.69):

(א) להכיר באוניברסיטת תל-אביב מוסד מוכר להשכלה גבוהה ולהסמיך את אוניברסיטת תל-אביב להעניק תארים מוכרים.

(ב) להכיר באוניברסיטה בר-אילן מוסד מוכר להשכלה גבוהה ולהסמיך את האוניברסיטה בר-אילן להעניק תארים מוכרים.

מוגש ע"י שר החינוך והתרבות

בספח 126

י"ח בחשוון תש"ל
30.10.69

הנחת חוקים מחדש על דולרן הכנסת השביעית

ה צ ע ה ל ה ח ל ט ה

מ ה ל י ט י ט לאשר את הגשתן המיידית לכנסת השביעית של הצעות החוקים, שרשימתן מובאת כנספה להחלטה זו.

ד ב ר י ה ס ב ר

הצעות החוקים שרשימתן מובאת כנספה להחלטה זו, הן הצעות שאושרו ע"י הממשלה ואשר הוגשו לכנסת הששית, אך לא הגיעו לקריאה ראשונה.

הואיל וההצעות האמורות לא עברו קריאה ראשונה, אין גם אפשרות משפטית להחיל עליהן את חוק רציפות הדיון בהצעות חוק, חשכ"ה-1964.

מוצע עתה לאשר הגשתן המחודשת של הצעות החוק האמורות לכנסת השביעית. הואיל ומדובר בחוקים שאושרו בשעתו ע"י הממשלה, מוצע כי ההצעות תוגשנה מיידית, ללא צורך לצרף את נוסחן לתקופת זמן נוספת לפרוטוקול הממשלה, כדי שהכנסת השביעית תוכל להתחיל לקיים בהקדם את הדיון בהצעות.

מוגש ע"י שר המשפטים

נספח 125

ט"ו בחשוון תש"ל
27 באוקטובר 1969

רשימת חוקים שהוגשו לכנסת הששית אך לא
הגיעו לקריאה ראשונה

1. חוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה, יחסי חוץ וסודות רשמיים) (תיקון), תשכ"ט-1969 (פרסום קודם בחוברת הצעות חוק 812 תשכ"ט עמ' 101).
2. חוק לתיקון דיני העונשין (עבירות מרמה, סחיטה ועושק) (תיקון), תשכ"ט-1969 (פרסום קודם בחוברת הצעות חוק 814 תשכ"ט עמ' 112).
3. חוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), תשכ"ט-1969 (פרסום קודם בחוברת הצעות חוק 825 תשכ"ט עמ' 161).
4. חוק לתיקון פקודת העבריינים הצעירים, תשכ"ט-1969 (פרסום קודם בחוברת הצעות חוק 838 תשכ"ט עמ' 259).
5. חוק חוקרים פרטיים ושירותי שמירה, תשכ"ט-1969 (פרסום קודם בחוברת הצעות חוק 827 תשכ"ט עמ' 181).
6. חוק העיטורים בצבא הגנה לישראל, תשכ"ט-1969 (פרסום קודם בחוברת הצעות חוק 845 תשכ"ט עמ' 313).
7. חוק לתיקון דיני העונשין (שכר עבירה), תשכ"ט-1969 (פרסום קודם בחוברת הצעות חוק 847 תשכ"ט עמ' 325).
8. חוק לתיקון דיני העונשין (דרכי ענישה) (מס' 7), תשכ"ט-1969 (פרסום קודם בחוברת הצעות חוק 856 תשכ"ט עמ' 389).
9. חוק יחסי ממון בין בני זוג, תשכ"ט-1969 (פרסום קודם בחוברת הצעות חוק 849 תשכ"ט עמ' 333).
10. חוק רשות הר הזיתים, תשכ"ט-1969 (פרסום קודם בחוברת הצעות חוק 852 תשכ"ט עמ' 345).
11. חוק לתיקון פק' המשקאות המשכרים (ייצור ומכירה) (מס' 2), תשכ"ט-1969 (פרסום קודם בחוברת הצעות חוק 844 תשכ"ט עמ' 308).
12. חוק הגנת הצומח (תיקון מס' 2), תשכ"ט-1969 (פרסום קודם בחוברת הצעות חוק 844 תשכ"ט עמ' 306).
13. חוק התכנון והבניה (תיקון מס' 3), תשכ"ט-1969 (פרסום קודם בחוברת הצעות חוק 834 תשכ"ט עמ' 230).
14. חוק שירות התעסוקה (תיקון), תשכ"ט-1969 (פרסום בחוברת הצעות חוק תשכ"ט 834 עמ' 229).
15. חוק שעות עבודה ומנוחה (תיקון מס' 2), תשכ"ט-1969 (פרסום קודם בחוברת הצעות חוק 829 תשכ"ט עמ' 208).
16. חוק לתיקון פקודת בריאות העם (מס' 4), תשכ"ט-1969 (פרסום קודם בחוברת הצעות חוק 809 תשכ"ט עמ' 84).
17. חוק לתיקון פק' הנזיקין (מס' 4), תשכ"ט-1969 (פרסום קודם בחוברת הצעות חוק 855 תשכ"ט עמ' 385).
18. חוק הנוטריונים, תשכ"ט-1969 (פרסום קודם בחוברת הצעות חוק 854 תשכ"ט עמ' 361).
19. חוק לתיקון פק' הרוקחים (מס' 3), תשכ"ט-1969 (פרסום קודם בחוברת הצעות חוק 853 תשכ"ט עמ' 356).

20. חוק דיכוי החוזים (תרופה בשל הפרת חוזה), תשכ"ט-1969 (פרסום קודם בחוברת הצעות חוק 857, תשכ"ט, עמ' 396).
21. חוק לתיקון פקודת העדות (מס' 8), תשכ"ט-1969 (פרסום קודם בחוברת הצעות חוק 855, תשכ"ט, עמ' 381).
22. חוק הגנת השכר (תיקון מס. 7), תשכ"ט-1969 (פרסום קודם בחוברת הצעות חוק 853, תשכ"ט, עמ' 356).
23. חוק רשות הזמלים (תיקון), תשכ"ט-1969 (פרסום קודם בחוברת הצעות חוק 855, תשכ"ט, עמ' 386).
24. חוק הגימלאות לבפגעי פעולות איבה, תשכ"ט-1969 (פרסום קודם בחוברת הצעות חוק 860, תש"ל, עמ' 7).
25. חוק מבקר המדינה (תיקון מס. 5), תשכ"ט-1969 (פרסום קודם בחוברת הצעות חוק 858, תשכ"ט, עמ' 403).
26. חוק הרשות להשכלה גבוהה (הוראה ומחקר), תשכ"ח-1968 (פרסום קודם בחוברת הצעות חוק 759, תשכ"ח, עמ' 119 - 116).

הנחת החוקים מחדש על סולתון הכנסת השביעית

הצעה להחלטה

מ ה ל י ט י ס לאחר את הגשתן המיידית לכנסת השביעית של הצעות החוקים, שרשימתן מובאת כנספה להחלטה זו.

ד ב ר י ה ס ב ר

הצעות החוקים שרשימתן מובאת כנספה להחלטה זו, הן הצעות שאושרו ע"י הממשלה ואשר הוגשו לכנסת השמינית, אך לא הגיעו לקריאה ראשונה.

הואיל וההצעות האמורות לא עברו קריאה ראשונה, אין גם אפשרות משפטית להחיל עליהן את חוק רציפות הדיון בהצעות חוק, חשב"ה-1964.

מוצע עתה לאחר הגשתן המחודשת של הצעות החוק האמורות לכנסת השביעית. הואיל ומדובר בחוקים שאושרו בשעתו ע"י הממשלה, מוצע כי ההצעות חוגשנה מיידית, ללא צורך לצרף את נוסחן לתקופת זמן נוספת לפרוטוקול הממשלה, כדי שהכנסת השביעית תוכל להתחיל לקיים בהקדם את הדיון בהצעות.

מוגש ע"י שר המשפטים

נספח 125

ט"ו בחשוון תש"ל
27 באוקטובר 1969

רשימת חוקים שהוגשו לכנסת הששית אך לא
הגיעו לקריאה ראשונה

1. חוק לתיקון דיני העונשין (בסחוק המדינה, יחסי חוץ וסודות רשמיים) (תיקון), תשכ"ט-1969 (פרסום קודם בחוברת הצעות חוק 812 תשכ"ט עמ' 101).
2. חוק לתיקון דיני העונשין (עבירות מרמה, סחיטה ועושק) (תיקון), תשכ"ט-1969 (פרסום קודם בחוברת הצעות חוק 814 תשכ"ט עמ' 112).
3. חוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), תשכ"ט-1969 (פרסום קודם בחוברת הצעות חוק 825 תשכ"ט עמ' 161).
4. חוק לתיקון פקודת העבריינים הצעירים, תשכ"ט-1969 (פרסום קודם בחוברת הצעות חוק 838 תשכ"ט עמ' 259).
5. חוק חוקרים פרטיים ושירותי שמירה, תשכ"ט-1969 (פרסום קודם בחוברת הצעות חוק 827 תשכ"ט עמ' 181).
6. חוק העיסורים בצבא הגנה לישראל, תשכ"ט-1969 (פרסום קודם בחוברת הצעות חוק 845 תשכ"ט עמ' 313).
7. חוק לתיקון דיני העונשין (שכר עבירה), תשכ"ט-1969 (פרסום קודם בחוברת הצעות חוק 847 תשכ"ט עמ' 325).
8. חוק לתיקון דיני העונשין (דרכי ענישה) (מס. 7), תשכ"ט-1969 (פרסום קודם בחוברת הצעות חוק 856 תשכ"ט עמ' 389).
9. חוק יחסי ממון בין בני זוג, תשכ"ט-1969 (פרסום קודם בחוברת הצעות חוק 849 תשכ"ט עמ' 333).
10. חוק רשות הר הזיתים, תשכ"ט-1969 (פרסום קודם בחוברת הצעות חוק 852 תשכ"ט עמ' 345).
11. חוק לתיקון פק' המשקאות המשכרים (ייצור ומכירה) (מס. 2), תשכ"ט-1969 (פרסום קודם בחוברת הצעות חוק 844 תשכ"ט עמ' 308).
12. חוק הגנת הצומח (תיקון מס' 2), תשכ"ט-1969 (פרסום קודם בחוברת הצעות חוק 844 תשכ"ט עמ' 306).
13. חוק התכנון והבניה (תיקון מס' 3), תשכ"ט-1969 (פרסום קודם בחוברת הצעות חוק 834 תשכ"ט עמ' 230).
14. חוק שירות התעסוקה (תיקון), תשכ"ט-1969 (פרסום בחוברת הצעות חוק תשכ"ט 834 עמ' 229).
15. חוק שעות עבודה ומנוחה (תיקון מס' 2), תשכ"ט-1969 (פרסום קודם בחוברת הצעות חוק 829 תשכ"ט עמ' 208).
16. חוק לתיקון פקודת בריאות העם (מס' 4), תשכ"ט-1969 (פרסום קודם בחוברת הצעות חוק 809 תשכ"ט עמ' 84).
17. חוק לתיקון פק' הנזיקין (מס' 4), תשכ"ט-1969 (פרסום קודם בחוברת הצעות חוק 855 תשכ"ט עמ' 385).
18. חוק הנוטריונים, תשכ"ט-1969 (פרסום קודם בחוברת הצעות חוק 854 תשכ"ט עמ' 361).
19. חוק לתיקון פק' הרוקחים (מס' 3), תשכ"ט-1969 (פרסום קודם בחוברת הצעות חוק 853 תשכ"ט עמ' 356).

20. חוק דיני החוזים (תרופה בשל הפרת חוזה), תשכ"ט-1969 (פרסום קודם בחוברת הצעות חוק 857, תשכ"ט, עמ' 396).
21. חוק לתיקון פקודת העדות (מס' 8), תשכ"ט-1969 (פרסום קודם בחוברת הצעות חוק 855, תשכ"ט, עמ' 381).
22. חוק הגנת השכר (תיקון מס. 7), תשכ"ט-1969 (פרסום קודם בחוברת הצעות חוק 853, תשכ"ט, עמ' 356).
23. חוק רשות הזמלים (תיקון), תשכ"ט-1969 (פרסום קודם בחוברת הצעות חוק 855, תשכ"ט, עמ' 386).
24. חוק הגימלאות לנפגעי פעולות איבה, תשכ"ט-1969 (פרסום קודם בחוברת הצעות חוק 860, תש"ל, עמ' 7).
25. חוק מבקר המדינה (תיקון מס. 5), תשכ"ט-1969 (פרסום קודם בחוברת הצעות חוק 858, תשכ"ט, עמ' 403).
26. חוק הרשות להשכלה גבוהה (הוראה ומחקר), תשכ"ח-1968 (פרסום קודם בחוברת הצעות חוק 759, תשכ"ח, עמ' 119 - 116).

מינוי רשות מוסמכת לפי חוק להסדר
תפיסת מקרקעין בשעת חירום

ה צ ע ה ל ה ח ל ט ה

מ ח ל י ט י ס : למנות את המנהל הכללי של משרד הפנים להיות רשות מוסמכת בהתאם לסעיף 2(א) לחוק להסדר תפיסת מקרקעין בשעת חירום, חס"י-1949 (להלן - "החוק"); כמו כן מחליטים למנות את האנשים אשר שמותיהם מפורטים להלן בטור א' להיות רשות מוסמכת בהתאם לסעיף 2(א) לחוק האמור, ואת האנשים אשר שמותיהם מפורטים בטור ב' להיות ממלאי מקום ולפעול בהעדרם:

ט ו ר א'

ישראל קניג,
הממונה על מחוז הצפון

נפתלי אילתי,
הממונה על מחוז חיפה

אברהם חיון,
הממונה על מחוז המרכז

דוד רזניק,
הממונה על מחוז תל-אביב

יצחק ורדימון,
הממונה על מחוז הדרום

ט ו ר ב'

ישראל איינשטיין,
סגן הממונה על מחוז הצפון

מרדכי כהנא,
סגן הממונה על מחוז חיפה

מרדכי כהנא,
סגן הממונה על מחוז המרכז

עזריאל זמוט,
סגן הממונה על מחוז תל-אביב

רפאל לוי,
סגן הממונה על מחוז ירושלים

כל המינויים כרשות מוסמכת לענין סעיף 2(א) לחוק האמור שהיו בחוק עד היום - בטלים.

ד ב ר י ה ס ב ר

הממונים על המחוזות מונו בדרך כלל כרשות מוסמכת לצורך החוק האמור, ובזמן העדרם מונו במקומם סגניהם.

. / כדי

כדי לענות על דרישות הסעה התעורר הצורך למנות את המנהל הכללי של משרד הפנים להיות רשות מוסמכת לפי החוק. כמו כן, מאחר והיו חילופי גברי שונים בין הממונים, חלקם פרט וחלקם נפטר, ומאחר והמינויים התפרסמו במקומות שונים בילקוט פרסומים, יש צורך, למען הסדר הטוב, לרכז את כל המינויים ולבטל את מינויים של האנשים שסמכותיהם מפורטים להלן בטור א', ואשר הודעות על מינויים כ"רשות מוסמכת" פורסמו בילקוטי הפרסומים המפורטים בטור ב'.

<u>טור א'</u>	<u>טור ב'</u>
ישראל קניג	י"פ 1372, חסכ"ז, עמ' 1740
מרדכי כהנא	י"פ 292, חסי"ג, עמ' 998
אברהם חיון	י"פ 1516, חסכ"ט, עמ' 1156
דן ברוידס	י"פ 1011, חסכ"ג, עמ' 1192
סמואל בכר יסעיה	י"פ 405, חסכ"ו, עמ' 587
מאיר כהני	י"פ 934, חסי"ב, עמ' 1444
יצחק ורדימון	י"פ 327, חסי"ד, עמ' 383
יעקב ברגמן	י"פ 529, חסי"ז, עמ' 714
יעקב שרייבוים	י"פ 529, חסי"ז, עמ' 714

מוגס ע"י סר הפנים

א' בחסון חס"ל
13 באוקטובר 1969

מינוי רשות מוסמכת לפי חוק להסדר
תפיסת מקרקעין בשעת חירום

ה צ ע ה ל ח ל ט ה

מ ח ל י ט י ס : למנות את המנהל הכללי של משרד הפנים להיות רשות מוסמכת בהתאם לסעיף 2(א) לחוק להסדר תפיסת מקרקעין בשעת חירום, תס"ז-1949 (להלן - "החוק"); כמו כן מחליטים למנות את האנשים אשר שמוותיהם מפורטים להלן בטור א' להיות רשות מוסמכת בהתאם לסעיף 2(א) לחוק האמור, ואת האנשים אשר שמוותיהם מפורטים בטור ב' להיות ממלאי מקום ולפעול בהעדרם:

ט ו ר א'

ישראל קניג,
הממונה על מחוז הצפון

נפחלי אילתי,
הממונה על מחוז חיפה

אברהם חיון,
הממונה על מחוז המרכז

דוד רזניק,
הממונה על מחוז תל-אביב

יצחק ורדימון,
הממונה על מחוז הדרום

כל המינויים כרשות מוסמכת לענין סעיף 2(א) לחוק האמור שהיו בתוקף עד היום - בטלים.

ד ב ר י ה ס ב ר

הממונים על המחוזות מונו בדרך כלל כרשות מוסמכת לצורך החוק האמור, ובזמן העדרם מונו במקומם סגניהם.

. / כדי

כדי לענות על דרישות הסעה החצויר הצורך למנות את המנהל הכללי של משרד הפנים להיות רשות מוסמכת לפי החוק. כמו כן, מאחר והיו חילופי גברי שונים בין הממונים, חלקם פרש וחלקם נפטר, ומאחר והמינויים התפרסמו במקומות שונים בילקוט פרסומים, יש צורך, למען הסדר הטוב, לרכז את כל המינויים ולבטל את מינויים של האנשים שסמותיהם מפורטים להלן בטור א', ואשר הודעות על מינויים כ"רשות מוסמכת" פורסמו בילקוטי הפרסומים המפורטים בטור ב'.

<u>ט ו ר א'</u>	<u>ט ו ר ב'</u>
ישראל קניג	י"פ 1372, חשכ"ז, עמ' 1740
מרדכי כהנא	י"פ 292, חשי"ג, עמ' 998
אברהם חיון	י"פ 1516, חשכ"ט, עמ' 1156
דן ברוידס	י"פ 1011, חשכ"ג, עמ' 1192
סמואל בכר ישעיה	י"פ 405, חשט"ו, עמ' 587
מאיר כהני	י"פ 934, חשי"ב, עמ' 1444
יצחק ורדימון	י"פ 327, חשי"ד, עמ' 383
יעקב ברגמן	י"פ 529, חשי"ז, עמ' 714
יעקב שרייבוים	י"פ 529, חשי"ז, עמ' 714

מוגס ע"י סר הפנים

א' בחסוך חס"ל
13 באוקטובר 1969

ה צ ע ה ל ח ל ט ה

מ ח ל י ט י ם :

א. לאשרור אמנת העבודה הבינלאומית מס' 122, בדבר מדיניות התעסוקה, 1964.

ב. ליפות כוחו של שר החוץ לבצע החלטה זו.

ד ב ר י ה ט ב ר

האמנה מס' 122, בדבר מדיניות התעסוקה, נערכה בג'נבה ביום כ"ט בתמוז תשכ"ד (9.7.64).

מטרת האמנה להמריץ את הגידול ואת הפיתוח הכלכלי, להעלות את רמת החיים, למלא את הדרישות לכוח עבודה ולפתור את בעיית האבטלה ותעסוקת החסר. כל זאת על ידי כך שכל מדינה חתומה תעצב ותנהל מדיניות פעילה המכוונת להביא לתעסוקה מלאה, יצרנית וניתנת לבחירה חופשית.

בעיצוב מדיניות זו יש להתייעץ עם נציגי העובדים והמעבידים.

האמנה נכנסה לתוקף ביום כ"ז בתמוז תשכ"ו (15.7.66).

ישראל ממלאת את מקום הוראות האמנה ואין מניעה לאשרור אמנה זו.

לאמנה מס' 122 הצטרפו 25 מדינות עד יום ט"ו בסיון תשכ"ט (1.6.69).

למשרד החוץ אין התנגדות לאשרור האמנה.

מוגש ע"י שר העבודה

נספח 123

ל' בחשרי תש"ל
12 באוקטובר 1969

ועידת העבודה הבינ-לאומית

זמנה 122

זמנה בדבר מדיניות התעסוקה
עומצת על ידי הועידה במחצית האחרונה
ג' נה, 9 ביולי, 1964

אמנה 122

אמנה בדבר מדיניות התעסוקה

הועידה הכללית של ארגון העבודה הבין-לאומי, אשר זומנה בג'נבה על ידי הוועד המנהל של משרד העבודה הבין-לאומי ונתכנסה למוסבה הארבעים ושמונה ב-17 ביוני 1964.

בשומה אל לב, כי הצהרת תילדלפיה מכירה בהתחייבות החגיגית של ארגון העבודה הבין-לאומי לקדם בין האומות ביצוען של תכניות המיועדות להשגת תעסוקה מלאה ולהעלאת רמת החיים וכי ההקדמה לחוקת ארגון העבודה הבין-לאומי קוראת למניעת אבטלה ולהבטחת שכר מחיה הוגן;

בשומה אל לב, כי לפי הצהרת תילדלפיה מוטל על ארגון העבודה הבין-לאומי לבחון ולבדוק את השלכותיה של המדיניות הכלכלית והכספית על מדיניות התעסוקה לאור המטרה היסודית האומרת שלכל בני-האדם, ללא הבדל גזע דת או מין, עומדת הזכות לשאוף לקדמה חומרית ולהתפתחות רוחנית בתנאים של חופש וכבוד, של בטחון כלכלי ושל סיכויים שווים;

בשומה אל לב, כי ההצהרה העולמית של זכויות האדם קובעת, כי "לכל אדם זכות לעבודה, לבחירה חופשית של עבודתו, ולתנאי עבודה צודקים ומספקים ולהגנה מפני אבטלה";

בתימה את דעתה להוראותיהן ולמשמעויותיהן של אמנות העבודה הבין-לאומיות והמלצות העבודה הבין-לאומיות והמלצות העבודה הבין-לאומיות שלהן קשר ישיר למדיניות התעסוקה, וביתר יחוד לאמנה ולהמלצה בדבר שירות התעסוקה, 1948, להמלצה בדבר הכוונה מקצועית, 1949, להמלצה בדבר הכשרה מקצועית, 1962, ולאמנה ולהמלצה בדבר הפליה (תעסוקה ומקצוע), 1958;

בשומה אל לב, כי מטמכים אלה מקומם במסגרת רחבה יותר של תכנית בין-לאומית המכוונת להבטיח פיתוח כלכלי המבוסס על תעסוקה מלאה, יוצרת, ולפי בחירה; לאחר שהחליטה לאמץ הצעות שונות לענין מדיניות התעסוקה, הצעות הנכללות בטעיף הסמיני של סדר היום של המוסב;

לאחר שהחליטה כי הצעות אלו ילבשו צורה של אמנה בין-לאומית, מאמצת ביום זה, תסעה ביולי אלף תשע מאות ששים וארבע; את האמנה דלהלן, שתיקרא "אמנה בדבר מדיניות התעסוקה, 1964".

סעיף 1

1. במגמה להמריץ את הגידול ואת הפיתוח הכלכליים, להעלות את רמות החיים, למלא אחר הדרישות לכוח עבודה ולפתור את בעיית האבטלה ותעסוקת החסר, יעצב וינהל כל חבר, כמטרה עקרית, מדיניות פעילה המכוונת להביא לתעסוקה מלאה, יצרנית וניתנת לבחירה חופשית.

2. המדיניות האמורה תשאף להבטיח

- (א) שתמצא עבודה לכל האנשים הפנויים והמחפשים עבודה;
- (ב) שעבודה זו תהיה יצרנית ככל האפשר;
- (ג) שתהיה בחירה חופשית של התעסוקה ושלכל עובד יהיו כל האפשרויות להכשיר את עצמו לעבודה המתאימה לו, ולנצל בה את כושרו ואת כשרונותיו, בלא הבדל גזע, צבע, מין, דת, השקפה פוליטית ומוצא לאומי או חברתי.

3. המדיניות האמורה תיקח בחשבון את השלב ואת הרמה של ההתפתחות הכלכלית ואת יחסי הגומלין בין מטרות התעסוקה ומטרות כלכליות וחברתיות אחרות, והיא תופעל בשיטות המותאמות לתנאים ולנוהגים הלאומיים.

סעיף 2

באמצעות שיטות המותאמות לתנאי הארץ, ובמידה המתאפשרת על ידיהם יהא על כל חבר -

- (א) לקבוע ולבחון באורח מתמיד, במסגרת מדיניות כלכלית וחברתית מתואמת, את האמצעים שיש לנקוט בהם כדי להשיג את המטרות המצויינות בסעיף 1;
- (ב) לנקוט בצעדים כפי הנדרש, להפעלת אמצעים אלו, כולל, במקרה הצורך, עיבודן של תוכניות.

סעיף 3

בהחלטה של אמנה זו, יש להתייחס בדבר מדיניות התעסוקה עם נציגי החוקים אשר ענינם באמצעים סיניקטו, ובמיוחד עם נציגי המעבידים והעובדים. בדרך זו לילקחו בחשבון במלואם נסיונם והשקפותיהם של הנציגים האמורים ויובטח שיתופם המלא בעיצובה של מדיניות זו ובהשגת תמיכה לה.

סעיף 4

האשרורים הרשמיים של אמנה זו יועברו למנהל הכללי של משרד העבודה הבין-לאומי וירשמו על ידו.

סעיף 5

1. אמנה זו תחייב רק את אותם חברי ארגון העבודה הבין-לאומי אשר כתבי אישוריהם נרשמו על ידי המנהל הכללי.
2. האמנה תיכנס לתוקפה שנים עשר חודש לאחר התאריך בו נרשמו כתבי אישוריהם של שני חברים ע"י המנהל הכללי.
3. לאחר מכן, תיכנס אמנה זו לתוקפה לגבי כל חבר שנים עשר חודש לאחר התאריך בו נרשם כתב אישורו.

סעיף 6

1. חבר שאישרר אמנה זו, רשאי להסתלק ממנה תוך עשר שנים לאחר התאריך בו נכנסה האמנה לתוקפה לראשונה, על ידי כתב שיועבר אל המנהל הכללי של משרד העבודה הבין-לאומי לשם רישום. הסתלקות זו לא תהא בת פועל אלא שנה אחת לאחר תאריך רישומה.

2. כל חבר שאישרר אמנה זו ולא השתמש תוך השנה שלאחר תקופת עשר השנים, כנזכר בסעיף קטן הקודם, בזכות ההסתלקות הניתנת בסעיף זה, יהיה קשור לתקופה נוספת של עשר שנים, ולאחר מכן הוא יכול להסתלק מאמנה זו, כתום כל תקופת עשר שנים, בכפוף לתנאים הקבועים בסעיף זה.

סעיף 7

1. המנהל הכללי של משרד העבודה הבין-לאומי יודיע לכל חברי ארגון העבודה הבין-לאומי על רישומם של כל כתבי האישור וכתבי ההסתלקות שהועברו אליו על ידי חברי הארגון.

2. המנהל הכללי, בהודיעו לחברי הארגון על רישומו של סגן האישור השני המועבר אליו, יסב את תשומת לבם של חברי הארגון לתאריך כניסתה של האמנה לתקפה.

סעיף 8

המנהל הכללי של משרד העבודה הבין-לאומי יעביר למזכיר הכללי של האומות המאוחדות, למטרות רישום, בהתאם לסעיף 102 של מגירת האומות המאוחדות, פרטים מלאים בנוגע לכל כתבי האישור וכתבי ההסתלקות שנרשמו על ידו בהתאם להוראות הסעיפים שלעיל.

סעיף 9

בכל עת שתראה לו יגיש הוועד המנהל של משרד העבודה הבין-לאומי לוועידה הכללית דו"ח על ביצוע האמנה ויבחן אם רצוי להעלות על סדר היום של הוועידה את שאלת תיקונה של האמנה, כולה או מקצתה.

סעיף 10

אימצה הוועידה אמנה חדשה המתקנת אמנה זו, כולה או מקצתה, ולא קבעה האמנה החדשה הוראה אחרת, או-אז -

א. אישרורה של האמנה החדשה המתקנת על ידי חבר יהא גורר ממילא את הסתלקותו המידית מאמנה זו, על אף האמור בהוראות סעיף 6 הנ"ל, אם וכאשר האמנה החדשה המתקנת תיכנס לתוקפה.

ב. תחול אמנה זו, החל מתאריך כניסת האמנה החדשה המתקנת לתקפה לעמוד לאישורו על ידי החברים.

2. מכל מקום, תשאר אמנה זו בתוקפה, בצורתה ובתוכנה הקבועים כאן, לגבי אותם חברים שאישררו אותה אך לא אישררו את האמנה המתקנת.

./.

טעיף 11

הנוסחים האנגלי והצרפתי - דין מקור כאחד לשניהם.

הנוסח הנ"ל מהווה את הנוסח המקורי של האמנה שאומצה כדין ע"י הועידה הכללית של ארגון העבודה הבין-לאומי במושב הארבעים ושמונה שנערך בג'נבה וננעל ב-9 ביולי 1964.

ולראיה באו על החתום היום, שלושה עשר ביולי 1964.

נשיא הועידה

אנדרה אגילוד מודסלי

המנהל הכללי של משרד העבודה הבין-לאומי

דוד א. מורט

נוסח האמנה כפי שהובא כאן מהווה העתק נאמן של הנוסח המאומת על ידי חתימותיהם של נשיא ועידת העבודה הבין-לאומית ושל המנהל הכללי של משרד העבודה הבין-לאומי.

העתק מאושר, נכון ושלם.

בשם המנהל הכללי של משרד העבודה

הבין-לאומי

פרנסיס וולף

יועץ משפטי

למשרד העבודה הבין-לאומי

ה צ ע ה ל ה ח ל ט ה

מ ח ל י ט י ט :

א. לאשרור אמנת העבודה הבינלאומית מס' 122, בדבר מדיניות התעסוקה, 1964.

ב. ליפות כוחו של שר החוץ לבצע החלטה זו.

ד ב ר י ה ס ב ר

האמנה מס' 122, בדבר מדיניות התעסוקה, נערכה בג'נבה ביום כ"ט בחמוז תשכ"ד (9.7.64).

מטרת האמנה להמריץ את הגידול ואת הפיתוח הכלכלי, להעלות את רמת החיים, למלא אחר הדרישות לכוח עבודה ולפתור את בעיית האבטלה ותעסוקת החסר. כל זאת על ידי כך שכל מדינה חתומה תעצב ותנהל מדיניות פעילה המכוונת להביא לתעסוקה מלאה, יצרנית וניחנת לבחירה חופשית.

בעיצוב מדיניות זו יש להתייעץ עם נציגי העובדים והמעבידים.

האמנה נכנסה לתוקף ביום כ"ז בחמוז תשכ"ו (15.7.66).

ישראל ממלאת אחר הוראות האמנה ואין מניעה לאשרור אמנה זו.

לאמנה מס' 122 הצטרפו 25 מדינות עד יום ט"ו בסיון תשכ"ט (1.6.69).

למשרד החוץ אין התנגדות לאשרור האמנה.

מוגש ע"י שר העבודה

נספח 123

ל' בחשרי תש"ל
12 באוקטובר 1969

אמנה 122

אמנה בדבר מדיניות התעסוקה
שאומצה על ידי הוועידה במועצה הארבעים ושמונה
ב'נוה, 9 ביולי, 1964

אמנה 122

אמנה בדבר מדיניות התעסוקה

הועידה הכללית של ארגון העבודה הבין-לאומי, אשר זומנה בג'נבה על ידי הוועד המנהל של משרד העבודה הבין-לאומי ונתכנסה למוסבה הארבעים ושמונה ב-17 ביוני 1964.

בסומה אל לב, כי הצהרת מילדלפיה מכירה בהתחייבות החגיגית של ארגון העבודה הבין-לאומי לקדם בין האומות ביצוען של תכניות המיועדות להשגת תעסוקה מלאה ולהעלאת רמת החיים וכי התקדמה לחוקת ארגון העבודה הבין-לאומי קוראת למניעת אבטלה ולהבטחת שכר מחיה הוגן;

בסומה אל לב, כי לפי הצהרת מילדלפיה מוטל על ארגון העבודה הבין-לאומי לבחון ולבדוק את השלכותיה של המדיניות הכלכלית והכספית על מדיניות התעסוקה לאור המטרה היסודית האומרת שלכל בני-האדם, ללא הבדל גזע דת או מין, עומדת הזכות לשאוף לקדמה חומרית ולהתפתחות רוחנית בתנאים של חופש וכבוד, של בטחון כלכלי ושל סיכויים שווים;

בסומה אל לב, כי ההצהרה העולמית של זכויות האדם קובעת, כי "לכל אדם זכות לעבודה, לבחירה חופשית של עבודתו, ולתנאי עבודה צודקים ומספקים ולהגנה מפני אבטלה";

בתיתה את דעתה להוראותיהן ולמשמעויותיהן של אמנות העבודה הבין-לאומיות והמלצות העבודה הבין-לאומיות והמלצות העבודה הבין-לאומיות שלהן קשר ישיר למדיניות התעסוקה, וביתר יחוד לאמנה ולהמלצה בדבר שירות התעסוקה, 1948, להמלצה בדבר הכוונה מקצועית, 1949, להמלצה בדבר הכשרה מקצועית, 1962, ולאמנה ולהמלצה בדבר הפליה (תעסוקה ומקצוע), 1958;

בסומה אל לב, כי מטמכים אלה מקומם במסגרת רחבה יותר של תכנית בין-לאומית המכוונת להבטיח פיתוח כלכלי המבוסס על תעסוקה מלאה, יוצרת, ולפי בחירה; לאחר שהחליטה לאמץ הצעות שונות לענין מדיניות התעסוקה, הצעות הנכללות בסעיף השמיני של סדר היום של המוסב;

לאחר שהחליטה כי הצעות אלו ילבשו צורה של אמנה בין-לאומית, מאמצת ביום זה, תשעה ביולי אלף תשע מאות ששים וארבע; את האמנה דלהלן, שתיקרא "אמנה בדבר מדיניות התעסוקה, 1964".

סעיף 1

1. במגמה להמריץ את הגידול ואת הפיתוח הכלכליים, להעלות את רמות החיים, למלא את הדרישות לכוח עבודה ולפתור את בעיית האבטלה ותעסוקת החסר, יעצב וינהל כל חבר, כמטרה עקרית, מדיניות פעילה המכוונת להביא לתעסוקה מלאה, יצרנית וניתנת לבחירה חופשית.

2. המדיניות האמורה תשאף להבטיח

- (א) שתמצא עבודה לכל האנשים הפנויים והמחפשים עבודה;
- (ב) שעבודה זו תהיה יצרנית ככל האפשר;
- (ג) שתהיה בחירה חופשית של התעסוקה ושלכל עובד יהיו כל האפשרויות להכשיר את עצמו לעבודה המתאימה לו, ולנצל בה את כושרו ואת כשרונותיו, בלא הבדל גזע, אב, מין, דת, השקפה פוליטית ומוצא לאומי או חברתי.

3. המדיניות האמורה תיקח בחשבון את השלב ואת הרמה של ההתפתחות הכלכלית ואת יחסי הגומלין בין מטרות התעסוקה ומטרות כלכליות וחברתיות אחרות, והיא תופעל בשיטות המותאמות לתנאים ולנוהגים הלאומיים.

סעיף 2

- באמצעות שיטות המותאמות לתנאי הארץ, ובמידה המתאפשרת על ידיהם יהא על כל חבר -
- (א) לקבוע ולבחון באורח מתמיד, במסגרת מדיניות כלכלית וחברתית מתואמת, את האמצעים שיש לנקוט בהם כדי להשיג את המטרות המצויינות בסעיף 1;
 - (ב) לנקוט בצעדים כפי הנדרש, להפעלת אמצעים אלו, כולל, במקרה הצורך, עיבודן של תוכניות.

סעיף 3

בהחלתה של אמנה זו, יש להתייחס בדבר מדיניות התעסוקה עם נציגי החוקים אשר ענינם באמצעים שיינקטו, ובמיוחד עם נציגי המעבידים והעובדים. בדרך זו יילקחו בחשבון במלואם נסיבות והשקפותיהם של הנציגים האמורים ויובטח שיתופם המלא בעיצובה של מדיניות זו ובהשגת תמיכה לה.

סעיף 4

האשרורים הרשמיים של אמנה זו יועברו למנהל הכללי של משרד העבודה הבין-לאומי וירשמו על ידו.

סעיף 5

1. אמנה זו תחייב רק את אותם חברי ארגון העבודה הבין-לאומי אשר כתבי אישוריהם נרשמו על ידי המנהל הכללי.
2. האמנה תיכנס לתוקפה שנים עשר חודש לאחר התאריך בו נרשמו כתבי אישוריהם של שני חברים ע"י המנהל הכללי.
3. לאחר מכן, תיכנס אמנה זו לתוקפה לגבי כל חבר שנים עשר חודש לאחר התאריך בו נרשם כתב אישורו.

סעיף 6

1. חבר שאישרר אמנה זו, רשאי להסתלק ממנה תוך עשר שנים לאחר התאריך בו נכנסה האמנה לתוקפה לראשונה, על ידי כתב שיועבר אל המנהל הכללי של משרד העבודה הבין-לאומי לשם רישום. הסתלקות זו לא תהא בת פועל אלא שנה אחת לאחר תאריך רישומה.

2. כל חבר שאישרר אמנה זו ולא השתמש תוך השנה שלאחר תקופת עשר השנים, כנזכר בסעיף קטן הקודם, בזכות ההסתלקות הניתנת בסעיף זה, יהיה קשור לתקופה נוספת של עשר שנים, ולאחר מכן הוא יכול להסתלק מאמנה זו, כתום כל תקופת עשר שנים, בכפוף לתנאים הקבועים בסעיף זה.

סעיף 7

1. המנהל הכללי של משרד העבודה הבין-לאומי יודיע לכל חברי ארגון העבודה הבין-לאומי על רישומם של כל כתבי האישור וכתבי ההסתלקות שהועברו אליו על ידי חברי הארגון.

2. המנהל הכללי, בהודיעו לחברי הארגון על רישומו של כתב האישור השני המועבר אליו, יסב את תשומת לבם של חברי הארגון לתאריך כניסתה של האמנה לתקפה.

סעיף 8

המנהל הכללי של משרד העבודה הבין-לאומי יעביר למזכיר הכללי של האומות המאוחדות, למשרות רישום, בהתאם לסעיף 102 של מגירת האומות המאוחדות, פרטים מלאים בנוגע לכל כתבי האישור וכתבי ההסתלקות שנרשמו על ידו בהתאם להוראות הסעיפים שלעיל.

סעיף 9

בכל עת שתראה לו יגיש הוועד המנהל של משרד העבודה הבין-לאומי לוועידה הכללית דו"ח על ביצוע האמנה ויבחן אם רצוי להעלות על סדר היום של הוועידה את שאלת תיקונה של האמנה, כולה או מקצתה.

סעיף 10

אימצה הוועידה אמנה חדשה המתקנת אמנה זו, כולה או מקצתה, ולא קבעה האמנה החדשה הוראה אחרת, או-אז -

א. אישרורה של האמנה החדשה המתקנת על ידי חבר יהא גורר ממילא את הסתלקותו המידית מאמנה זו, על אף האמור בהוראות סעיף 6 הנ"ל, אם וכאשר האמנה החדשה המתקנת תיכנס לתוקפה.

ב. תחדל אמנה זו, החל מתאריך כניסת האמנה החדשה המתקנת לתקפה לעמוד לאישורו על ידי החברים.

2. מכל מקום, תשאר אמנה זו בתוקפה, בצורתה ובתוכנה הקבועים כאן, לגבי אותם חברים שאישררו אותה אך לא אישררו את האמנה המתקנת.

סעיף 11

הנוסחים האנגלי והצרפתי - דין מקור כאחד לשניהם.

הנוסח הנ"ל מהווה את הנוסח המקורי של האמנה שאומצה כזין ע"י הועידה הכללית של ארגון העבודה הבין-לאומי במושב הארבעים ושמונה שנערך בג'נבה וננעל ב-9 ביולי 1964.

ולראיה באו על החתום היום, שלוש עשר ביולי 1964.

נשיא הועידה

אנדרה אג'ולד מודסלי

המנהל הכללי של משרד העבודה הבין-לאומי

דוד א. מורט

נוסח האמנה כפי שהובא כאן מהווה העתק נאמן של הנוסח המאומת על ידי חתימותיהם של נשיא ועידת העבודה הבין-לאומית ושל המנהל הכללי של משרד העבודה הבין-לאומי.

העתק מאושר, נכון ושלם.

בשם המנהל הכללי של משרד העבודה
הבין-לאומי

פרנסיס וולף
יועץ משפטי
למשרד העבודה הבין-לאומי

המשך חברותה של ישראל בסוכנות
הבינלאומית לחקר הסרטן

מוצע בזה להחליט בעניין המשך חברותה של ישראל בסוכנות הבינלאומית לחקר הסרטן, אשר מקום מושבה ליון, צרפת.

החלטה זו כרוכה בנטילת התחייבות של המדינות החברות, להשתתף בתקציבה של הסוכנות למשך 5 השנים הקרובות, החל מ-1970.

המדינות החברות הן :

ארצות הברית - ברית המועצות - אנגליה - צרפת ;
גרמניה - איטליה - הולנד - אוסטרליה - ישראל

הסוכנות עומדת להחליט על העלאת דמי החברות, שהתחמו עד כה ב-150,000 דולר לשנה. גובה התוספת שרם נקבע וכן שרם נקבע דירוג דמי החברות - אם אמנם יונהג דירוג כזה.

כידוע היתה נסיה לכתחילה (יחד עם משרד החוץ והמועצה הלאומית למחקר ופיתוח) על ביטול החברות, אך שגריר ישראל מפריס מתנגד בתוקף ועד כמה שידוע, מתנגד גם שר החוץ לביטול חברות ישראל.

הנושא העקרוני מועלה איפוא, לדיון דחוף בפני הממשלה, בשים לב לעובדה כי מושב הוועד המנהל, העומד לדון ולסכם סוגיה זו, מתכנס בליון בתאריך טז' בחשוון תש"ל (28.10.69)

שר האוצר מתנגד להמשך החברות.

מוגש ע"י שר הבריאות

כו' בתשרי תש"ל
(8.10.69)

המשך חברותה של ישראל בסוכנות
הבינלאומית לחקר הסרטן

מוצע בזה להחליט בענין המשך חברותה של ישראל בסוכנות הבינלאומית לחקר הסרטן, אשר מקום מושבה ליון, צרפת.

החלטה זו כרוכה בנטילת התחייבות של המדינות החברות, להשתתף בתקציבה של הסוכנות למשך 5 השנים הקרובות, החל מ-1970.

המדינות החברות הן :

ארצות הברית - ברית המועצות - אנגליה - צרפת ;
גרמניה - איטליה - הולנד - אוסטרליה - ישראל

הסוכנות עומדת להחליט על העלאת דמי החברות, שהסתכמו עד כה ב-150,000 דולר לשנה. גובה התוספת שרם נקבע וכן שרם נקבע דירוג דמי החברות - אם אמנם יונהג דירוג כזה.

כידוע היתה נסיה לכתחילה (יחד עם משרד החוץ והמועצה הלאומית למחקר ופיתוח) על ביטול החברות, אך שגריר ישראל מפריס מתנגד בתוקף ועד כמה שידוע, מתנגד גם שר החוץ לביטול חברות ישראל.

הנושא העקרוני מועלה איפוא, לדיון דחוף בפני הממשלה, בשים לב לעובדה כי מושב הוועד המנהל, העומד לדון ולסכם סוגיה זו, מתכנס בליון בתאריך טז' בחשוון תש"ל (28.10.69)

שר האוצר מתנגד להמשך החברות.

מוגש ע"י שר הבריאות

כו' בחש"ל
(8.10.69)

ס ד י

ערעור על החלטת ועדת השרים העליונה לענין ירושלים
בענין תיכנון ופיתוח שטח בדרום ירושלים

אני מערער על החלטת ועדת השרים העליונה לענין

ירושלים, מיום י"ז בתשרי תש"ל (29.9.69), בענין תיכנון

ופיתוח שטח בדרום ירושלים.

מוגש ע"י שרי החוץ והשיכון

בספח 121

י"ט בתשרי תש"ל
1.10.69

ס ו ד י

ערעור על החלטת ועדת השרים העליונה לענין ירושלים
בענין תיכנון ופיתוח שטח בדרום ירושלים

אבי מערער על החלטת ועדת השרים העליונה לענין
ירושלים, מיום י"ז בתשרי תש"ל (29.9.69), בענין תיכנון
ופיתוח שטח בדרום ירושלים.

מוגש ע"י שרי החוץ והשיכון

בטפח 121

י"ט בתשרי תש"ל
1.10.69

הארכת ההסכם בין רשות השידור לבין חברת "קולומביה
ברודקסטינג סיסטם" בענין ייעוץ לרשות השידור

ה צ ע ה ל ה ח ל ט ה

מ ח ל י ט י ס בהתאם לסעיף 41 לחוק רשות השידור, חשכ"ה-1965, לאשר חתימה על הארכת ההסכם בין רשות השידור לבין חברת "קולומביה ברודקסטינג סיסטם" (סי.בי.אם.) מיום א' בחמוז חשכ"ו (19.6.66) בענין ייעוץ לרשות השידור לחצי שנה נוספת, מיום י"ס בחשוון חש"ל (31.10.69) עד יום כ"ד בניסן חש"ל (30.4.69).

ד ב ר י ה ס ב ר

בישיבתה מיום י"ט באלול חשכ"ו (4.9.66) החליטה הממשלה בדבר ההסכם בין רשות השידור לבין חברת "קולומביה ברודקסטינג סיסטם" (החלטה מס' 559). תוקף הסכם זה היה מיום י"ח בחשוון חשכ"ו (1.11.66) להקופה של שנתיים וחצי.

תוקף הסכם זה הוארך ע"י הממשלה לפי בקשת הוועד המנהל של רשות השידור, ביום כ"ד באייר חשכ"ט (12.5.69) (החלטה מס' 614) לחצי שנה נוספת עד יום י"ח בחשוון חש"ל (31.10.69).

הוועד המנהל של רשות השידור בישיבתו מיום כ' באלול חשכ"ט (3.9.69) החליט לבקש הארכת תוקף ההסכם לעוד חצי שנה, כלומר - עד יום כ"ד בניסן חש"ל (30.4.70).

מוגש ע"י השר י. גלילי

נספח 120

י"ב בחשרי חש"ל
24 בספטמבר 1969

הארכת ההסכם בין רשות השידור לבין חברת "קולומביה
ברודקסטינג סיסטם" בענין ייעוץ לרשות השידור

ה צ ע ה ל ח ח ט ה

מ ח ל י ט י ס בהתאם לסעיף 41 לחוק רשות השידור, תשכ"ה-1965, לאשר חתימה על הארכת ההסכם בין רשות השידור לבין חברת "קולומביה ברודקסטינג סיסטם" (סי.בי.אם.) מיום א' בחמוז תשכ"ו (19.6.66) בענין ייעוץ לרשות השידור לחצי שנה נוספת, מיום י"ס בחשוון תש"ל (31.10.69) עד יום כ"ד בניסן תש"ל (30.4.69).

ד ב ר י ה ס ב ר

בישיבתה מיום י"ט באלול תשכ"ו (4.9.66) החליטה הממשלה בדבר ההסכם בין רשות השידור לבין חברת "קולומביה ברודקסטינג סיסטם" (החלטה מס' 559). תוקף הסכם זה היה מיום י"ח בחשוון תשכ"ז (1.11.66) לתקופה של שנתיים וחצי.

תוקף הסכם זה הוארך ע"י הממשלה לפי בקשת הוועד המנהל של רשות השידור, ביום כ"ד באייר תשכ"ט (12.5.69) (החלטה מס' 614) לחצי שנה נוספת עד יום י"ח בחשוון תש"ל (31.10.69).

הוועד המנהל של רשות השידור בישיבתו מיום כ' באלול תשכ"ט (3.9.69) החליט לבקש הארכת תוקף ההסכם לעוד חצי שנה, כלומר - עד יום כ"ד בניסן תש"ל (30.4.70).

מוגש ע"י השר י. גלילי

נספח 120

י"ב בחשרי תש"ל
24 בספטמבר 1969

ה צ ע ה ל ה ח ל ט ה

מ ח ל י ט י ם להטיל על שר הבריאות לבקוט בפעולות הבאות, בעקבות הממצאים שבדו"ח מבקר המדינה האחרון בדבר חוסר ביצוע מלא ותקין של הוראות סעיף 6 לחוק האנטומיה והפתולוגיה, תשי"ג-1953, על-ידי בתי-חולים ממשלתיים (19 תשכ"ט, עמ' 188).

1. שר הבריאות ימסור לממשלה דו"ח מלא על הפעולות שבקוט בהן כדי לתקן את הליקויים שבתגלו בדו"ח מבקר המדינה.
2. שר הבריאות או מי שהוסמך על-ידו לכך יוציא הוראות ברורות לכל בתי-החולים בארץ בדבר החובה לשמירה קפדנית של הוראות חוק האנטומיה והפתולוגיה, תוך ציטוט מלא של סעיפים 6 ו-7(א) לחוק, והדגשת האיסור להכין טפסי תעודות חתומים מראש.
3. שר הבריאות או מי שהוסמך על-ידו לכך יבקוט בכל האמצעים החוקיים שברשותו למביעת עבירה על החוק ויפעל למען הבאתו לדין של כל עבריין על סעיף 6 לחוק בהתאם לסעיף 7(א) לחוק.

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 6 לחוק האנטומיה והפתולוגיה, תשי"ג-1965, קובע לאמור:

"מותר לרופא לבתח גוויה לשם קביעת סיבת המוות או כדי להשתמש בחלק ממנה לריפוי של אדם, אם נקבע בתעודה שנחתמה על-ידי שלושה רופאים שהוסמכו לכך בהתאם לתקנות, כי הציתוח משמש לאחת המטרות האמורות."

הדרישה של תעודה חתומה בידי שלושה רופאים מוסמכים דווקא איננה ענין שבפורמליות כי אם ענין שבמהות. הוכחה לכך מצויה בסעיף 7(א), בו נקבע בין היתר, כי "המנתח גוויה שלא לפי הוראות סעיף 6, דינו מאסר שלוש שנים או קנס 1,500 לירות או שני העונשים כאחד". העונש הכבד מראה על החומרה הרבה בה מתייחס החוק לציתוח גוויה שלא כדין האמור בסעיף 6. הסיבה לכך ברורה ומוצדקת. עקרון היסוד של החוק הוא שציתוח גוויה אסור לחלוטין בניגוד לרצון האדם שהסכים בכתב כי גוויתו תשמש למטרות מדעיות (סעיף 2 לחוק), מלבד בשני מקרים יוצאי דופן, והם: אי-ידיעת סיבת המוות והצורך בחלק מהגוויה לריפוי של אדם אחר. מאחר וקביעת המוות העובדתית-הפיסית וסיבתה בתובה בידי הרופא המומחה, ומאחר ויש רופא מומחה מחברו ומה שלא ידוע לזה ייתכן שהוא ידוע לאחר, הרי אם שלושה רופאים מוסמכים קבעו בתעודה שסיבת המוות איננה ידועה להם, חזקה שאמנם לא ידועה סיבת המוות במקרה המיוחד ההוא.

א/.

אך בשנים האחרונות קיימת בציבור סערת-רוח בלתי-פוסקת בענין זה. ישנן שמועות שמבוצעים ביותחי גוויות לצרכי מחקר, ובמקרים רבים מאוד, כשסיבת המוות ידועה אף להדיוט בעניני רפואה, כגון שהאדם רוסק תחת גלגלי רכבת וכדומה. היר שמועות שטפסי תעודות עם שלוש חתימות הוכנו מראש בבתי-החולים, ולאחר המוות, הוסף אוטומטית שם הנפטר. ועוד האשמות ושמועות כאלה מתהלכות בציבור. מתקבל הרושם שבשטח שמירת החוק הזה, הכל הפקר ואיש כל הישר בעיניו יעשה.

הדו"ח האחרון של מבקר המדינה אישר חלק מהאשמות אלה בדבר עבריינות על סעיף 6 לחוק, ומעשה אסור שהממשלה תעבור על עבין זה לסדר היום.

לפי סעיף 8 לחוק, ממונה שר הבריאות על ביצוע החוק, ועליו החובה לבקוט בפעולות מתאימות כדי לשמור שמכאן ולהבא תבוצענה הוראות החוק בקפדנות יתירה.

מ"ב הערות שר הבריאות להצעת ההחלטה.

...

מוגש ע"י שר הדתות

כ"ט באב תשכ"ט
13.8.69

ירושלים, י"א בתשרי תש"ל
23 בספטמבר 1969

אל : מזכיר הממשלה

שר הדתות העלה ב-כ"ט באב תשכ"ט (13.8.69) הצעת החלטה, הנוגעת לביצוע חוק האנטומיה והפתולוגיה, תשי"ג-1953.

הפעולות אותן מציע שר הדתות להטיל על שר הבריאות, בנקטו עוד בטרם הועלתה הצעת שר הדתות והן הרחיקו מעבר להצעת-החלטה זו.

להלן פירוט הפעולות שבנקטו:

- (1) עם התקבל מכתבו הראשון של מבקר המדינה מיום י"ח בכסלו תשכ"ט (9.12.68) הוציא המבכ"ל, ביום ג' בשבת תשכ"ט (24.12.68) חוזר לכל מנהלי בתי-החולים בארץ ולכל מנהלי המכונים הפתולוגיים. בחוזר הודגשה אחריות מבצע הנתיחה כלפי החוק ובדרש דיווח מסעם מנהל בית-החולים כי אכן קויים סעיף 6 של החוק.
 - (2) ביום כ"ד בשבט תשכ"ט (12.2.69) חזר מבכ"ל המשרד על תוכן חוזר זה.
 - (3) ביום ט' באייר תשכ"ט (27.4.69) הוצא חוזר למנהלי בתי-החולים בו הבהיר המבכ"ל את השאלות הקשורות בבתיחות גופה חלקיות.
 - (4) ביום כ"א באייר תשכ"ט (9.5.69) שוב הוצא חוזר לצ"ל וכן חזרה מודגשת של אחריות מנהל המוסד לביצוע חוקי של הבתיחות ואף הודעה כי כל סטיה מהחוק תגרום לפעולה משמעתית מיידית.
 - (5) ביום כ"ח בניסן תשכ"ט (16.4.69) נתמנתה ועדה מיוחדת, עליה הוטל להציע בזהלים אחידים בתהליכי הביצוע של בתיחות מתים בהתאם להוראות החוק. הוועדה המציאה מסקנותיה ביום י' בסיון תשכ"ט (27.5.69).
 - (6) בעקבות מסקנות אלה פורטם חוזר בוסף ביום י"ג בתמוז תשכ"ט (29.6.69) ובו חזרה על פרטי החוק, המבכ"ל הורה על קיום רשימה של מנהלי מחלקות וממלאי-מקומם וכן של מנהל בית-החולים וממלא-מקומו, אשר תמצא בכל מכון פתולוגי. כן בשלחו עם החוזר דוגמאות של תעודה לצורך בתיחה שלאחר המוות, כפי שתהיה בשימוש בכל בתי-החולים.
- הרופאים המחוזיים ורופאים שהורטו על-ידיהם הוסמכו על-ידי המבכ"ל לערוך בדיקות במכונים הפתולוגיים, כדי לוודא אם הבתיחותם בוצעו כחוק.

/בחוזר

(7) בחוזר נוסף שיצא ביום ט"ז בתמוז תשכ"ט (2.7.69) במסרה שובההוראה שחובה היא, כי תימצא בכל מכוון פתולוגי רשימה של המורשים לחתום על תעודות בתיחה, כשהעתיקים יימצאו גם בלשכת המנהל הכללי.

(8) ב-כ"ו באלול תשכ"ט (9.9.69) יצא חוזר נוסף ובו חזרה נוספת על ההנחיות.

(9) במקרים בהם התבקש הדבר, התכתב המנכ"ל אישית עם מנהלי בתי-החולים השונים, בהתאם לצרכיהם.

(10) המשרד עורך מעקב על דו"חות חודשיים של בתי-החולים ועל דו"חות הביקורת של הרופאים המחוזיים.

נראה לי כי באמצעים שננקחו יש כדי להבטיח את קיום החוק - במלואו ואין בהצעת שר הדתות כדי להוסיף על-כך.

נ ב ר כ ה

(-)

ישראל ברזילי

ה צ ע ה ל ה ח ל ש ה

מ ח ל י ט י ם להטיל על שר הבריאות לבקוט בפעולות הבאות, בעקבות הממצאים שבדו"ח מבקר המדינה האחרון בדבר חוסר ביצוע מלא ותקין של הוראות סעיף 6 לחוק האנטומיה והפתולוגיה, תשי"ג-1953, על-ידי בתי-חולים ממשלתיים (19 תשכ"ט, עמ' 188).

1. שר הבריאות ימסור לממשלה דו"ח מלא על הפעולות שבקוט בהן כדי לתקן את הליקויים שנתגלו בדו"ח מבקר המדינה.
2. שר הבריאות או מי שהוסמך על-ידו לכך יוציא הוראות ברורות לכל בתי-חולים בארץ בדבר החובה לשמירה קפדנית של הוראות חוק האנטומיה והפתולוגיה, תוך ציטוט מלא של סעיפים 6 ו-7(א) לחוק, והדגשת האיסור להכין ספסי תעודות חתומים מראש.
3. שר הבריאות או מי שהוסמך על-ידו לכך יבקוט בכל האמצעים החוקיים שברשותו למניעת עבירה על החוק ויפעל למען הבאתו לדין של כל עבריין על סעיף 6 לחוק בהתאם לסעיף 7(א) לחוק.

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 6 לחוק האנטומיה והפתולוגיה, תשי"ג-1965, קובע לאמור:

"מותר לרופא לבתח גוויה לשם קביעת סיבת המוות או כדי להשתמש בחלק ממנה לריפוי של אדם, אם נקבע בתעודה שנחתמה על-ידי שלושה רופאים שהוסמכו לכך בהתאם לתקנות, כי הציתוח משמש לאחת המטרות האמורות."

הדרישה של תעודה חתומה בידי שלושה רופאים מוסמכים דווקא איננה ענין שבפורמליות כי אם ענין שבמהות. הוכחה לכך מצויה בסעיף 7(א), בו נקבע בין היתר, כי "המבתח גוויה שלא לפי הוראות סעיף 6, דינו מאסר שלוש שנים או קנס 1,500 לירות או שני העונשים כאחד". העונש הכבד מראה על החומרה הרבה בה מתייחס החוק לציתוח גוויה שלא כדין האמור בסעיף 6. הסיבה לכך ברורה ומוצדקת. עקרון היסוד של החוק הוא שציתוח גוויה אסור לחלוטין בניגוד לרצון האדם שהסכים בכתב כי גוויתו תשמש למטרות מדעיות (סעיף 2 לחוק), מלבד בשני מקרים יוצאי דופן, והם: אי-ידיעת סיבת המוות והצורך בחלק מהגוויה לריפוי של אדם אחר. מאחר וקביעת המוות העובדתית-הפיסית וסיבתה בתובה בידי הרופא המומחה, ומאחר ויש רופא מומחה מחברו ומה שלא ידוע לזה ייתכן שהוא ידוע לאחר, הרי אם שלושה רופאים מוסמכים קבעו בתעודה שסיבת המוות איננה ידועה להם, חזקה שאמנם לא ידועה סיבת המוות במקרה המיוחד ההוא.

א/.

אך בשנים האחרונות קיימת בציבור סערת-רוח בלתי-פוסקת בענין זה. ישנן שמועות שמבוצעים ניתוחי גויות לצרכי מחקר, ובמקרים רבים מאוד, כשסיבת המוות ידועה אף להדיוט בעיני רפואה, כגון שהאדם רוסק תחת גלגלי רכבת וכדומה. היו שמועות שטפסי תעודות עם שלוש חתימות הוכנו מראש בלתי-החולים, ולאחר המוות, הוסף אוטומטית שם הנפטר. ועוד האשמות ושמועות כאלה מתהלכות בציבור. מתקבל הרושם שבשטח שמירת החוק הזה, הכל הפקר ואיש כל הישר בעיניו יעשה.

הדו"ח האחרון של מבקר המדינה אישר חלק מהאשמות אלה בדבר עבריינות על סעיף 6 לחוק, ומעתה אסור שהממשלה תעבור על ענין זה לסדר היום.

לפי סעיף 8 לחוק, ממונה שר הבריאות על ביצוע החוק, ועליו החובה לנקוט בפעולות מתאימות כדי לשמור שמכאן ולהבא תבוצענה הוראות החוק בקפדנות יתירה.

מ"ב הערות שר הבריאות להצעת ההחלטה.

...

מוגש ע"י שר הדתות

כ"ט באב תשכ"ט
13.8.69

ירושלים, י"א בתשרי תש"ל
23 בספטמבר 1969

אל : מזכיר הממשלה

שר הדתות העלה ב-כ"ט באב תשכ"ט (13.8.69) הצעת החלטה, הנוגעת לביצוע חוק האבטומיה והפתולוגיה, תשי"ג-1953.

הפעולות אותן מציע שר הדתות להטיל על שר הבריאות, בנקטו עוד בטרם הועלתה הצעת שר הדתות והן הרחיקו מעבר להצעת-החלטה זו.

להלן פירוט הפעולות שבנקטו:

- (1) עם התקבל מכתבו הראשון של מבקר המדינה מיום י"ח בכסלו תשכ"ט (9.12.68) הוציא המבכ"ל, ביום ג' בטבת תשכ"ט (24.12.68) חוזר לכל מנהלי בתי-החולים בארץ ולכל מנהלי המכונים הפתולוגיים. בחוזר הודגשה אחריות מבצע הבתיחה כלפי החוק ובדרש דיווח מטעם מנהל בית-החולים כי אכן קויים סעיף 6 של החוק.
 - (2) ביום כ"ד בטבת תשכ"ט (12.2.69) חזר מבכ"ל המשרד על תוכן חוזר זה.
 - (3) ביום ט' באייר תשכ"ט (27.4.69) הוצא חוזר למנהלי בתי-החולים בו הבהיר המבכ"ל את השאלות הקשורות בבתיחות גופה חלקיות.
 - (4) ביום כ"א באייר תשכ"ט (9.5.69) שוב הוצא חוזר לבכ"ל וכן חזרה מודגשת של אחריות מנהל המוסד לביצוע חוקי של הבתיחות ואף הודעה כי כל סטיה מהחוק תגרום לפעולה משמעתית מיידית.
 - (5) ביום כ"ח בניסן תשכ"ט (16.4.69) נתמנתה ועדה מיוחדת, עליה הומל להציע בזהלים אחידים בתהליכי הביצוע של בתיחות מתים בהתאם להוראות החוק. הוועדה המציאה מסקנותיה ביום י' בסיון תשכ"ט (27.5.69).
 - (6) בעקבות מסקנות אלה פורסם חוזר בוסף ביום י"ג בתמוז תשכ"ט (29.6.69) ובו חזרה על פרטי החוק, המבכ"ל הורה על קיום רשימה של מנהלי מחלקות וממלאי-מקומם וכן של מנהל בית-החולים וממלא-מקומו, אשר תמצא בכל מכון פתולוגי. כן בשלחו עם החוזר דוגמאות של תעודה לצורך בתיחה שלאחר המוות, כפי שתהיה בשימוש בכל בתי-החולים.
- הרופאים המחוזיים ורופאים שהורשו על-ידיהם הוסמכו על-ידי המבכ"ל לערוך בדיקות במכונים הפתולוגיים, כדי לוודא אם הבתיחותם בוצעו כחוק.

/בחוזר

(7) בחוזר נוסף שיצא ביום ט"ז בתמוז תשכ"ט (2.7.69) במסרה
שובההוראה שחובה היא, כי תימצא בכל מכון פתולוגי רשימה
של המורשים לחתום על תעודות בתיחה, כשהעתקים יימצאו גם
בלשכת המנהל הכללי.

(8) ב-כ"ו באלול תשכ"ט (9.9.69) יצא חוזר נוסף ובו חזרה
נוספת על ההנחיות.

(9) במקרים בהם התבקש הדבר, התכתב המבכ"ל אישית עם מנהלי
בתי-החולים השונים, בהתאם לנסיבות.

(10) המשרד עורך מעקב על דו"חות חודשיים של בתי-החולים ועל
דו"חות הביקורת של הרופאים המחוזיים.

נראה לי כי באמצעים שננקחו יש כדי להבטיח את קיום החוק -
במלואו ואין בהצעת שר הדתות כדי להוסיף על-כך.

נ ב ר כ ה

(-)

ישראל ברזילי

ה צ ע ה ל ה ח ל ט ה

מ ח ל י ט י ס : בהמשך להחלטת הממשלה מס' 285 מיום ט"ו בשבת תשכ"ט (5.1.69),
לאשר את האכרזה על איזורי שיקום - כמשמעותם בחוק הבינוי והפינוי של איזורי שיקום,
תשכ"ה-1965, - בנחלאות שבירושלים, בכפר-שלם שבתל-אביב וברובע היהודי העתיק בצפת,
כפי שהחליטה להכריז עליהם הרשות לבינוי ופינוי של איזורי שיקום בישיבתה מיום
ו' בחשרי תש"ל (18.9.69).

ד ב ר י ה ס ב ר

ביום כ"ט בשבת תשכ"ט (19.1.69) פורסמה הודעה מוקדמת על כוונתה של הרשות
לבינוי ופינוי של איזורי שיקום להכריז על איזורי שיקום בנחלאות, בכפר-שלם וברובע
היהודי העתיק בצפת.

לא יאוחר מתעשה חודשים לאחר פרסום ההודעה המוקדמת צריכה להתפרסם האכרזה על
איזור השיקום, ולא - בשלה ההודעה המוקדמת.

במשך התקופה הזו "רשאית הרשות לערוך סקרים, מחקרים ומסאלים על האיזור
סמתכוונים להכריזו כאיזור שיקום, חושביו והמבנים שלו, לסם בירור אם מן הדין הוא
להכריז עליו כאמור." (טעיף 17(ג) לחוק).

באיזורים שלגביהם פורסמה ההודעה המוקדמת נערכו סקרים, מחקרים ומסאלים וגם
תיכנון כללי מוקדם, על ידי צוותי סקר ותיכנון מקצועיים. על יסוד תוצאות הסקרים
הללו החליטה הרשות לבינוי ופינוי בישיבתה מיום ו' בחשרי תש"ל (18.9.69) להכריז
על איזורי שיקום בנחלאות, בכפר-שלם וברובע היהודי העתיק בצפת. החלטת הרשות
סעונה איסורה של הממשלה.

מ"ב האכרזות של הרשות לבינוי ופינוי והדו"חות של צוותי הסקר והתיכנון. ...

מוגס ע"י סר השיכון

אכרזה על אזור שיקום

1. בהתאם לסעיף 20 לחוק בינוי ופינוי של אזורי שיקום תשכ"ה-1965⁽¹⁾ (להלן - "החוק") מכריזה הרשות לבינוי ופינוי של אזורי שיקום, באישור הממשלה ולאחר התייעצות בעיריית ירושלים, שהיא הרשות המעוניינת כהגדרתה בחוק, על האזור המתואר, על גבולותיו, בתוספת לאכרזה זו, כאזור שיקום לפי החוק. האזור האמור ייקרא להלן ובכל הודעה של הרשות "אזור שיקום נחלאות ירושלים".

2. הרשות מפנה את תשומת לב הציבור להוראות סעיף 23 לחוק לפיהם:

(א) מושהה, בכפיפות לסייגים שבאותו סעיף, תקפן של כל תכנית מפורטת או תכנית מיתאר שקבלו תוקף על פי חוק התכנון לגבי מקרקעין שבאזור השיקום לפני תחילת אכרזה זו.

(ב) לא ינתן, בכפיפות לסייגים שבאותו סעיף, כל היתר לבניה או לשימוש בקרקע שבאזור השיקום, ולא יתחיל אדם בבניה מכח היתר שניתן לפני תחילת האכרזה, עד לאישור תכנית מפורטת ותכנית מיתאר לפי החוק זולת אם נתנה הרשות הסכמתה.

חוק בינוי ופינוי של אזורי שיקום

תשכ"ה - 1965

אכרזה על אזור שיקום

1. בהתאם לסעיף 20 לחוק בינוי ופינוי של אזורי שיקום תשכ"ה-1965⁽¹⁾ (להלן - "החוק") מכריזה הרשות לבינוי ופינוי של אזורי שיקום, באישור הממשלה ולאחר התייעצות בעיריית ירושלים, שהיא הרשות המעוניינת כהגדרתה בחוק, על האזור המתואר, על גבולותיו, בתוספת לאכרזה זו, כאזור שיקום לפי החוק. האזור האמור ייקרא להלן ובכל הודעה של הרשות "אזור שיקום נחלאות (הרחבה) ירושלים".
2. הרשות מפנה את תשומת לב הציבור להוראות סעיף 23 לחוק לפיהם:
 - (א) מושהה, בכפיפות לסייגים שבאותו סעיף, תקפן של כל תכנית מפורטת או תכנית מיתאר שקבלו תוקף על פי חוק התכנון לגבי מקרקעין שבאזור השיקום לפני תחילת אכרזה זו.
 - (ב) לא ינתן, בכפיפות לסייגים שבאותו סעיף, כל היתר לבניה או לשימוש בקרקע שבאזור השיקום, ולא יתחיל אדם בבניה מכה היתר שניתן לפני תחילת האכרזה, עד לאישור תכנית מפורטת ותכנית מיתאר לפי החוק זולת אם נתנה הרשות הסכמתה.

(1) ס"ח 466, תשכ"ה, עמ' 279

אכרזה על אזור שיקום

1. בהתאם לסעיף 20 לחוק בינוי ופינוי של אזורי שיקום תשכ"ה-1965⁽¹⁾ (להלן - "החוק") מכריזה הרשות לבינוי ופינוי של אזורי שיקום, באשור הממשלה ולאחר התייעצות בעיריית תל-אביב, שהיא הרשות המעוניינת כהגדרתה בחוק, על האזור המתואר, על גבולותיו, בתוספת לאכרזה זו, כאזור שיקום לפי החוק. האזור האמור ייקרא להלן ובכל הודעה של הרשות "אזור שיקום כפר שלם".
2. הרשות מפנה את תשומת לב הצבור להוראות סעיף 23 לחוק לפיהם:
 - (א) מושהה, בכפיפות לסייגים שבאותו סעיף, תקפץ של כל תכנית מפורטת או תכנית מיתאר שקבלו תקף על פי חוק התכנון, לגבי מקרקעין שבאזור השיקום לפני תחילת אכרזה זו.
 - (ב) לא ינתן, בכפיפות לסייגים שבאותו סעיף, כל היתר לבניה או לשמוש בקרקע שבאזור השיקום, ולא יתחיל אדם בבניה מכח היתר שניתן לפני תחילת האכרזה, עד לאישור תכנית מפורטת ותכנית מיתאר לפי החוק זולת אם נתנה הרשות הסכמתה.

(1) ס"ח 466, תשכ"ה, עמ' 279.

אכרזה על אזור שיקום

1. בהתאם לסעיף 20 לחוק בינוי ופינוי של אזורי שיקום תשכ"ה-1965⁽¹⁾ (להלן - "החוק") מכריזה הרשות לבינוי ופינוי של אזורי שיקום, באשור הממשלה ולאחר התייעצות בעיריית צפת, שהיא הרשות המעוניינת כהגדרתה בחוק, על האזור המתואר, על גבולותיו, בחוספת לאכרזה זו, כאזור שיקום לפי החוק. האזור האמור ייקרא להלן ובכל הודעה של הרשות "אזור שיקום הרובע העתיק צפת".
2. הרשות מפנה את תשומת לב הציבור להוראות סעיף 23 לחוק לפיהם:
 - (א) מושהה, בכפיפות לסייגים שבאותו סעיף, תקפן של כל תכנית מפורטת או תכנית מיחאר שקבלו חוקף על פי חוק התכנון, לגבי מקרקעין שבאזור השיקום לפני תחילת אכרזה זו.
 - (ב) לא ינתן, בכפיפות לסייגים שבאותו סעיף, כל היתר לבניה או לשימוש בקרקע שבאזור השיקום, ולא יתחיל אדם בבניה מכח היתר שניתן לפני תחילת האכרזה, עד לאישור תכנית מפורטת ותכנית מיחאר לפי החוק זולת אם נתנה הרשות הסכמתה.

(1) ס"ח 466, תשכ"ה, עמ' 279.

הרשות לבינוי ופינוי של אזורי שיקום

הערות לחמר המוגש לקראת הישיבה ב-18 לח.ז.

שלושה האתרים - בנחלאות, בכפר שלם וברובע היהודי העתיק בצפת - מובאים לפני הרשות לבינוי ופינוי של אזורי שיקום לשם אכרזה, לאחר כתשעה חדשים של עבודת סקר ותכנון שנעשתה ע"י צוותים בין-מקצועיים. הצוותים הונחו בעבודתם ולווי על ידי הצוות המרכזי של הרשות.

כל דו"ח מכיל סקר של המצב הקיים ותאור הבעיות המחייבות פתרון; תאור של מספר פתרונות ישימים אלטרנטיבים הנותנים תשובה לבעיות בדרכים שונות; הערכה כלכלית שלכל פתרון וביטוי התקציבי.

אופי הבעיות שונה בכל אחד מהאתרים:

הבעיה העיקרית בנחלאות היא תנאי המגורים של מרבית תושבי האתר, הסובלים מלקויים במצב הפיזי ובמצב השרותים בבתייהם, ומשרותי תשתית וסביבה לקויים.

שיקום האתר יכול, בד בבד, לאפשר פתיחת עורקי תחבורה עירוניים שיקשרו את מערב העיר עם מרכז (בהתאם לתכנית האב העומדת בפני אשור). כך יביא השיקום תועלת לתושבי האתר בשיפור הדיור ולסקטורים אחרים בעיר בקצור זמני הנסיעה.

בצפת סובל חלק מהאוכלוסיה מתנאי דיור בלתי נאותים ומסביבה לקויה מבחינת נגישות, תשתית ושרותים. אולם הבעיה המרכזית המחייבת התערבות צבורית היא ההרס ההדרגתי של הרובע היהודי שהוא אתר היסטורי, דתי, וארכיטקטוני. מצב המבנים ותופעת הגלישה של המדרון מצביעים על הרס כמעט מוחלט תוך שנים מעטות, אם לא תנקט פעולת שיפוץ ושימור מידית. פעולה זאת היתה מתחייבת בכל מקרה, גם ללא קשר למצב האוכלוסיה באתר. במקרה שלפנינו משולבים שיקום האתר ושיקום האוכלוסיה.

בכפר שלם פונו בעבר כמחצית מספר המספחות, והמחצית שנותרה גרה מתנאי מגורים גרועים ביותר ובסביבה שנוסף על לקויה הבסיסיים מבחינת שרותים ותשתית נפגעה ברמת השרותים ובמצב הפיזי בעקבות הפינויים הרבים שכבר בוצעו. הפעולה המוצעת כאן תביא למתן דיור נאות והולם - את צרכי האוכלוסיה המקומית - ובמקביל יתפנו שטחי קרקע גדולים (התפוסים כיום ע"י מבנים מפוזרים) שיאפשרו מגורים לאוכלוסיה גדולה נוספת במקום נוח מבחינת האיתור העירוני.

התווית האלטרנטיבות לפתרון בעיות האוכלוסיה והאתר נעשתה מתוך מספר שיקולים, שהעיקריים בהם היו:-

מתן דיור חלוף לתושבי האתר בתוך האתר או מחוצה לו. בכל אחד מהאתרים אחוז מסוים של האוכלוסיה מעוניין ממילא לצאת, אחוז מסוים חייב לכל הדעות להשאר בגלל קשרים מיוחדים לאתר, והבעיה היא כיצד לנהוג באחרים. בנחלאות ובכפר שלם מוצעים פתרונות אלטרנטיבים המניחים אחוזים שונים של אוכלוסיה משוקמת באתר, ובצפת מוצע לאפשר לכל המעוניינים שיקום באתר.

שפוץ המבנים, או הריסתם ובניה חדשה - האפשרויות נסקלו מבחינת ערכם הארכיטקטוני של המבנים וישימות ומחיר השיפוץ, וכן מבחינת יעילות נצול הקרקע והאפשרות לספר שרותי תשתית במערך הבינוי הקיים. בנחלאות הוצעו פתרונות אלטרנטיבים עם שעורי שפוץ שונים, בכפר שלם מוצעת הריסה כללית, ובצפת - שמור ושפוץ כללי של חלק מהאתר וספול מעורב בחלקו האחר.

שאלה ראשונה במעלה היא זאת של זכויות הדיור ונטל התשלומים שישאו בו התושבים המקבלים דיור חלוף.

סוג הזכויות בדיור החלוף (בעלות, דמ"פ, שכירות) נקבע על פי הוראות החוק. נטל התשלומים השנתי או החדשי עבור הדיור מהווה בעיה חמורה ביותר: השיטה הנהוגה בשכונן הצבורי ושכונן מפונים (פרט למקרי סעד) בכללו, מטילה על המשתכן רכישת הדירה. במחיר הנקוב של הדירה ובמשכנתא התקציבית המסייעת למשתכן גלום סיוע כספי ניכר, המוריד את נטל התשלומים לעתים קרובות לכדי שליש מכפי שהיה אילו נרכשה הדירה בלא סיוע משרד השיכון. אולם נטל התשלומים החדש, המחושב בהתאם למחיר הדירה ולא בהתאם למצבו הכלכלי של המשתכן, מגיע במקרים רבים לשעור כה גבוה מההכנסה לנפש עד שאין המשתכן יכול לעמוד בו. (דוגמא שכיחה: 120 ל"י לחדש למשפחה בת 6 נפשות ובעלת הכנסה של כ-450 ל"י לחדש) כתוצאה עשוי המשתכן להפסיק את התשלומים או לעקור מחדש לדיור נחות וזול יותר.

הקטנת הנטל מעל המשפחה תגדיל את ההוצאה הצבורית לשיקום, אך תבטיח פתרון של ממש לתושבים בלא לגרום להרעה במצבם הכלכלי, ותסייע במניעת חששות והתנגדות של התושבים לפעולת השיקום.

החיושבים הכלכליים בפרויקטים אלה מבוססים על התאמת נטל התשלומים לכשר התשלום של המשפחות. בכפר שלם נבחנו אלטרנטיבות של שעור וצורת ההשתתפות הצבורית בהוצאה לדיור.

הבחינה הכלכלית של הפתרונות כוללת מספר אספקטים, שהעיקריים בהם הינם:

סה"כ ההוצאה הצבורית לשיקום, המתקבלת מסכומי הערך הנוכחי של ההוצאה הצבורית הנקיה בכל אחד מהפרויקטים: בנחלאות נע הסכום בין 4 מיליון ל"י גרעון ל-13 מיליון ל"י גרעון, בהתאם לפתרונות השונים; בכפר שלם בין 2,7 מיליון ל"י רווח ל-1,3 מיליון ל"י רווח*; בצפת כולל הגרעון 1,5 מיליון ל"י לפתרון צרכי הדיור של האוכלוסיה הקיימת, ועוד 1,7 מיליון ל"י לשפוף האתר כלשעצמו ו-0,5 מיליון ל"י לחיזוק המדרון הגולש.

יעילות נצול התקציב לפתרון הבעיות יכולה להבחן לכאורה ע"י חשוב ההוצאה הצבורית נטו לכל משפחה המקבלת פתרון. אולם בעת הערכת היעילות יש לזכור את התועלת הנובעת אגב הפעולה לחלקים אחרים של אוכלוסית העיר - ע"י פתיחת דרכים. שפור הסביבה, התפנות קרקע ליחידות דיור נוספות וכו'. בצפת היווה שיקום האתר - לתועלת העיר וכלל ישראל - מטרם כשלעצמה. על כן חושבה ההוצאה לפתרון צרכי הדיור של התושבים הנוכחיים בנפרד מההוצאה לשיקום כלל האתר.

ההוצאה הצבורית הנקיה למשפחה בנחלאות נעה בין 4300 ל"י ל-9600 ל"י; בכפר שלם מתקבל רווח צבורי שבין 3140 ל"י למשפחה ל-1510 ל"י למשפחה; בצפת ההוצאה לפתרון צרכי הדיור של המשפחות הקיימות היא 8750 ל"י למשפחה.

בעקבות האכרזה על האתרים יידרש תכנון מפורט לסט בצוע, ובאותו שלב עבודה ייקבעו סופית פרטי הפתרון - במסגרת הפתרונות האלטרנטיביים המוצעים.

ת"א - 12.9.1969.

* הסכומים אינם מביאים בחשבון את ההוצאות שכבר הוצאו ע"י "חלמיש" לפינוי חלק מהמשפחות בפרס אכרזה.

ה צ ע ה ל ה ח ל ט ה

מ ח ל י ט י ם : בהמשך להחלטת הממשלה מס' 285 מיום ט"ו בשבת תשכ"ט (5.1.69),
לאשר את האכרזה על איזורי שיקום - כמשמעותם בחוק הבינוי והפינוי של איזורי שיקום,
תשכ"ה-1965, - בנחלאות שבירושלים, בכפר-שלם שבתל-אביב וברובע היהודי העתיק בצפת,
כפי שהחליטה להכריז עליהם הרשות לבינוי ופינוי של איזורי שיקום בישיבתה מיום
ו' בחשרי תש"ל (18.9.69).

ד ב ר י ה ס ב ר

ביום כ"ט בשבת תשכ"ט (19.1.69) פורסמה הודעה מוקדמת על כוונתה של הרשות
לבינוי ופינוי של איזורי שיקום להכריז על איזורי שיקום בנחלאות, בכפר-שלם וברובע
היהודי העתיק בצפת.

לא יאוחר מתשעה חודשים לאחר פרסום ההודעה המוקדמת צריכה להתפרסם האכרזה על
איזור השיקום, ולא - בשלה ההודעה המוקדמת.

במשך התקופה הזו "רשאת הרשות לערוך סקרים, מחקרים ומסאלים על האיזור
סמתכוונים להכריזו כאיזור שיקום, תושביו והמבנים שלו, לסם בירור אם מן הדין הוא
להכריז עליו כאמור." (טעיף 17(ג) לחוק).

באיזורים שלגביהם פורסמה ההודעה המוקדמת נערכו סקרים, מחקרים ומסאלים וגם
תיכנון כללי מוקדם, על ידי צוותי סקר ותיכנון מקצועיים. על יסוד תוצאות הסקרים
הללו החליטה הרשות לבינוי ופינוי בישיבתה מיום ו' בחשרי תש"ל (18.9.69) להכריז
על איזורי שיקום בנחלאות, בכפר-שלם וברובע היהודי העתיק בצפת. החלטת הרשות
סעונה איסורה של הממשלה.

מ"ב האכרזות של הרשות לבינוי ופינוי והדו"חות של צוותי הסקר והתיכנון. ...

מוגס ע"י סר השיכון

אכרזה על אזור שיקום

1. בהתאם לסעיף 20 לחוק בינוי ופינוי של אזורי שיקום תשכ"ה-1965⁽¹⁾ (להלן - "החוק") מכריזה הרשות לבינוי ופינוי של אזורי שיקום, באישור הממשלה ולאחר התייעצות בעיריית ירושלים, שהיא הרשות המעוניינת כהגדרתה בחוק, על האזור המתואר, על גבולותיו, בתוספת לאכרזה זו, כאזור שיקום לפי החוק. האזור האמור ייקרא להלן ובכל הודעה של הרשות "אזור שיקום נחלאות ירושלים".

2. הרשות מפנה את תשומת לב הציבור להוראות סעיף 23 לחוק לפיהם:

(א) מושהה, בכפיפות לסייגים שבאותו סעיף, תקפן של כל תכנית מפורטת או תכנית מיתאר שקבלו תוקף על פי חוק התכנון לגבי מקרקעין שבאזור השיקום לפני תחילת אכרזה זו.

(ב) לא ינתן, בכפיפות לסייגים שבאותו סעיף, כל היתר לבניה או לשימוש בקרקע שבאזור השיקום, ולא יתחיל אדם בבניה מכח היתר שניתן לפני תחילת האכרזה, עד לאישור תכנית מפורטת ותכנית מיתאר לפי החוק וזולת אם נתנה הרשות הסכמתה.

אכרזה על אזור שיקום

1. בהתאם לסעיף 20 לחוק בינוי ופינוי של אזורי שיקום תשכ"ה-1965¹ (להלן - "החוק") מכריזה הרשות לבינוי ופינוי של אזורי שיקום, באישור הממשלה ולאחר התייעצות בעיריית ירושלים, שהיא הרשות המעוניינת בהגדרתה בחוק, על האזור המתואר, על גבולותיו, בתוספת לאכרזה זו, כאזור שיקום לפי החוק. האזור האמור ייקרא להלן ובכל הודעה של הרשות "אזור שיקום נחלאות (הרחבה) ירושלים".

2. הרשות מפנה את תשומת לב הציבור להוראות סעיף 23 לחוק לפיהם:

(א) מושהה, בכפיפות לסייגים שבאותו סעיף, תקפן של כל תכנית מפורסת או תכנית מיתאר שקבלו תוקף על פי חוק התכנון לגבי מקרקעין שבאזור השיקום לפני תחילת אכרזה זו.

(ב) לא ינתן, בכפיפות לסייגים שבאותו סעיף, כל היתר לבניה או לשימוש בקרקע שבאזור השיקום, ולא יתחיל אדם בבניה מכח היתר שניתן לפני תחילת האכרזה, עד לאישור תכנית מפורסת ותכנית מיתאר לפי החוק זולת אם נתנה הרשות הסכמתה.

חוק בינוי ופינוי של אזורי שיקום
תשכ"ה - 1965

אכרזה על אזור שיקום

1. בהתאם לסעיף 20 לחוק בינוי ופינוי של אזורי שיקום תשכ"ה-1965⁽¹⁾ (להלן - "החוק") מכריזה הרשות לבינוי ופינוי של אזורי שיקום, באשור הממשלה ולאחר התייעצות בעיריית תל-אביב, שהיא הרשות המעוניינת כהגדרתה בחוק, על האזור המתואר, על גבולותיו, בתוספת לאכרזה זו, כאזור שיקום לפי החוק. האזור האמור ייקרא להלן ובכל הודעה של הרשות "אזור שיקום כפר שלם".
2. הרשות מפנה את תשומת לב הצבור להוראות סעיף 23 לחוק לפיהם:
 - (א) מושהה, בכפיפות לסייגים שבאותו סעיף, תקפץ של כל תכנית מפורטת או תכנית מיתאר שקבלו תקף על פו חוק התכנון, לגבי מקרקעין שבאזור השיקום לפני תחילת אכרזה זו.
 - (ב) לא ינתן, בכפיפות לסייגים שבאותו סעיף, כל היתר לבניה או לשמוש בקרקע שבאזור השיקום, ולא יתחיל אדם בבניה מכח היתר שניתן לפני תחילת האכרזה, עד לאישור תכנית מפורטת ותכנית מיתאר לפי החוק זולת אם נתנה הרשות הסכמתה.

(1) ס"ח 466, תשכ"ה, עמ' 279.

חוק בינוי ופינוי של אזורי שיקום

תשכ"ה - 1965

אכרזה על אזור שיקום

1. בהתאם לסעיף 20 לחוק בינוי ופינוי של אזורי שיקום תשכ"ה-1965⁽¹⁾ (להלן - "החוק") מכריזה הרשות לבינוי ופינוי של אזורי שיקום, באשור הממשלה ולאחר התייעצות בעיריית צפת, שהיא הרשות המעוניינת כהגדרתה בחוק, על האזור המתואר, על גבולותיו, בתוספת לאכרזה זו, כאזור שיקום לפי החוק. האזור האמור ייקרא להלן ובכל הודעה של הרשות "אזור שיקום הרובע העתיק צפת".
2. הרשות מפנה את תשומת לב הציבור להוראות סעיף 23 לחוק לפיהם:
 - (א) מושהה, בכפיפות לסייגים שבאותו סעיף, חקפן של כל תכנית מפורטת או תכנית מיחאר שקבלו חוקף על פי חוק התכנון, לגבי מקרקעין שבאזור השיקום לפני תחילת אכרזה זו.
 - (ב) לא ינתן, בכפיפות לסייגים שבאותו סעיף, כל היתר לבניה או לשימוש בקרקע שבאזור השיקום, ולא יתחיל אדם בבניה מכח היתר שניתן לפני תחילת האכרזה, עד לאישור תכנית מפורטת ותכנית מיחאר לפי החוק זולת אם נתנה הרשות הסכמתה.

(1) ס"ח 466, תשכ"ה, עמ' 279.

הרשות לבינוי ופינוי של אזורי שיקום

הערות לחמר המוגש לקראת הישיבה ב-18 לח.ז.

שלושה האתרים - בנחלאות, בכפר שלם וברובע היהודי העתיק בצפת - מובאים לפני הרשות לבינוי ופינוי של אזורי שיקום לשם אכרזה, לאחר כתשעה חדשים של עבודת סקר ותכנון שנעשתה ע"י צוותים בין-מקצועיים. הצוותים הונחו בעבודתם ולווי על ידי הצוות המרכזי של הרשות.

כל דו"ח מכיל סקר של המצב הקיים ותאור הבעיות המחייבות פתרון; תאור של מספר פתרונות ישימים אלטרנטיבים הנותנים תשובה לבעיות בדרכים שונות; הערכה כלכלית שלכל פתרון וביטוי התקציבי.

אופי הבעיות שונה בכל אחד מהאתרים:

הבעיה העיקרית בנחלאות היא תנאי המגורים של מרבית תושבי האתר, הסובלים מלקויים במצב הפיזי ובמצב השרותים בבתייהם, ומשרותי תשתית וסביבה לקויים.

שיקום האתר יכול, בד בבד, לאפשר פתיחת עורקי תחבורה עירוניים שיקשרו את מערב העיר עם מרכז (בהתאם לתכנית האב העומדת בפני אשור). כך יביא השיקום תועלת לתושבי האתר בשיפור הדיור ולסקטורים אחרים בעיר בקצור זמני הנסיעה.

בצפת סובל חלק מהאוכלוסיה מתנאי דיור בלתי נאותים ומסביבה לקויה מבחינת נגישות, תשתית ושרותים. אולם הבעיה המרכזית המחייבת התערבות צבורית היא ההרס ההדרגתי של הרובע היהודי שהוא אתר היסטורי, דתי, וארכיטקטוני. מצב המבנים ותופעת הגלישה של המדרון מצביעים על הרס כמעט מוחלט תוך שנים מעטות, אם לא תנקט פעולת שיפוץ ושימור מידית. פעולה זאת היתה מתחייבת בכל מקרה, גם ללא קשר למצב האוכלוסיה באתר. במקרה שלפנינו משולבים שיקום האתר ושיקום האוכלוסיה.

בכפר שלם פונו בעבר כמחצית מספר המספחות, והמחצית שנותרה גרה בתנאי מגורים גרועים ביותר ובסביבה שנוסף על לקויה הבסיסיים מבחינת שרותים ותשתית נפגעה ברמת השרותים ובמצב הפיזי בעקבות הפינויים הרבים שכבר בוצעו. הפעולה המוצעת כאן תביא למתן דיור נאות והולם - את צרכי האוכלוסיה המקומית - ובמקביל יתפנו שטחי קרקע גדולים (התפוסים כיום ע"י מבנים מפוזרים) שיאפשרו מגורים לאוכלוסיה גדולה נוספת במקום נוח מבחינת האיתור העירוני.

התווית האלטרנטיבות לפתרון בעיות האוכלוסיה והאתר נעשתה מתוך מספר שיקולים, שהעיקריים בהם היו:-

מתן דיור חלוף לתושבי האתר בתוך האתר או מחוצה לו. בכל אחד מהאתרים אחוז מסוים של האוכלוסיה מעוניין ממילא לצאת, אחוז מסוים חייב לכל הדעות להסאר בגלל קשרים מיוחדים לאתר, והבעיה היא כיצד לנהוג באחרים. בנחלאות ובכפר שלם מוצעים פתרונות אלטרנטיבים המניחים אחוזים שונים של אוכלוסיה משוקמת באתר, ובצפת מוצע לאפשר לכל המעוניינים שיקום באתר.

שפוץ המבנים, או הריסתם ובניה חדשה - האפשרויות נסקלו מבחינת ערכם הארכיטקטוני של המבנים וישימות ומחיר השיפוץ, וכן מבחינת יעילות נצול הקרקע והאפשרות לשפר שרותי תשתית במערך הבינוי הקיים. בנחלאות הוצעו פתרונות אלטרנטיבים עם שעורי שפוץ שונים, בכפר שלם מוצעת הריסה כללית, ובצפת - שמור ושפוץ כללי של חלק מהאתר וספול מעורב בחלקו האחר.

שאלה ראשונה במעלה היא זאת של זכויות הדיור ונטל התשלומים שישאו בו התושבים המקבלים דיור חלוף.

סוג הזכויות בדיור החלוף (בעלות, דמ"פ, שכירות) נקבע על פי הוראות החוק. נטל התשלומים השנתי או החדשי עבור הדיור מהווה בעיה חמורה ביותר: השיטה הנהוגה בשכון הצבורי ושכון מפונים (פרט למקרי סעד) בכלל, מטילה על המשתכן רכיסת הדירה. במחיר הנקוב של הדירה ובמשכנתא התקציבית המסייעת למשתכן גלום סיוע כספי ניכר, המוריד את נטל התשלומים לעתים קרובות לכדי שליש מכפי שהיה אילו נרכשה הדירה בלא סיוע משרד השיכון. אולם נטל התשלומים החדש, המחושב בהתאם למחיר הדירה ולא בהתאם למצבו הכלכלי של המשתכן, מגיע במקרים רבים לשעור כה גבוה מההכנסה לנפש עד שאין המשתכן יכול לעמוד בו. (דוגמא שכיחה: 120 ל"י לחדש למשפחה בת 6 נפשות ובעלת הכנסה של כ-450 ל"י לחדש) כתוצאה עשוי המשתכן להפסיק את התשלומים או לעקור מחדש לדיור נחות וזול יותר.

הקטנת הנטל מעל המשפחה תגדיל את ההוצאה הצבורית לשיקום, אך תבטיח פתרון של ממש לתושבים בלא לגרום להרעה במצבם הכלכלי, ותסייע במניעת חששות והתנגדות של התושבים לפעולת השיקום.

החישובים הכלכליים בפרויקטים אלה מבוססים על התאמת נטל התשלומים לכשר התשלום של המשפחות. בכפר שלם נבחנו אלטרנטיבות של שעור וצורת ההשתתפות הצבורית בהוצאה לדיור.

הבחינה הכלכלית של הפתרונות כוללת מספר אספקטים, שהעיקריים בהם הינם:

סה"כ ההוצאה הצבורית לשיקום, המתקבלת מסכומי הערך הנוכחי של ההוצאה הצבורית הנקיה בכל אחד מהפרויקטים: בנחלאות נע הסכום בין 4 מיליון ל"י גרעון ל-13 מיליון ל"י גרעון, בהתאם לפתרונות השונים; בכפר שלם בין 2,7 מיליון ל"י רווח ל-1,3 מיליון ל"י רווח*; בצפת כולל הגרעון 1,5 מיליון ל"י לפתרון צרכי הדיור של האוכלוסיה הקיימת, ועוד 1,7 מיליון ל"י לשפוץ האתר כלשעצמו ו-0,5 מיליון ל"י לחיזוק המדרון הגולש.

יעילות נצול התקציב לפתרון הבעיות יכולה להבחין לכאורה ע"י חשוב ההוצאה הצבורית נטו לכל משפחה המקבלת פתרון. אולם בעת הערכת היעילות יש לזכור את התועלת הנובעת אגב הפעולה לחלקים אחרים של אוכלוסית העיר - ע"י פתיחת דרכים. שפור הסביבה, התפנות קרקע ליחידות דיור נוספות וכו'. בצפת היווה שיקום האתר - לתועלת העיר וכלל ישראל - מטרה כשלעצמה. על כן חושבה ההוצאה לפתרון צרכי הדיור של התושבים הנוכחיים בנפרד מההוצאה לשיקום כלל האתר.

ההוצאה הצבורית הנקיה למשפחה בנחלאות נעה בין 4300 ל"י ל-9600 ל"י; בכפר שלם מתקבל רווח צבורי שבין 3140 ל"י למשפחה ל-1510 ל"י למשפחה; בצפת ההוצאה לפתרון צרכי הדיור של המשפחות הקיימות היא 8750 ל"י למשפחה.

בעקבות האכרזה על האתרים יידרש תכנון מפורט לשם בצוע, ובאותו שלב עבודה ייקבעו סופית פרטי הפתרון - במסגרת הפתרונות האלטרנטיביים המוצעים.

ת"א - 12.9.1969.

* הסכומים אינם מביאים בחשבון את ההוצאות שכבר הוצאו ע"י "חלמיש" לפינוי חלק מהמשפחות בפרם אכרזה.